

ဝတ်တံတံ မူပိုင်ခွင့်ဆီ

ဒီရိုက်တာ 2009

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်အမှတ်
မျက်နှာပုံဒီဇိုင်း
ထုတ်ဝေသူ

- ၅၀၀၆၉၂၀၅၀၉
- ၅၀၀၉၄၄၀၇၀၉
- စိုးမိုး (THIRIMAY PRESS)
- ဒေါ်သင်းသင်းမွန် (သင်းစာပေ)
အမှတ်(၁၀)၊ ရတနာမြိုင်လမ်း၊
ကမာရွတ်မြို့နယ်။

ပုံနှိပ်သူ

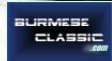
- ဒေါ်နီနီခိုင် (၀၁-၀၇၁၃၅)
သီရိမေပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်၁၉၊
လမ်း(၉၀)၊ ကန်တော်ကလေး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းဖလင်
စာအုပ်ချုပ်
ကွန်ပျူတာစာပီ
ပုံနှိပ်ခြင်း

- ဦးထွန်းဆိုင်
- သီရိမေ
- (Asia Glory)
- ၂၀၀၉ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊
(ပထမအကြိမ်)

အုပ်စု
တန်ဖိုး

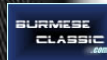
- ၅၀၀
- ၁၅၀ကျပ်

ပရိသတ်အတွက် အမွတ်ထရု
Mu Paing Rose

မူပိုင်နှင်းဆီ ၀၉၅ • ၀၃
ဒါရိုက်တာ ၂၀၀၉ / မူပိုင်နှင်းဆီ။ - ရန်ကုန်
သင်းစာပေ ၊ ၂၀၀၉ ။
၂၅၇-စာ ၊ အလျား ၁၂.၇ စင်တီ၊ အမြင့် ၁၇.၇၈ စင်တီ။
(၁) ဒါရိုက်တာ ၂၀၀၉

အခန်း (၁)

ဒါရိုက်တာဆုံမှတ်က ဒီနေ့ရိုက်မည့် schedule တွေကို ရှုတင်မန်နေဂျာဆီမှ လှမ်းတောင်းသည်။ ရှုတင်မန်နေဂျာကိုဘုရားက ဆုံမှတ်မျက်နှာကို မဝံ့မရဲကြည့်ရင်း -

'ဆရာ... ဒီနေ့ schedule ထဲမှာ မိယံ ပါတယ်'

'ဘာ... သူ့ကို ငါ မရိုက်နိုင်ဘူးလို့ ပြောထားပြီးသား၊ ဘယ်ဆိုလုပ် ပါလာတာလဲကွ'

'သူငွေးက ထည့်ခိုင်းလို့ ဇာတ်ညွှန်းဆရာက ထည့်ပေးထားတာ'

'ဟာကွာ... သူမှ မလုပ်နိုင်တာ၊ ဘယ်လိုသင်သင် တတ်မှ

ဆောင်ညှုပြုသိုစေ

ကျွန်ုပ်တို့ မရိုသေဖို့အတွက် အမှတ်တရ
Mu Paing Rose

မတတ်ဘူး၊ သူ့မှာ ပါရမီ မပါဘူး၊ ဒါတွေပြောလည်း နားလည်မှာ မဟုတ်ပါဘူး

'ဟူး'ကနဲ လေပူတစ်ချက်ကို မှုတ်ထုတ်ရင်း စိတ်ဖြေကြည့် သည်။ သူ့နဖူးကြောတွေက တင်းလာသည်။ သေချာပါသည်။ ဒီနေ့ ရှုတင်မှာ သူ့စိတ်တွေ အာရုံဝင်စားတော့မည် မဟုတ်။ အနုပညာ မာနတွေက သူ့သွေးတွေထဲမှာ ပျော်ဝင်နေပြီးသား။

'ခက်တယ်ကွာ... ဘဂျား မင်းပဲ ပြောကြည့်၊ ငါ ဘာလုပ်ရ မှာလဲ၊ သရုပ်ဆောင်ဆိုတာ ရုပ်လှရုံနဲ့ မရဘူး၊ အဲဒီမိယံဆိုတာ ငွေ ထုပ်ပိုက်ပြီး တိုက်ပေါင်းစုံကို ဝင်ခဲ့ပြီးပြီ၊ ဆရာပေါင်းလည်း စုံနေပြီ ဖြစ်မှဖြစ်လာတာ၊ သင်ပေးရင်လည်း ပမာမခန့်နဲ့တဲ့၊ နာမည်မကြီး ခင် နာမည်ပျက်က အရင်ထွက်နေတာ ငါ စိတ်အကုန်ဆုံးပဲ'

'ဒီတစ်ကားတော့ သည်းခံလိုက်ပါ ဆရာရယ်... ။ သူ့ငွေ က ဒီနေ့ သူ ရှုတင်ကို လာခဲ့မယ်လို့ပြောတယ်'

ဆုံမှတ်က schedule တွေ ယူကြည့်ပြီး မျက်နှာက ပျက်သ ထက် ပျက်လာသည်။

'တောက်'တစ်ချက်ကို ခံပြင်းစွာ ခေါက်သည်။

'ဘာလဲကွ... ဘာတွေလဲ၊ သူက Main actor လား၊ ငါ့ကို ဘာလို့ ကြိုမပြောတာလဲ၊ တော်ရုံ supporting ဆို လက်ခံပေးလို့ ရသေးတယ်... တော်ပြီကွာ၊ ဒီနေ့ ရှုတင်ဖျက်လိုက်တော့'

'အဲလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာရယ်၊ ဒီနေ့ တည်ထားတာ လူတွေအများကြီးပါတယ်လေ၊ ဆရာ ဖျက်လိုက်ရင် dailyတွေ ဒုက္ခ ရောက်ကုန်မှာပေါ့၊ night sceneအတွက် dancer တွေလည်း ငှား ပြီးပြီ၊ သီချင်းတောင် ကျွန်တော် ဝယ်ထားပြီးပြီ ဆရာရယ်၊ ဒီနေ့ တော့ စိတ်လျှော့ပြီး ရိုက်ပေးပါဗျာ'

'ငါ ငွေအတွက် အလုပ်မလုပ်တတ်ဘူး ဘဂျား၊ ငါ့ရင်ဘတ် ထဲက လာတဲ့အတိုင်း ငါ လုပ်တယ်၊ သူ့ကို ငါ ယုံကြည်ချက်မရှိတဲ့ အတွက် မရိုက်နိုင်ဘူး'

ဘဂျား ဦးနှောက် စားရသည်။ ဆုံမှတ်အကြောင်းကို သူ အသိဆုံး။ အလုပ်တစ်ခုကို အာရုံစူးစိုက်ပြီး သေချာအောင်လုပ်သည်။ သူ့ကိုသွားပြီး တွန်းအားပေးလို့မရ။ တချို့ကားတွေဆို ရိုက်ပြီး နှစ်ချို့ ချင် ချို့သွားသည်။ သီချင်းတွေကို စိတ်တိုင်းကျထည့်နေလို့ ကြာသွား တတ်သည်။

ခက်တာက နယ်သမားတွေ၊ ရန်ကုန်က ခွေငှားဆိုင်တွေက သူ့ကိုပဲ တောင်းဆိုကြသည်။ သူ့ရိုက်လိုက်တဲ့ကားတိုင်း ပေါက်သည်။ နယ်ရော့ ရန်ကုန်ပါ လက်ခံကြသည်။ ဥပမာတင်စားရလျှင် ရွှံ့ကိုိုင် ရင် ရွှေဖြစ်တယ်ပေါ့။

ဆုံမှတ် အစာမကျေဖြစ်ပြီး ပေါက်ကွဲနေချိန်တွင် မိယံရောက် လာသည်။ Latest Model ကားအကောင်းစားကြီးနှင့် နောက်လိုက် တွေ တစ်လှေကြီးကို ခေါ်ချလာသည်။ ဟေးလားဝါးလားဖြင့် အော် ဟစ်ဆူညံနေပြီး သူ့ကို ရှိလေသည်ဟုပင် မထင်။

ဒါရိုက်တာဆိုတာ King of the set ဆို။ ပိုပြီး ခံပြင်းလာ သည်။ Producerအားကိုးနှင့် သူ့လုပ်ချင်တာ လုပ်လို့ ရသည်ဆိုပြီး မာန်တက်နေတဲ့ မိန်းမ။

'ကိုဘဂျား၊ ဒီ ခဏလာခဲ့ဦး'

ခေါ်သံက ရင့်လိုက်တာ။

'ဘာလဲ မမိယံ'

'ကျွန်မ အာမှမစားခဲ့ရလို့ ဆာလာမိတစ်ပွဲနဲ့ Milk Shake တစ်ခွက် သွားဝယ်ပေးစမ်းပါ'

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

လေသံကိုက အထက်စီးက။ ဇာတ်ပို့သရုပ်ဆောင် အေး အေးလှိုင်က ဆုံမှတ်အနား ကပ်လာပြီး

'ဆရာကိုကို့ . . ဒါ Ruby အုပ်စုက ကောင်မလေး မဟုတ် လား

'ငါ မသိဘူး'

'ဆရာကိုကိုက ခေတ်နောက်ကျနေပြီနော် . . သူ့ အဖေက Ruby ဆိုပြီး စိန်ဆိုင်တွေ အများကြီးဖွင့်ထားတာ . . . ထောချက်က တော့ အံ့မခန်းပဲ ဆရာ'

'အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ၊ သွား ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်'

အေးအေးလှိုင် မျက်နှာလေး ဝယ်သွားသည်။

'ဆရာမှ မရိုက်သေးတာ၊ ဘာလုပ်ရမှာလဲလို့'

'ငါက Producerကိုစောင့်နေတာ ပြောစရာရှိလို့၊ အလုပ် မရှိလည်း စပ်စုမနေနဲ့၊ ငြိမ်ငြိမ်သွားထိုင်နေ'

'သူများက အားနေလို့ စပ်စုမိတာကို ဆရာကိုကိုကလည်း

ဒေါ်ချည်းပဲ'

သိပ်မကြာသောအချိန်တွင် Producer ၏ Cygnus ကား

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

ကြီး ထိုးရပ်လာသည်။ ရှုတင်မန်နေဂျာကိုဘုရားက ပြေးပြီး သတင်း ပို့သည်။

‘ဆရာရေး . . အခြေအနေက တော်တော်တင်းမာနေတာဗျာ ခုထိ မရိုက်နိုင်ဘူးလို့ ကြွေးကြော်နေတုန်းပဲ’

‘မင်း မပြောနဲ့ . . ငါပြောမယ်၊ အခန်းထဲကို လွတ်လိုက်’

ခေါင်းမာလွန်းသော ဒါရိုက်တာနှင့် လုပ်ချင်ရာ ဇွတ်လုပ် တတ်သော ပရိုဂျူဆာတို့ ဘာတွေဆက်ဖြစ်ကြမလဲ မသိပါ။

အေးမြသောလေ၊ မွှေးပျံ့သော Air freshener ရဲ့ရနံ့က အခန်းထဲရှိ လူသားသုံးဦးကို အထူးသဖြင့် သူတို့ရဲ့စိတ်တွေကို ဘယ် လိုမှ controlလုပ်နိုင်စွမ်းမရှိပါ။ တင်းမာမှုအခြေအနေတွေက အဆိုး ဘက်ကိုသာ ဦးတည်လို့နေသည်။

‘ဒီမှာဆုံမှတ် . . မင်းက ငါမွှေးလို့ လူဖြစ်လာတာပါကွ၊ တစ် သွေး . . တစ်သံ . . တစ်မိန့် . . လို့ပဲဆိုဆို ငါစကားဟာ အတည်ပဲ၊ ဒီကုမ္ပဏီအတွက်တော့ ငါ့ဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ အခရာမို့ ငါ ရွေးထား တဲ့ “မိယ” ကိုပဲ ပွဲထုတ်မယ်၊ အဲဒီအတွက် လိုအပ်တဲ့ဇာတ်တွေ မင်း စုထားတော့၊ သူနဲ့လိုက်မယ့်ဇာတ်တွေကို အခုကတည်းက မင်း ရွေး

ထား၊ ပိုက်ဆံ ဘယ်လောက်ကုန်ကုန် . . အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပေတော့၊ ကဲ . . ဘာပြောစရာ ကျန်သေးလဲ’

‘ကျွန်တော်ပြောမှာက တကယ်လို့ အန်ကယ် သူ့ကို ထည့် ရိုက်ရင် မျှော်လင့်ချက်က ၂၀%ပဲ၊ ကျွန်တော် ထပ်ပြောမယ်၊ သူ့ကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ မလာဘူး’

‘အားလုံး confirmဖြစ်ပြီးသား ဆုံမှတ်၊ အခုမှ လူအပြောင်း အလဲလုပ်ရင် ငါ ဘာဖြစ်သွားမလဲ၊ Lucky Mountain ဆိုတဲ့ ငါ ကုမ္ပဏီ ဘာဖြစ်သွားမလဲ၊ ဆိုခဲ့စေ . . မြစေတဲ့ကွ၊ ငါ လူကြီး၊ ငါစကား ငါ တည်ရမယ်’

‘အန်ကယ် . . . ကျွန်တော် ပြောနေတာကလည်း Lucky Mountain အတွက်ပဲ၊ မှန်တယ်၊ အန်ကယ်ကျေးဇူးကြောင့် ဒါရိုက် တာဆုံမှတ် ဆိုတာ ဖြစ်လာတယ်၊ ပဲရီသတ်တွေက အသိအမှတ်ပြု လို့ ကျွန်တော် နေရာတစ်ခု အိုင်အမာရလာခဲ့တယ်၊ အဲဒီအပေါ်မှာ ကျွန်တော် သစ္စာသိရမယ် အန်ကယ် . . . ပိုက်ဆံရရင် ပြီးရော ဆိုပြီး အရည်အချင်းမရှိတဲ့ လူဆီမှာ ကျွန်တော်အချိန်တွေကို ကျဆုံးစေရ မှာလား၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်တဲ့ အန်ကယ်ကုမ္ပဏီအတွက်

နာမည်တစ်လုံးကို သိက္ခာရှိရှိ ထိန်းထားစေချင်တယ်။ ဒါ ကျွန်တော့် ဆန္ဒပဲ'

'မင်း... ငါ့ကို နည်းနည်းလောက် နားလည်ပေးလို့ မရဘူး လားကွာ၊ ငါ့မှာ မလွန်ဆန်နိုင်တဲ့ ပတ်သက်ရာ ပတ်သက်ကြောင်း လေးတွေရှိနေတော့ ငြင်းရခက်နေလို့ပါ ဆုံမှတ်ရာ၊ ငါ့နေရာမှာ မင်း ဆိုရင်လည်း ဒီလိုပဲ ဆုံးဖြတ်မှာပါပဲ'

တစ်ချိန်လုံး စကားတစ်ခွန်းမှဝင်မပြောဘဲ ပွဲကြည့်ပရိသတ် ဖြစ်နေခဲ့သော လေးနက်က သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဆုံမှတ်၏ပန်းကိုဖက် ကာ

'သူငယ်ချင်း မင်းစိတ်တွေ ရှုပ်ထွေးနေပြီ၊ ဒါရိုက်တာဆိုတာ သူ့စိတ်တွေက အရမ်းကို clear ဖြစ်နေမှကွ၊ မဟုတ်ရင် မင်းရဲ့ရိုက် ချက်တွေက အပြင်းစားဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ qualityကို မင်းဆက် ထိန်းရဦးမယ်လေ၊ စိတ်ကိုလျှော့ပြီး ပေါ့ပေါ့လေးပဲ ထားလိုက်ပါကွာ'

'ကောင်းပြီလေ၊ မိယုံဆီက ကျွန်တော် အစွမ်းကုန် ညှစ်ထုတ် ပြမယ်၊ သူ့အစွမ်းအစ ဘယ်လောက် ထွက်မလဲဆိုတာ အန်ကယ် တစ်နေကုန် ထိုင်ကြည့်လိုက်'

လေးနက်မှာ အဖေနှင့်သူငယ်ချင်းကြားတွင် နေရခက်လာ သည်။ သူ့သူငယ်ချင်းအကြောင်းကို လေးနက် အသိဆုံး။ ဒီကောင် က လူဖြောင့် စိတ်တို့။ ဟန်ဆောင်ခြင်းအတတ်ပညာဆိုတာ စိုးစဉ်း မျှ တတ်ကျွမ်းသူမဟုတ်။ ဒါလုပ်မယ်ဆို လုပ်ရမှ၊ ပြောမယ်ဆို ပြော ရမှ။

သူ့မှာ အသိအကျွမ်းရှိလို့လားဆိုတော့ မရှိပါ။ ဒီလောကထဲကို ဝင်ဖို့အတွက် သူ့ဟာ တကယ့်ကို အစိမ်းသက်သက်။ ဘော်ဒါ ဆောင်တစ်ခုမှာ ငှားနေရင်း မြန်မာပြည်ရဲ့ ဟောလီးဝုဒ်လို့ တင်စားဖူးမယ့် ၃၅လမ်းထဲကို နေ့တိုင်းသွားသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာသွားထိုင်ရင်း အသိအကျွမ်းရှာရသည်။ စနည်းနာရသည်။

နေ့ ည မရွေး ရင်ထဲက ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ခံစားချက်တွေကို အတ်ညွှန်းတွေ ရေးသည်။ သူ့က ဇွဲရှိသည်။ သူ့စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ထားတဲ့လမ်းကြောင်းပေါ်ကနေ အောင်မြင်ခြင်းကြယ်ပွင့်တွေ ရှိတဲ့ နိုးကောင်းကင်ကြီးဆီကို ရောက်ဖို့ အခက်အခဲတွေ၊ စိန်ခေါ်မှုတွေ အများကြီးကို ကျော်ဖြတ်ရဦးမည်။

တစ်နေ့ ၃၅ လမ်းထဲက အလယ်ဆိုင်လေးကို သူ ရောက်သွားတော့ ဘော်ဒါဖြစ်သူ ရွှေရိုးက

‘ဟ. . . ဖိုးဆိုမှတ်၊ မင်း ဘယ်ပျောက်နေတာလဲကွ၊ မင်းကို ဝါ ဒီမှာ လာစောင့်နေတာ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်တောင် ရှိနေပြီ’

‘အရေးကြီးလို့လား’

‘အခွင့်အရေး. . . ဆိုတာ နှစ်ခါပြန်မလာဘူးကွ၊ ရတုန်း ပိပိ

အခန်း (၂)

‘ဆိုမှတ်’ဆိုသော ကောင်ကလေးတစ်ယောက်သည် ဒီလို နေရာတစ်ခုကို ရရှိအတွက် နယ်မြို့ကလေးတစ်မြို့ကနေ စွန့်စားပြီး ထွက်လာခဲ့ရသည်။

လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ခန့်က သူ ခင်တွယ် သံယောဇဉ်ရှိလွန်းသော ကလေးမြို့လေးနှင့် ချစ်ရလွန်းတဲ့ အမေ့ကို ထိခိုက် ကွဲရှုနေသော နှလုံးသားအစုံဖြင့် နှုတ်ဆက်ပြီး ရထားစီးကာ မျှော်လင့်ချက်တွေ ရှင်သန်စေမည့် အိပ်မက်မြို့တော် ရန်ကုန်ဆီသို့ သူ ထွက်လာခဲ့သည်။

ရရ ဆုပ်ကိုင်တတ်ဖို့ လိုတယ်၊ မင်း.. Lucky Mountain ကို သိ
တယ် မဟုတ်လား'

'သိတာပေါ့ဗျ.. ဇာတ်ကားတွေ အများကြီးထုတ်တဲ့ ကုမ္ပ
ဏီမဲဟာ'

'သူတို့ကုမ္ပဏီအတွက် ပင်တိုင်ဒါရိုက်တာ အလိုရှိလို့.. တဲ့၊
အသစ်တွေကို မြေတောင်မြှောက်ပေးချင်တဲ့ သဘောပေါ့ကွာ၊ မင်း
ရေးထားတဲ့ ဇာတ်ညွှန်းတွေ ပါတယ် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ပါလာတယ်'

'ထကွာ.. ခုပဲ သွားမယ်၊ ကံကောင်းဖို့အတွက် ကံကောင်း
ခြင်းတွေ ရှိတဲ့နေရာကို အရောက်သွားတတ်ရတယ်ကွ၊ ထိုင်နေလို့
မရဘူး'

ကံကောင်းခြင်းတွေရှိတဲ့နေရာက Lucky Mountain ဆို
ရင် အဲဒီနေရာလေးဆီ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သူက ကိုရွှေရိုးပေါ့။

ထပ်ပြီးကံကောင်းချင်တော့ ထိုကုမ္ပဏီတွင် သူ့သူငယ်ချင်း
'လေးနက်' ရှိနေခဲ့သည်။ သူတို့ ရုံးခန်းထဲသို့လှမ်းဝင်တော့ လေးနက်
က ဝမ်းသာအားရ လှမ်းခေါ်သည်။

'ဟေ့ကောင် ဆုံမှတ်၊ မင်း ငါ့ဆီကို လာတာလား၊ ငါ့မှာကွာ
မင်းကိုဆက်သွယ်တာ ဘယ်လိုမှမရဘူး၊ မင်းအိမ်ကလည်း မင်း ရန်
ကုန်ဆင်းသွားတယ်သာ ပြောတယ်၊ မင်း.. ဘယ်မှာနေမှန်း မသိဘူး
တဲ့၊ တကယ့်ကောင်ကွာ'

'နေပါဦး၊ ဒီကုမ္ပဏီနဲ့မင်းနဲ့က'

'ဒါ ငါတို့ကုမ္ပဏီလေကွာ၊ ကျောင်းပြီးကတည်းက အဆက်
အသွယ်ပြတ်သွားတော့ မင်း ဘယ်သိမလဲလေ'

သူတို့နှစ်ယောက် ဖက်လဲတကင်းဖြင့် လေပေးဖြောင့်နေ၍
ကိုရွှေရိုးက

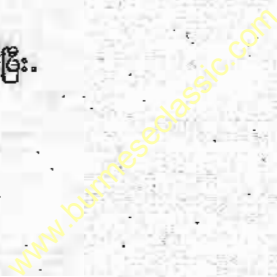
'ကဲ.. ကိုလေးနက်၊ ခင်ဗျားသူငယ်ချင်း နာမည်ကြီးဒါရိုက်
တာဖြစ်ဖို့ ခင်ဗျားတို့ စင်တင်ပေးရမယ်နော်၊ ခင်ဗျားလက်ထဲ ဝကွက်
အပ်လိုက်ပြီ၊ ကျန် တာ ခင်ဗျားအပိုင်းပဲ'

'စိတ်ချဗျာ.. သူ့အရည်အချင်းကို ကျွန်တော်သိပြီးသား'

ကိုရွှေရိုးပြန်သွားတော့ လေးနက်က

'အန်တီ နေကောင်းရဲ့လား ဆုံမှတ်'

ဆုံမှတ်မျက်နှာတွင် ကြေကွဲရိပ်သန်းသွားပြီး..

မူပိုင်နှစ်ဆီ - ၂၀

'ငါ့အမေ မျက်လုံး ကွယ်သွားတာ နှစ်နှစ်လောက် ခြုံပြီကွ
ဆီးချိုကြောင့်လေ'

'ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွာ. . ကလော ရောက်ရင် ငါဝင်ကြည့်ရ
ဦးမယ်'

အိပ်မက်များစွာဖြင့် ခြေချလာခဲ့သောရန်ကုန်မြေသည် သူ
အတွက်တော့ သုရားသခင်က ဖန်ဆင်းပေးတဲ့ ကံကောင်းခြင်းမိုးရေ
စက်တွေကို ကွက်ကြားမိုးအဖြစ် ရွာသွန်းပေးခဲ့လေသည်။

ဆောင်ရွက်သူများ

အသန်း (၃)

“ပင်စည်ရှင်”

အသက် - ၁၉နှစ်

ပညာအရည်အချင်း - ဒုတိယနှစ်၊ ဓာတုဗေဒအထူးပြု၊
အဝေးသင်တက္ကသိုလ်

အတိုင်းအထွာ - ရင်-၄၂၊ ခါး-၃၆၊ တင်-၄၄'

ကိုယ်အလေးချိန် - ပေါင် ၁၇၀ကျော်

(စပေါင်တည်း ကျော်တာပါ)

အရပ် - ၅' ၄"

ဆောင်ရွက်သူများ

အလုပ်အကိုင် - စားပြီးအိပ်၊ အိပ်ပြီးစား၊
 စားပြီးရင် ပြန်အိပ်၊ အိပ်ပြီးရင် ပြန်စား
 ဝါသနာ - နိုင်ငံကျော်ရုပ်ရှင်မင်းသမီး
 (ဖြစ်နိုင်ရင် ကမ္ဘာကျော်မင်းသမီး ဖြစ်ပြီး
 ရွှေကမ္ဘာလုံးဆုတောင် လိုချင်တာ)

ဟုတ်ကဲ့. . အဆိုတော်စိုင်းစိုင်း ထိုင်ငိုသွားရမဲ့ ကိုယ်လုံး
 လေးပါ။ Queen of beauty မဟုတ်ဘဲ Fat of beauty ဖြစ်
 တာက ခက်တာ။

ယုန်နှင့်လိပ်အပြေးပြိုင်ပွဲမှာ ပင်စည်ရှင်ကို ထည့်ပြိုင်လိုက်
 လျှင် ဖိုးရွှေလိပ် ငိုပြီးထွက်ပြေးမှာ မြင်ယောင်သေး။ ဘာလို့လဲ
 လား။ သူက လိပ်ထက် ပိုနှေးတာကိုး။ ဒါပေမယ့်. . ဇွဲရှိတဲ့နေရာမှာ
 သူက သာတော့ သူပဲ ငိုလိစွဲမှာပေါ့။ သူ့ဝန် သူထမ်းထားရတာမှာ
 လမ်းလျှောက်ရင် အိပဲ့ အိပဲ့နှင့်။ ကြည့်တဲ့သူက သူ့အစား မော
 ရသည်။

သူကတော့ အေးဆေးပါပဲ။ အချိန်တန် စားမည်၊ အိပ်မည်
 အားအားရှိ အိုက်တင်တွေ မျိုးစုံအောင် ကျင့်မည်။ လူကသာ ဝတာ

သူ့ပါရမီကတော့ မသေးပါ။ Mood ဝင်ရင် ဝင်သလို အငို အလွမ်း၊
 ဟာသ၊ ဝီလိန်ဇာတ်ရုပ်စုံအောင် လုပ်ပြတတ်သည်။

'ပင်စည်၊ ဟဲ့. . ပင်စည်ရေး. . အမယ်လေးနော်၊ ဒီလောက်
 အော်ခေါ်နေတာ မကြားဘူး၊ ဘယ်နားသွား အိပ်ပျော်နေပြီလဲ မသိ
 ဘူး. . ။ ဒီဝက်မတော့'

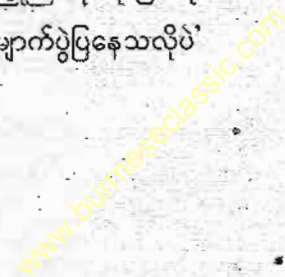
'ပင်စည် ဒီမှာ ကြီးမေ'

ပလတ်စတစ်စုတ်တွေထားသော အခန်းထဲတွင် ထမင်းစား
 ပြီး အဆီရစ်နေသော ပင်စည်။

'ပင်စည်ရယ်၊ နင်က ဒီမှာလာပြီး နှပ်နေ၊ မိုးတွေ ဒီလောက်
 ရွာနေတာ နင့်အဖေ မိုးရွာကြီးထဲမှာ လျှောက်ပြေးနေလို့ သွားခေါ်
 ချေဦး'

'ကြီးမေကလည်း ချော့ပြီး ခေါ်ခဲ့လိုက် ပြီးရော'

'ဟဲ့. . . သွားအခေါ်ကောင်းလို့ ငါ့မှာ သောက်ရက်ကွဲပြီး
 ပြန်လာရတာ၊ နင့်အဖေက ငါ့လည်း တွေ့ရော မိုးရွာရင် မိုးရေချိုး
 မယ်၊ မေမေလာပြီ နို့စို့မယ်တဲ့. . ငါ့ကို လက်ညှိကြီးထိုးထိုးပြီး ဆို
 တာ၊ ကလေးတွေက တဝါးဝါးတဟားဟားနဲ့ မျောက်ပွဲပြနေသလိုပဲ'

'ကြီးမေကလည်း သူ့အထာကိုသိသားနဲ့၊ အိမ်မှာ အမေပြန်
ရောက်နေပြီလို့ ချော့ပြောရင် တစ်ချိုးတည်း ပြေးလာမှာ'

'လာပြန်ပြီလား ဒီအမေ၊ နင့်ပါးစပ်က ဒီ အမေဆိုတဲ့စကား
ထွက်ရဲထွက်ကြည့်စမ်း၊ ငါ့မောင် ဂျူးသွားတာ နင့်အမေကြောင့် သိရဲ့
လား... ဒင်းကို ငါ နာကြည်းတယ်၊ မုန်းတယ်၊ အိုအေ... ရှင်းရှင်း
ပြောမယ် သတ်ကိုပစ်ချင်တာ၊ အလကား သစ္စာမရှိတဲ့ကောင်မ'

ပင်စည် ပါးစပ်ပိတ်သွားသည်။ လောကကြီးက တရားရဲ့
လား။ အမေ့ကို တွေ့ချင်မြင်ချင်လွန်းလို့ တားတည်းတနေတဲ့ ပင်
စည်ကိုကျတော့ အမေဆိုတာ ပြုသလား၊ မည်းသလား ရုပ်လုံးပေါ်
ဖို့ဝေးစွ၊ ဓာတ်ပုံကလေးတစ်ပုံတောင်မှ ချန်မထားခဲ့တဲ့အဖြစ်။ တချို့
တွေကျတော့ အမေရှိလျက်သားနှင့် မခေါ်ချင်မပြောချင်ကြတာ အံ့
များတောင် ဩရပါရဲ့။

ပင်စည်မှာသာ အမေများရှိရင် တစ်နေ့ကို ဦးသုံးကြိမ်ချဉ်
ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုလိုက်ချင်သည်။

အနားမှာ အမေ မရှိသလို၊ မွေးချင်းမောင်နှမလည်း မရှိခဲ့
ပါ။ အဖေလေးတစ်ယောက် ရှိပါတယ်... နေ့ရှိသရွေ့ သူ့ကိုပဲ ပြန်

ထိန်းနေရသည့် အဖြစ်။ အမေ ထွက်သွားပြီးကတည်းက အဖေက
စိတ်သိပ်မမှန်တော့တာ ဒီနေ့အထိ။ သူ့မိန်းမကို ဘယ်လောက်ထိ
ချစ်သလဲဆို ဂျူးနေတဲ့ဘဝမှာတောင် တစ်နေ့မှမမေ့ဘဲ တမ်းတနေတဲ့
အဖေပါ။

ပင်စည်တို့သားအဖကို ကြီးမေက ကျွေးမွေးနေလို့ ထမင်း
နပ်မှန်နေတာ။ အိုကြီးအိုမက ကျွေးမွေးတဲ့ထမင်းဆိုတော့လည်း မျို
လို့က သိပ်မကျချင်။ (မဝါးဘဲ လိပ် လိပ်ပြီး မျိုနေတော့ သုံးလေ့
လောက်တော့ အသာကလေးပင်။) ဒီလိုနှင့်ပဲ အဲလို မယ်တော်ကိုယ်
လုံးလေးဖြစ်နေတာ။

တစ်နေ့ တစ်နေ့ အလုပ်လျှောက်ရတာ ခြေကို တိုရော။
ပေါင်နှစ်လုံးက ပွန်းပြီး လမ်းတောင် အနိုင်နိုင်လျှောက်နေရတာ။
အကြောင်းမသိလျှင်တော့ ပင်စည်လမ်းလျှောက်ပုံက ဟားချင်စရာ
ကြီးပါ။ ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုပဲ ဟားဟား၊ အဟားခံရတဲ့ ဘဝမှာ
ပင်စည်တို့က နေသားကျနေပါပြီ။ နာရမှန်း မသိသလို အံ့ပြုံးလည်း
မပျက်ခဲ့ပါ။

အခန်း (၄)

ကျွန်မ တကယ်ဖြစ်ချင်တာက ရုပ်ရှင်မင်းသမီးပါ။ အောင်
မြင်ကျော်ကြားတဲ့ အနုပညာရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်ခွင့်ရရင် သေပျော်
ပါပြီ။ ခက်နေတာက ဒီကိုယ်လုံးကြောင့်။

မနေ့က မျှော်လင့်ချက်လက်ကျန်လေးနဲ့ bakery တစ်ခုကို
နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်အသွား -

'ဦးလေး ကျွန်မကို ဒီမှာ အလုပ်ခန့်ဖို့ စဉ်းစားပြီးပြီ မဟုတ်
လားဟင်'

'အေးကွယ်. . ဦးလေးလည်း သမီးကို သနားလို့ အလုပ်ခန့်
မလားလို့ စဉ်းစားမိပါတယ်။ ခုတော့'

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

'ခုတော့. . ဘာဖြစ်လဲဟင် ဦးလေး'

'ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ ဟောဒီ နင့်ကိုယ်လုံးကြောင့်ပေါ့၊ မနေ့က
မုန့်လာဝယ်တဲ့ ကောင်မလေးနှစ်ယောက်က နင့်ကို မြင်ပြီး ဒီဆိုင်က
အောက်မေ့လို့ ပြောသွားကြတယ်လေ'

'ဘာ. . ဘာပြောသွားလဲဟင်. . '

'အေး. . ဒီဆိုင်က မုန့်တွေ ဝယ်စားရင် သူ့လိုခန္ဓာကိုယ်မျိုး
ဖြစ်မှာပဲတဲ့၊ နောက်တစ်ခါ လာမဝယ်တော့ဘူး တဲ့၊ ကောင်းကြသေး
ရဲ့လား၊ နင့်ကို ဒီဆိုင်မှာ ခဏကလေး တွေ့လိုက်တာနဲ့ ငါ့ဖောက်
သည် နှစ်ယောက် လျော့သွားပြီ၊ နင့်ကိုသာ အမြဲတမ်း ခန့်လိုက်ရင်
ငါ့ဆိုင်ပိတ်ရမှာ ကျိန်းသေတယ်၊ အဲဒီတော့. . . နောက်အလုပ်တစ်
ခုသာ ပြောင်းလျှောက်ပါ သမီးရယ်၊ နောက်ထပ် ဒီကိုထပ်မလာပါ
နဲ့တော့'

ကျွန်မ ဒီဆိုင်မှာ အလုပ်လိုချင်တာ မုန့်ပုံးထဲက မုန့်တွေကို
သွားရည်ကျလို့ပါ။ အဲလေ. . . မုန့်ဖုတ်တာ ကျွမ်းကျင်ချင်လို့ပါ။
ခုတော့. . ဝေးပြန်ပြီပေါ့။

မလွမ်းလောက်ပါဘူး။ နောက်တစ်ခု ပြောင်းလျှောက်ရုံပေါ့။

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

ဒီနေ့ သတင်းစာထဲမှာ ကြော်ငြာတစ်ခု တွေ့ပြီးသား။ သူတို့ လိုချင်တဲ့ အရည်အချင်းတွေက ကျွန်မနဲ့ဆို ကွက်တိ။

'Crown beauty & Spa မှ

အမျိုးသမီးဝန်ထမ်း အလိုရှိသည်။

အသက် - ၂၅နှစ်အောက်။

ပညာအရည်အချင်း - ဆယ်တန်းအောင်ပြီးသား ဖြစ်ရမည်။'

ကဲ... ဘာလိုသေးလဲ။ သူတို့ခေါ်တဲ့ အထဲမှာ ဝတဲ့သူများ မလျှောက်ရလို့မှ မပါတာ။

မှန်အလုပ်ပိတ်ထားတဲ့ အအေးခန်းထဲကို ကျွန်မ ခပ်တည်တည်နဲ့ ဝင်ချသွားတာပေါ့။ ဆိုင်ထဲရောက်တော့ သူတို့က ကျွန်မကို အလှလာပြင်တဲ့သူ ထင်ပြီး

'ဟာ... အစ်မ၊ လာပါ။ ကြွပါရှင်၊ ဟဲ့... ကြည့်ကြစမ်း။

ဒီက အစ်မက ဝဝကစ်ကစ်ကလေးနဲ့ချစ်စရာကြီးတော်...'

အဲဒီမှာ... ဆိုင်ရှင်ဖြစ်ပုံရတဲ့ ခပ်ရွယ်ရွယ် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ထွက်လာပါတယ်။

'ညီမက ဆံပင်ပြင်မလို့ထင်တယ်၊ ညှပ်မလား... ကောက်မလား... ဖြောင့်မလား၊ နေဦး ညီမမျက်နှာလေးကပြည့်တော့ ကောက်မှလှမှာ... ကောက်တာတောင်မှ ရိုးရိုးမကောက်နဲ့၊ digital ဝက်နဲ့ ကောက်... သိလား၊ ငါးသောင်းပဲ ကျမှာ၊ ဆေးဆိုးတာနဲ့ဆို ခုနစ်သောင်းပေါ့ကွယ်၊ အဟင်း... ဟင်း... အဲဒါညီမမို့လို့ discount ပေးတာနော် 30%တောင်လျှော့ထားတာ ကောက်မယ်မဟုတ်လားဟင်'

သေပြီ ဆရာ။ အဲဒီမမက ကျွန်မကို ဆွယ်တာထိုးနေတာထိုး၊ ငါးသောင်း မပြောနဲ့ ငါးထောင်တောင် မပါဘူး။ သူ့ဘက် ပါအောင် ဆွယ်ပြီး ထိုးထည့်နေလို့ ဆွယ်တာထိုးတယ်လို့ ပြောတာ။

'ညီမလေးက မျက်တောင် ရှည်ပြီးသားပဲ၊ ကောက်လိုက်ပါလားကွယ်၊ တို့ဆိုင်က ခေါင်းကနေ ခြေဖျားအထိ အကုန်ပြင်ပေးတာ၊ ဝါသနာပါရင် ခြေသည်းလက်သည်းပါ ပုံဖော်ပေးတယ်သိလား၊ ဈေးလည်း သိပ်မများပါဘူး၊ ဘယ်လိုလဲ ညီမ... အားလုံးပြင်မယ် မဟုတ်လား၊ ဒါမှ ဟို ဖိုးကာရဲ့ သီချင်းထဲကလို... 'နဖူးက ခြေဖျားထိအောင် ချစ်တယ်'ဆိုပြီး ကောင်လေးတွေ ကျသွားမှာ မြင်ယောင်သေး ဟင်း... ဟင်း'

ကျွန်မ နည်းနည်းမောလာသလိုပဲ။

'တော် တော်ပါပြီ မမရယ်၊ အခုတောင် အသက်ရှုရ နည်းနည်း ကျပ်လာသလိုပဲ၊ ညီမက ဒီမှာအလုပ်လာလျှောက်တာပါ။ မမ အထင်ကြီးနေသလိုမျိုး တစ်နေ့ကုန် ထိုင်ပြီး တစ်စုံစီမံကြည့်မယ့်သူလည်း မရှိပါဘူးရှင်'

ဆိုင်ရှင်မမရဲ့ တဟင်းဟင်းရယ်သံကြီး ပျောက်သွားပြီး . . . တံတွေး နှင်တဲ့ မျက်နှာလား၊ ငါးရိုးစူးသွားတဲ့မျက်နှာလား၊ ဘာမှန်းမသိတဲ့ မျက်နှာကြီးနဲ့ ကျွန်မကို ဖင်ပြန်၊ ခေါင်းပြန်၊ အပေါ်ဆန်၊ အောက်ဆန် ကြည့်ပါတယ်။

'ဒီ . . . ဒီမှာက ညီမနဲ့သင့်တော်မယ့်နေရာ ရှိမှာမဟုတ်ဘူးကွယို၊ အားတော့နာပါတယ်၊ တခြားအလုပ်တစ်ခု ရှာကြည့်ပါဦးလားကွယ်'

ဘယ်ရမလဲ။

ကျွန်မကလည်း လုံးဝမလျှော့ဘူးလေ။ ပြန်ပွဲကြမ်းပစ်လိုက်တာပေါ့။

'မမတို့ကြော်ငြာထည့်တဲ့အထဲမှာ ကျွန်မနဲ့ကိုက်ညီတာချည်း

လေး၊ ဒါကြောင့် လာလျှောက်တာပေါ့၊ ခုတော့ . . . အင်တာဗျူးလေးတောင် မဖြေရသေးဘဲနဲ့၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့အရည်အချင်းကို မသိရသေးခင် နှင်ထုတ်တာက အရင်ပဲ'

'အို . . . ဒီလိုသဘော မဟုတ်ပါဘူးကွယ်'

'ဘာလဲ . . . ကျွန်မကို ဘုရားနဲ့ ဆိုတာ မယုံလို့လား၊ မယုံရင် ခုတ်ပုံတင်ထုတ်ပြမယ်လေ၊ ရော့ . . . ဒီမှာ ကြည့်'

ဘယ်လိုပဲ လှည့်ပတ်ပြောပြော၊ ဒီဝက်ပုပ်မကံ ပြန်မည့်ပုံပေါ်ပါ။ မျက်နှာကလေးက လှပါရဲ့ . . . ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ပုံဆိုးပန်းဆိုးဖြစ်နေတာ . . . ဘယ်လိုလုပ်ရမတုံး။ မျက်နှာမှာ သနပ်ခါးတောင် ဘင်ပုံမရပါ။ ဘာတွေ စားထားလည်း မသိ။ နှုတ်ခမ်းဘေးပတ်ပတ် ထည်မှာ ဆီတွေ ဝေ့လို့။

'မမရယ် ကျွန်မကျောင်းစနေတဲ့အရွယ်ကတည်းက ငါးနှစ်ဆိုတာကို မယုံလို့ မွေးစာရင်းကို သုံးခါတောင်မှပြရတာ၊ မရှိတဲ့အမေဘူး ပြောပါတယ်၊ ဘယ်လိုမွေးပေးခဲ့မှန်းကို မသိဘူး၊ လူနဲ့ဆင်နဲ့မှားနဲ့မိတယ် ထင်တာပဲ၊ ဒီ ခန္ဓာကိုယ်ကြောင့် ဘယ်နေရာမှာမှ အဆင်မပြေတယ်မရှိပါဘူး'

မူပိုင်နှင်းသီ - ၃၂

'ဒီလိုလုပ်လေ၊ ညီမလိပ်စာနဲ့ဆက်သွယ်ရမယ့် ဖုန်းနံပါတ် ပေးခဲ့ပါလား၊ မမ ပြန်ဆက်သွယ်လိုက်မယ်လေ'

ဒါလည်း အလိမ္မာလေးနဲ့ နှင်တာပါပဲ။ သက်ပြင်းမော တစ်ခုကို ကျွန်မချမိပါတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ လေးကန်တဲ့ခြေလှမ်းတွေနဲ့ လာရာလမ်းကို ပြန်ခဲ့ပါတော့တယ်။

အခန်း (၅)

'အဖေရေ... အဖေ... သမီး ပြန်လာပြီ'

သရက်ပင်ကြီးအောက်မှာထိုင်ပြီး အပင်ပေါ်က အသီးတွေ မော့ကြည့်နေသောအဖေက

'ငါ့ကိုများ အဖေ... တဲ့... လူကြားလို့ မကောင်းအောင် အော်နေတယ်၊ တိုးတိုးပြော... ဟိုမှာ သရက်သီးတွေကြားရင် အောက်ဆင်းလာဘဲ နေဦးမယ်၊ ငါ စားချင်လှပြီဟ'

'အဖေရယ်... သရက်သီးတွေက အစိမ်းကြီး ရှိသေးတာ၊

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

တယ်လိုလုပ် စားလို့ရမှာလဲ၊ ဒီမှာကြည့်. . သမီးအဖေအတွက် ခုနစ်
လွှာပေါက်စီ ဝယ်လာတယ်'

အဖေမျက်နှာမှာ လဲမင်းကြီး သာသွားတာ ကျွန်မ တွေ့
တော့ အဆင်မပြေလာခဲ့တာတွေကို တဒဂ်မေ့သွားခဲ့ပါတယ်။

'အေး. . . ပေး. . . ပေး. . . ငါ ဗိုက်ဆာနေတာနဲ့ အတော်ပဲ
နေပါဦး. . . နင်က ငါ့သမီးလား'

'ဟုတ်တယ်လေ အဖေရဲ့. . . အဖေမှာ ဟောဒီ သမီး တစ်
ယောက်တည်း ရှိတာများ'

'သိပါဘူး၊ နင်က ဖာစ်နေတခြား ဝ၊ ဝလာတာကိုး၊ ငါ့သမီး
က ငယ်ငယ်ချောချောလေးဥစ္စာ၊ နင်က သမီးအတုပဲဖြစ်ရမယ်၊ ဟာ
. . . ဟား. . . အတုကြီး. . . အတုကြီး'

'အဖေနော်၊ သမီးကို တခြားဟာ စ၊ ချင်စ၊ အဲဒီလို မပြော
သမီးမကြိုက်ဘူး၊ ပေး. . . သမီးဝယ်လာတဲ့ ပေါက်စီ ပြန်ပေး၊ မကျေ
တော့ဘူး'

သူ့ခန္ဓာကိုယ် သူ့အားကြီးနှင့် ဆွဲလှလိုက်တော့ စားလက်
ပေါက်စီလေးက ပင်စည်လက်ထဲသို့ ပါသွားသည်။

စားလို့ကောင်းနေဆဲ အလုပ်လိုက်ရတော့ ဦးစန ဒေါသ
တွေ အလိပ်လိုက်တက်လာကာ ပင်စည်ကို လှမ်းအော်သည်။

'စိတ်ပုပ်မ. . . ဝက်မ၊ ငါ. . . နင်နဲ့ မနေဘူး၊ သွားမယ်'

'အဖေရယ်၊ သမီး အလုပ် မရလို့ စိတ်အားငယ်နေတဲ့အချိန်
မှာ အဲဒီလိုမပြောပါနဲ့၊ အဖေကို သမီး ဆေးကုပေးချင်တယ်၊ ကောင်း

ကောင်းမွန်မွန်ကျွေးချင်တယ်၊ အဲဒီအတွက် ဝိုက်ဆံလိုတယ် အဖေရဲ့၊
သမီးမှာ ဝိုက်ဆံမရှိတဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းတယ်၊ သမီးလည်း လူပဲ. . .

ပတ်ချင်စားချင်တာပေါ့၊ သူများတွေဆို အမေရင်ခွင်ထဲမှာကပ်ပြီးချွဲ
နေတုန်းပဲ၊ သမီးမှာ ဒီအခွင့်အရေးတွေဘာမှမရဘူး. . . အဖေ ဘယ်

မှ သွားပါနဲ့နော်၊ သမီးမှာ ချမ်းသာတာဆိုလို့ အဖေတစ်ယောက်
တည်း ရှိတာပါ၊ သမီး တောင်းပန်ပါတယ်၊ သမီးကို ချစ်ရင် ဘယ်မှ

သွားရဘူးနော်. . . ဟီး. . . ဟီး'

ပြောလည်း ပြော၊ ငိုလည်း ငိုတော့သည်။ ပင်စည်ရှင်ဆို
သူ့မှ တစ်ဆယ့်ကိုးနှစ်ပဲ ရှိသေးတာ။ လူ့လောကထဲကို ဝင်လို့

မတော့ဘူးလား။ ဘာဖြစ်လို့များ သူ့ကို ဝိုင်းပယ်ချင်ရတာလဲ။
'တိတ်နော်. . . တိတ်. . . တိတ်၊ အဖေ သိချင်အိပြုမယ်လေ'

၂ . . ဒီအိမ်လေးထဲမှာ၊ တို့ရဲ့အတိတ်တွေ
 ရှိခဲ့ဖူးတာ၊ ချစ်သူရဲ့ရယ်သံလေးများ
 ဝမ်းနည်းတဲ့အခါ ငိုသံလေးများ
 ငါလေ... ကြားယောင်နေဆဲပါ
 ဒီဘဝမှာ နောက်ထပ် မကြားနိုင်တော့တာ
 ချစ်သူက ရက်စက်စွာ
 ကျောခိုင်းထွက်ခွာသွားတော့
 သမီးလေးက ငိုတယ်. . အဖေလည်း ငိုတယ်
 အတူဆိုခဲ့ဖူးတဲ့ သီချင်းလေးတွေ သံစဉ်တွေကို
 မမေ့သေးဘူး. . ပြန်လာပါ။ တောင်းပန်ပါတယ်
 ပြန်. . လာ. . ပါ. . . ၂

အဖေ အမြဲဆိုနေကျ သီချင်းလေးပါ။ သူ့မိန်းမကို သတိ
 တိုင်း ဒီသီချင်းကလေးကို ဆိုသည်။ လွမ်းဆွတ်တမ်းတစွာ ဆိုနေတဲ့
 အဖေအသံကို ကြားတော့ ပင်စည် မျက်ရည်တွေ တလန့်လိန့်ကျလာ
 ပါတော့သည်။

ဘယ်လိုမှပြန်မရနိုင်တော့သည့် မိသားစုဘဝလေးကို တန်

တရုံကလွဲလို့ နွေးထွေးမှုကို ငတ်မွတ်တာပေါ့။ အဖေလွမ်းသလို ပင်
 စည်လည်း အမေ့ကို လွမ်းတာပေါ့။

ဆောင်းခိုဌာန်တွေတောင်မှ ဆောင်းရောက်ရင် ပြန်လာကြ
 သေးတာပဲ အမေရယ်။ အမေက ဟိုးအဝေးကြီးကို ထွက်သွားပြီးက
 တည်းက သမီးဆီကို တစ်ခါမှပြန်မလာတာ သမီးကို မချစ်လို့လား။
 နေနိုင်လိုက်တာ အမေရယ်။ ငယ်ငယ်တုန်းကဆို မိုးလင်းကနေ မိုး
 ချုပ်တဲ့အထိ အမေ့ကို မျှော်နေတာ။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ယံ လူခြေ
 တိတ်တဲ့အချိန်ရောက်မှ စိတ်ကို ခုန်းခုန်းချပြီး တစ်ယောက်တည်း
 ကျိတ်ငိုရတဲ့သမီးအဖြစ်ကို အမေ့ကို ရင်ဖွင့်ပြချင်လိုက်တာ။

ပရိသတ်လက်အခံဆုံး ဒါရိုက်တာပဲ... သူ့ဆီက သမီး ပညာတွေ
အများကြီး ရဖို့ ရှိတယ်။ အတွေးမလွဲပါနဲ့ သမီးရယ်... နော်...'

မိယံက နှုတ်ခမ်းလေးကို ချစ်စဖွယ်စုလိုက်ရင်း

'မာမီအကြိုက်ဆုံးဒါရိုက်တာ ဆိုတာလည်း ထည့်ပြောဦး
လေ'

'သမီးမာမီက သမီးကို သူ့လိုပဲ ပြည်သူချစ်တဲ့အနုပညာရှင်
တစ်ယောက်ဖြစ်စေချင်တဲ့ စေတနာကြောင့် ပြောနေတာပါကွယ်'

'ဖိုးခေတ်ချို'ဆိုသော အကယ်ဒမီမင်းသမီးသည် ဦးအောင်
မွန်ဆင့်၏အချစ်ဆုံးဇနီး ဖြစ်သလို မိယံ၏ ချစ်ရလွန်းသော မိထွေး
လည်း ဖြစ်လေသည်။ မိထွေးနှင့်လင်ပါသမီးဆိုတာ တည့်ဖို့ ဝေးစွ။
မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖို့ပင် ခက်သော အခြေအနေတွင် ထူးဆန်းစွာပင်
မိယံက သူမ၏မိထွေးကို ရင်းနှီးစွာ နွေးထွေးတွယ်တာလေသည်။

ဖိုးခေတ်ချို၏အလှက ရန်.သင်းတဲ့ ပန်းကလေးတစ်ပွင့်လို့
သက်ဝင်လှပတဲ့ ပန်းချီကားလေးတစ်ချပ်လို ကြည့်လေလှလေ။ စိတ်
ချမ်းမြေ့လေ ဖြစ်သည်။ ဘယ်တော့မှမုန်းမသွားနိုင်တဲ့ အဆင်းလှခြင်း
ကိုပိုင်ဆိုင်သလို၊ စွဲမက်ဖွယ်ကောင်းအောင်ပြေပြစ်လှပတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်

အခန်း (၆)

ဦးအောင်မွန်ဆင့်သည် တောင့်တင်းနေသောအကြောအခြင်
တွေကို လျော့ချရင်း ဆိုဖာနောက်မှိပေါ်တွင် သက်သောင့်သက်သာ
ထိုင်လိုက်သည်။ မျက်လုံးတစ်စုံက ချစ်သောဇနီးနှင့်သမီးကို ကြည့်နား
စွာ လှမ်းကြည့်ရင်း

'သားအမိနှစ်ယောက် ရှုတင်သွားကြမလို့လား။ ပစ္စည်းတွေ
ရော စုံပြီလား'

'ကြည့်ပြောပါဦး ကိုအောင်ရယ်... သမီးက အဲဒီဒါရိုက်တာ
နဲ့ မရိုက်ချင်လို့ ပြောင်းပေးပါတဲ့။ ဆုံမှတ်က ဖိခေတ် ဒီအချိန်မှာတော့

အလှတရားကလည်း ပံ့ပိုးပေးထားသည်။ စကားပြောကောင်းသည်။ နားဝင်ချိုအောင် ပြောတတ်သော အသံလေးကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်သူ ဖြစ်သေးသည်။ အသက်လေးဆယ်ဆိုပေမယ့် သူမရုပ်ရည်က နောက် တက်မင်းသမီးပေါက်စလေးတွေနှင့် နင်လား ငါလား ယှဉ်နိုင်သေး သည်။

အမေနေရာမှာ ဝင်ရိုက်နေရပေမယ့် ပရိသတ်တွေက စိုး ခေတ်ချိုကို အားပေးတုန်း၊ ချစ်ကြတုန်းပါပဲ။ နယ်တွေ သွားရိုက်ရင် ဒီနေ့မင်းသမီးတွေထက် သူမကို ပရိသတ်က ပို၍ စိတ်ဝင်စားသည်။ ရှေးဖြစ်နောက်ဖြစ်တွေကို မေးရင်း မိတ်ဆက်စကား ပြောကြသည်။ တရင်းတနီးရှိလှသည်။ အားလုံးနှင့်သင့်မြတ်အောင် နေထိုင်နိုင်ခြင်း ကပင် သူ၏အရည်အချင်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

မိယုံအဖေနှင့် အကြောင်းပါတော့ မိယုံက နှစ်နှစ်သမီးသာ သာရှိသေးသည်။ ထိုစဉ်အချိန်တုန်းက စိုးခေတ်ချို၏ရင်ထဲမှနာကွင်း ရသောဒဏ်ရာကို မိယုံလေးနှင့် အစားထိုးခဲ့ရသည်။ သူများသမီးကို ကိုယ့်သမီး လုပ်ပြီး ထွေးပွေ့ကြင်နာခဲ့ရသည်။

ဦးအောင်မွန်ဆင့်တို့က မျိုးရိုးစဉ်ဆက် ချမ်းသာကြသည်။

စိန်ကုန်သည်မျိုးရိုးဖြစ်ပြီး စိုးခေတ်ချိုကို စွဲလမ်းလွန်းတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သူ့သမီးတို့ကိုယ်သူမီးလေးလို ချစ်တော့လည်း သူ့အချစ် တွေက စိုးအပေါ်မှာ ပို၍လေးနက်လာသည်။

စိုးလို ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတစ်ယောက်က သူတို့သားအဖနှစ် ယောက်ကို ဒီလောက်ထိ ကြင်နာမယ်လို့ မထင်မိဘူး။ ထင်မထား ဘူးတဲ့...။ အဲဒီအတွက် သူက စိုးကို ကျေးဇူးတင်သလို တစ်သက် လုံး ချစ်သွားပါမယ်တဲ့လေ။

'စိုး... ကိုအောင် လိုက်ခဲ့ပေးရမလားဟင်'

'မလိုက်နဲ့... ဒယ်ဒီ မလိုက်နဲ့...။ သူက ရှုတင်မှာ လူတွေ ချားနေရင် ကြိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ရုပ်ကိုက တစ်နိုင်ငံလုံး သူ့လုပ်စာ ထိုင်စားနေတဲ့ရုပ်၊ ဘယ်လိုကြည့်ကြည့်... လမိုင်းမကပ်ပါဘူး ဒယ်ဒီ ရယ်၊ မာမိတို့များ ဒီလူ့ကို ဘာတွေ အထင်ကြီးနေမှန်း မသိဘူး'

'သမီးရယ်၊ ဆုံမှတ်က စိတ်ရင်းကောင်းပါတယ်ကွယ်၊ သူက မာမိသမီးမှန်း မသိသေးလို့ပါကွယ်၊ ဒီနေ့ မာမိ လိုက်မိတ်ဆက်ပြီး ပြောပေးမှာပေါ့၊ သူက မာမိကို ရိုသေလေးစားမှုရှိတဲ့သူပါ'

'မာမိ ညွှန်းသလောက်လည်း... မဟုတ်ပါဘူးနော်'

'ကဲ... သမီး... ကြိုးစားဖို့က သမီး တာဝန်နော်၊ ဒါရိုက်တာ ဆိုတာ ရိုက်ကွင်းမှာ ဘုရင်ပဲလေ...။ သူပြောတာတွေ၊ သင်ပေးတာ တွေကို သမီး နာခံရမှာပဲ။ သမီး... မာမိကိုကြည့်၊ ဒီနေ့ထိ အောင်မြင် နေတာ အဲဒါကြောင့်ပဲ၊ ဒယ်ဒီတို့က ဘယ်လိုပဲ ပံ့ပိုးပေးပါစေ၊ ပံ့ပိုး သတ်လက်ခံဖို့က အရေးကြီးတယ်လေ၊ အနုပညာဆိုတာ... အင်မ တန်မှသိမ်မွေ့သလို ခက်ခဲနက်နဲတယ် သမီး၊ သန်းပေါင်းများစွာမှာ တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ မလွယ်ဘူး'

မိယ့်ခေါင်းလေး ခါယမ်းသွားသည်။

'တော်ပြီ... ဒယ်ဒီရာ၊ ဒယ်ဒီတို့ အနုပညာကို ဒီလောက် ချစ်နေကြတာ မာမိနဲ့အပြိုင် မင်းသား ဝင်လုပ်ပါလား'

'ကဲ... ကဲ သွားရအောင် သမီး၊ ကိုယ့်ကို သူများက စောင့် ရတဲ့အဖြစ်မျိုး မဖြစ်ပါစေနဲ့ကွယ်'

*

'ဟေ့ကောင် ဆိုမှတ်'

လေးနက်ကိုတွေ့တော့ ခံစားချက်တွေကို ရင်ဖွင့်ဖို့ အဆင် မြေသွားသည်။

'လာကွာ... မင်း လာတော့ အခြေအနေတွေကို မြင်သွားရ တာပေါ့၊ ဒီနေ့ တစ်နေကုန် ထိုင်ကြည့်သွားဦး၊ မနေ့က ရှုတင်တည် ရတာ ဘာမှ အရာမထင်ဘူးကွ၊ လုပ်မှမလုပ်နိုင်တာကွာ၊ မင်း ဖား သားကြီးက ဖွတ်ပဲ၊ ရေလည်ပေတယ်ကွာ...'

'သည်းခံပါ သူငယ်ချင်းရာ...။ စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ အကောင်း ဆုံးဖြစ်အောင်သာ ရိုက်ပေးလိုက်၊ ကျန်တာ မိယ့်ဒယ်ဒီ အကုန်တာဝန် ယူတယ်တဲ့၊ မင်းလည်း အပိုကြေးရမှာပေါ့ကွ'

'ဒီငွေက ငါ့အတွက်အသုံးမဝင်ပါဘူးကွာ၊ မင်းသားက ရိုက် ရက် ဆယ်ရက်ပဲ ပေးထားတာ၊ အခုဆို သုံးရက် ရှိပြီ၊ သူ့ဘက်က ဘာမှတိုးတက်မလာဘူးကွာ'

'အေးကွာ... ဒီကောင်မလေး၊ သူ့အမေခြေဖျားကို မမိဘူး ဖြစ်နေတာ၊ အန်တီစိုးခေတ်ချိုက ပါရမီသိပ်ရင့်တာနော်'

'ဘာ... မိယ့်က အန်တီစိုးသမီးလား'

www.burmeseclassic.com

'ဟင်.. မင်း တကယ်မသိလို့လား'

'ငါမှစိတ်မဝင်စားတာကွာ မသိပါဘူး၊ ရုပ်ကလည်း တခြား
စီနော်၊ မင်းဟာ.. ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား'

'ဟုတ်ပါတယ်ဆိုမှကွာ၊ ဟော.. မယုံရင်ကြည့်၊ ဟိုမှာ လာ
နေပြီ'

အန်တီစိုးခေတ်ချိုက ကားပေါ်မှ လှလှပပကြော့ကြော့မော့
မော့ကလေး ဆင်းလာရင်း သူ့သမီးလက်ကလေးကိုဆွဲပြီး သူ့ဆီလှမ်း
လာနေလေသည်။

ဘယ်လိုကြည့်ကြည့်၊ တူမှ မတူတာ။ သားအမိဆိုတာ ယုံရ
ခပ်ခက်ခက်ပါပဲလေ။

'မောနင်းပါ သားရေ'

'မောနင်း အန်တီ'

အန်တီစိုးက နေကာမျက်မှန်ကလေးကို အသာပင့်တင်ရင်း
သွားစွယ်ဖွေးဖွေးလေးကို လှစ်ကာ ရယ်သည်။ ဒါမှရှုပ်ရှင်မင်းသမီး
ဟု သူ့စိတ်ထဲမှမှတ်ချက်ချမိသည်။ ပါရမီကြောင့်လားတော့ မသိ။
ဘာပဲလုပ်လုပ် အနုပညာမြောက်စွာလှပနေသည်။

'သားဆီမှာ သမီးလေးကို လာအပ်တာလေ၊ သင်ပြပေးပါ
သားရယ်၊ ကိုယ့်နှုမလေးတစ်ယောက်လိုလည်း စောင့်ရှောက်ပေးပါ
ကွယ်'

ဆုံမှတ် တော်တော်နှင့်ခေါင်းမညိတ်မိပါ။ ကိုယ်တိုင်က သင်
သူချင်စိတ်ရှိသော တပည့်မျိုးကိုပဲ သူလိုလားသည်။

'သူ့ကိုယ်၌က လိုလားတယ်ဆိုရင် သင်ပေးဖို့ ဝန်မလေးပါ
ဘူး အန်တီ၊ အန်တီလည်း ဒီနေ့ သမီး သရုပ်ဆောင်တာကို အားပေး
သွားပါဦး'

'အားပေးရမှာပေါ့ အန်တီက ဆုံမှတ်ကို ယုံကြည်ပြီးသွားပါ
ကွယ်'

လေးနက်က ဆုံမှတ်ကို အဓိပ္ပာယ်ပါသောမျက်လုံးများဖြင့်
ကြည့်ရင်း ရယ်နေသည်။ ဒီကောင့်အထာကို ကောင်းကောင်းသိတာ
ပေါ့။ သူ့ကို လှောင်နေတာလေ။ လက်သီးပြုပြီး သတိထားဟု အသံ
တိတ် လှမ်းကြိမ်းလိုက်သည်။

ဒေါ်စိုးခေတ်ချိုသည် မိယုံကိုကြည့်ပြီး အားမလိုအားမရဖြစ်
မိသည်။

ဒီလောက် လွယ်ကူရိုးရှင်းသည့် plot လေးတောင်မှမလုပ်နိုင်ဘူးတဲ့လား။ ဒီနေ့ရိုက်တဲ့ဇာတ်ညွှန်းက သမီးက အဖေနောက်ကို ရှဲ့ဖိုးလိုက်တဲ့အခန်း။ အဖေကိုသိပ်ချစ်သော သမီးက သူ့အဖေကို နောက် small လေးတစ်ယောက်နှင့် တွဲပြီး တွေ့သောအခါ မယုံကြည်နိုင်အောင် အံ့ဩမှုနှင့်အတူ တကယ်ဖြစ်နေတာကို လက်မခံနိုင်စွာ တစ်ယောက်တည်း ဆောက်တည်ရာမဲ့ဖြစ်နေတာတွေ၊ စိတ်ထဲက ခံစားချက်ကို မျက်လုံးမှာ ထိအောင်ပြနိုင်ရမည်။

လုပ်ပြနိုင်ရင် ကိုယ့်အတွက် ကျိန်းသေကျန်မည့်ဇာတ်ရုပ်ကို မိယံက ဝတ်ကျေတန်းကျေ သရုပ်ဆောင်နေသည်။

'မိယံ မျက်လုံးမှာ နည်းနည်းလောက်အားထည့်ဦး.. ၊ ဟာ.. ၊ မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ မျက်လုံးက အရမ်းအေးစက်နေတယ်'

'ဟုတ်သားပဲ သမီးရယ် ၊ သမီး ဦးရဲမောင်နေရာမှာ ဒယ်ဒိုကို အစားထိုးပြီး.. ပြန်လုပ်ကြည့်ပါဦး'

တစ်ခါလည်း မဟုတ်၊ နှစ်ခါလည်း မဟုတ်။ ဆုံမှတ် စိတ်မရှည်ချင်တော့ပါ။

'ကဲ.. ကျွန်တော် ဝမ်း၊ တူး၊ သရိုး၊ ဖိုး.. ဆိုပြီး step by

step သွားမယ်၊ ဒီလိုသင်လို့မှမရရင် ဒီနေ့ ဆက်ရိုက်လို့ရမှာမဟုတ်ဘူး။

ဝမ်း.. မျက်နှာမှာ အံ့ဩသွားရမယ်၊

တူး.. ကြည့်ရင်းနဲ့ဝမ်းနည်းပြီး နှုတ်ခမ်းလေးတွေ တုန်လာရမယ်၊

သရိုး.. မျက်လုံးမှာ မျက်ရည်တွေဝဲပြီး နာကျင်လာရမယ်

ဖိုး.. နည်းနည်းတော့ လုပ်ရခက်လိမ့်မယ်၊ ခံစားမှုပေါင်းစုံကို တပြိုင်တည်း မျက်လုံးထဲမှာ ပြနိုင်ရမယ်'

ဆုံမှတ်ကို အားနာလာပါသည်။ ကိုယ့်သမီး ဒီလောက်ညှိမှန်း မသိခဲ့ပါ။

ဒီလိုအကျအနသင်ပေးသည့် ဒါရိုက်တာနှင့်တွေ့တာတောင် မှမလုပ်နိုင်ဘူးဆိုတော့ သူ့ပါရမီက တော်တော်နည်းနေပါပြီ။

မိယံလုပ်နေတာက သနားစရာမကောင်းဘဲ ဒေါသစွက်နေခဲ့ရသည်။

တကယ်ဆို အဖေအတွက် ခံစားနေရတဲ့ သမီးရဲ့ခံစားချက်က ရင်နှင့်စရာလေးပါ။

'သမီးရယ်... မာမိ ပြောသားပဲ၊ သမီးဒယ်ဒီသာဆို သမီးခံ
စားရမယ်လေကွယ်၊ အဲလိုတွေးပြီး လုပ်စမ်းပါ'

'မာမိ... သမီး မလုပ်ချင်တော့ဘူး၊ အရမ်းပင်ပန်းနေပြီ၊
ဒယ်ဒီက အပြင်မှာ ဒါမျိုးလုပ်မှာမဟုတ်တော့ သမီးက mood သွင်း
လို့ မရဘူး၊ တကယ်လို့ဖြစ်ခဲ့ရင်လည်း သမီးက ပွဲကြမ်းပစ်မှာ၊ ဒီလို
ကြည့်နေမှာ မဟုတ်ဘူး'

ဘယ်လိုပြော ပြော မရပါလား။

ဆုံမှတ် မျက်နှာ သိပ်မကောင်းပါ။ Talent ရှိတဲ့ကလေးဆို
နည်းနည်း ပြပေးရင် လုပ်တတ်ပါတယ်။ ဒီမိန်းကလေးက ဘာမှကို
မလုပ်တတ်တာ။

'အန်တီ သူ့ကို တစ်ကြိမ်လောက် သရုပ်ဆောင်ပြပေးပါ
လား please'

အကယ်ဒမီမင်းသမီးမို့လား မသိ။ အန်တီစိုးက ထိုခံစား
ချက်များကို ငါးမိနစ်ဖြင့် အပြီးလုပ်ပြသွားသည်။

သမီးနှင့် မရိုက်ဘဲ အမေနှင့်သာ ပြောင်းရိုက်လိုက်ချင်ပါ
သည်။ ဘုရားစူး... အဟုတ်ပြောတာ။

'ဇီယံ... တစ်ခါလောက် ကြိုးစားကြည့်ပါဦး၊ ခုနတုန်းက
အန်တီလုပ်ပြသွားသလိုလေ'

ဇီယံလည်း သူ သိသလောက် ကြိုးစားပါသည်။ ဒါပေမယ့်
အဆင့်မမီသေး။ ဆုံမှတ် ဆိုတဲ့ ဒါရိုက်တာကလည်း သူ့စိတ်ကြိုက်
မရရင် မလွတ်တတ်သူဆိုတော့ ခက်ခဲမှုတွေ ဖြစ်ကုန်ပါသည်။

'ကျွန်တော် မကြိုက်သေးဘူး၊ တပ်ကြိုးစားကြည့်ပါဦး ဇီယံ'
စိတ်ဓါကျဉ်းကျပ်မှုနောက်ကွယ်တွင် ဒေါသတွေ အပြင်သို့
ပြုထွက်လာသည်။

'ရှင်က ကြေး(ဂျိုး)များနေလို့ပါ၊ ဒီလောက်ပဲ လုပ်တတ်တာ၊
လွတ်ပေးလိုက်ရင်လည်း ရရဲ့သားနဲ့'

ဆုံမှတ်ဒေါသက ထောင်းခနဲထွက်လာသည်။

'မင်းကွာ... တောက်... ငါ အပင်ပန်းခံပြီးသင်နေတာ၊ မင်း
တို့ ဖြစ်သွားတော့ရော ငါအကျိုးရှိမှာမို့လား၊ စေတနာကို မစော်ကား
နဲ့ကွ'

'သားရယ်၊ အန်တီ တောင်းပန်ပါတယ်နော်၊ သမီးလေးက
အပြောအဆိုမတတ်လို့ပါကွယ်'

‘စိတ်မကောင်းပါဘူး အန်တီ၊ ကိုယ့်ကို လေးစားမှု မရှိတဲ့သူ နဲ့ အလုပ် အတူလုပ်ဖို့ မသင့်ဘူး၊ အန်တီကိုတော့ အားနာပါတယ်၊ ကျွန်တော် ဆက်မရိုက်နိုင်တော့ဘူး၊ တခြားတစ်ယောက်ကိုရှာပြီး ရိုက်လိုက်ပါတော့’

ဆုံမှတ် လှည့်ထွက်လာတော့ လေးနက်က အနောက်မှအူ ယားဖားယားပြေးလိုက်လာသည်။

အခန်း (၇)

လေးနက်က ဆုံမှတ်ကို ကန်တော်ကြီးမျှော်စင်ကျွန်းထဲသို့ ခေါ်လာခဲ့သည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ဒီနေ့ ရှိုးပွဲရှိသည်ထင်သည်။ ဆူတွေ ကျိတ်ကျိတ်တီးနေကြသည်။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ဝင်ထိုင်ရင်း သူတို့နှစ်ယောက် ဘီယာသောက်နေကြသည်။

လေးနက်က ဆုံမှတ်ကို စိတ်ပြေရာပြေကြောင်း နှစ်သိမ့်နေ သည်။

‘တော်ပြီကွာ... ငါ့ခေါင်းထဲမှာ ကျွိုင်တွေ ပူနေပြီကွ၊ ဘာမှ ကြားချင်တော့ဘူး’

'သူငယ်ချင်းက လိမ္မာပါတယ်ကွာ. . . မင်း ဒီလိုထွက်သွားတော့ ကျန်တာတွေ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ. . . ဇီးထိုးမှန်ထိုးကအစ daily actor တွေအဆုံး မင်းကို မှီခိုနေရတာ ထည့်တွက်ဦးမှပေါ့'

'တော်ကွာ. . . တဆိတ်ရှိ ဒါနဲ့ပဲ ခြိမ်းခြောက်နေ'

လေးနက်က သဘောကျပြီး တဟားဟားနှင့်အော်ရယ်နေသည်။

ထိုစဉ်မှာပဲ ရှန်းရင်းဆန်ခတ်မြင်ကွင်းလေးတစ်ခုက ဆုံမှတ် မျက်လုံးထဲသို့ တန်းခနဲ ဝင်ရောက်လာသည်။

'ခင်ဈားတို့ကို လူလို ပြောနေတာနော်၊ ဝင်ကြေးက လေးထောင့်ငါးရာ၊ နှစ်ယောက်ဆိုတော့ ကိုးထောင်၊ ပေးနိုင်ရင်ဝင်၊ ဝင်ကြေးမပေးဘဲနဲ့တော့ ဒီဂိတ်ကနေ လုံးဝဖြတ်ခွင့်မရှိဘူး'

သားအဖနှစ်ယောက်ဖြစ်ပုံရပါသည်။ ကောင်မလေးက ဝတုတ်တုတ် ချစ်စဖွယ်လေးပါ။ သူ့အဖေလက်ကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားရင်း

'ကျွန်မမှာ နှစ်ထောင်ပဲ ပါတယ်၊ ကျွန်မအဖေက အရမ်းကြည့်ချင်နေလို့ တောင်းပန်ပါတယ် အစ်ကိုတို့ရယ်၊ ကျွန်မတို့ စင်နေ

ကိုမသွားပါဘူး၊ စင်နောက်ကနေပြီး သူတို့သိချင်းဆိုတာ နားထောင် ချိမယ်ရှင်'

ကြားရတာ ရင်ထဲမှာ မကောင်းပါ။ အဖေလုပ်သူက သိပ်ပြီး ကျပ်ပြည့်ပုံမရပါ။ အခြေအနေက တင်းမာနေသည်။ ဂိတ်ပေါက်က အစောင့်တွေက ခုပဲ ဆွဲထုတ်တော့မည့်အတိုင်း။ ဝဝနဲ့ကောင်မလေးကလည်း လုံးဝခွဲမလျော့။ လူတွေကလည်း ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်လုပ်နေကြသည်။ အဲဒီကောင်မလေးကိုကြည့်ပြီး တချို့ကလည်း ခိုင်းဟားနေကြသည်။

'ခင်ဈားတို့ ပြောလို့မရရင် ဆွဲထုတ်မှာနော်'

သူတို့သားအဖက မျက်နှာငယ်ကလေးနှင့် ကြောင်တောင်တောင်လေး ငေးကြည့်နေသည်။ ပြန်လှည့်ဖို့လည်း သတိရပုံမပေါ်ပါ။ ဆုံမှတ် ပွဲကြည့်ပရိသတ်လုပ်မနေနိုင်တော့။

သူ့ခြေထောက်တွေက ထိုနေရာသို့ အလိုလိုရောက်သွားကြသည်။

'ညီလေး ဒီမှာ ကိုးထောင်၊ သူတို့ကို ပေးဝင်လိုက်ပါကွာ' 'ဟုတ်. . . ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို'

ပွဲကြည့်ပရိသတ်တွေထဲမှ ဆုံမှတ်ကိုသိနေပုံရသော ကောင်း
မလေးတွေ၏အသံ ထွက်လာကြသည်။

‘ဒါရိုက်တာဆုံမှတ်တော့၊ ချောလိုက်တာဟယ်.. သူပဲ မင်း
သားလုပ်ဖို့ ကောင်းတာ’

ဒါရိုက်တာဆုံမှတ် ဆိုပါလား။ ပင်စည် သူ့ကို သိပ်ကြိုက်
တာ။ သူရိုက်တဲ့ကားတွေကိုလည်း ရုံမှာ မလွတ်တမ်းကြည့်ပြီး အား
ပေးခဲ့ရတာ။ ပင်စည် ဆုံမှတ်ကို မဝံ့မရဲ့ လှမ်းကြည့်မိသည်။ ချော
လိုက်တဲ့မျက်နှာ။ ယောက်ျားတန်ဖိုး မျက်နှာမှာ ဘာအဖုအပိန်မှမရှိ
ပင်စည်တို့နှင့်များ ကွာပါ။ အသားလေးက ဝင်းဖန့်နေသည်။ မျက်
ခုံးလေးက ထူထူလေး။ စိမ်းညိုနေသည့် ထိုမျက်ခုံးများအောက်မှည့်
အားပြင်းသည့် မျက်လုံးချီဝေဝေလေးတစ်စုံ။ အနားသတ်ပေါ်လွင်
သည့် ပိပိရိရိနှုတ်ခမ်းလေး။ တကယ့်ကို မင်းသားပါလား။ ပင်စည်
မှာ ငမ်းကောင်းကောင်းနဲ့ဖို့ ကျေးဇူးတင်စကားတောင်းမှမဆိုနိုင်ရှာ။

‘ဟိတ်.. ဘာရပ်လုပ်နေတာလဲ၊ ဝင်လို့ရပြီလေ၊ မဝင်ချင်
သေးရင်.. ဟိုဆိုင်ထဲမှာ လာထိုင်လို့ ရတယ်၊ အအေးလေးဘာလေး
လိုက်သောက်ပေါ့’

ဩဇာသံအပြည့်။ ဘယ်လိုနားထောင်လို့ ကောင်းမှန်းကို
မသိပါ။

‘သမီး.. ငါ အအေးသွားသောက်တော့မယ်၊ နှစ်ခွက်၊ သုံး
ခွက်၊ လေးငါးခွက် သောက်မယ်၊ ဟေ.. ဟေး.. ဗေတိုးပုံ’

အဘိုးကြီးက ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဆိုင်ထဲသို့ပြေးဝင်သွား၏။
‘အစ်ကို ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်ရှင်၊ ခုနက အစ်ကို
ပိုက်ပေးတဲ့ ပိုက်ဆံကို ကျွန်မ အလုပ်ရရင် ပြန်ဆပ်ပါမယ်’

‘No, no လုံးဝ ပြန်ဆပ်စရာမလိုဘူး၊ အစ်ကို မင်းတို့သား
အဖနဲ့ ရေစက်ပါလို့ ဒါနပြုခွင့်ရတယ်လို့ပဲ မှတ်ပါတယ်’

အအေး သုံးလုံး(လိမ္မော်၊ စပါကရင်၊ လိုင်ချီး)ကို ရှေ့မှာချ
ပြီး မုန့်တွေ ပလုတ်ပလောင်း စားနေသော ဦးခနကို လေးနက်က
သဘောကျစွာ ကြည့်နေသည်။

ဆုံမှတ်က

‘ဦး.. ဘာစားဦးမလဲ၊ ထပ်မှာပေးမယ်လေ’

‘နေဦး၊ ငါ ဒါတွေ ကုန်အောင် စားလိုက်ဦးမယ်၊ တော်ကြာ
ဟိုဝက်မလေး ဦးသွားရင် ငါဝတ်သွားမှာ စိုးလို့’

'အဖေနော်၊ သမီးကို အရှက်ခွဲပေါင်း များနေပြီ၊ နောက်ဆို အဖေ့ကို ဘယ်မှမခေါ်တော့ဘူး'

ပင်စည် မျက်ရည်တွေ စီးကျလာသည်။ ဆယ့်ကိုးနှစ်အရွယ် အပျိုမလေးမှာ အရှက်တရားကတော့ ရှိတာပေါ့။ ဘဝပေးအခြေအနေအရ ဒီခန္ဓာကိုယ်ဖြစ်နေပေမယ့် ပင်စည်လည်း လူထဲက လူပဲလေ ခံစားတတ်တာပေါ့။

'ဒါ. . မင်းအဖေလား၊ မင်းနာမည်က. . '

'ပင်စည်ရှင်ပါ အစ်ကို'

ကြိုးကြာသံလား၊ ဥဩသံလား။ အသံလေးကတော့ အလာသား။ တော်တော်သာယာသည့် အသံလေး။

'စပ်စုတယ်လို့ မထင်ပါနဲ့. . ဘယ်ကနေ လာကြတာလဲ'

'မြောက်ဒဂုံကနေ လာကြတာပါ။ ပင်စည်က အဖေ့ကို သနားလို့ခေါ်လာခဲ့တာ၊ ဒီရောက်တော့ အဖေက စတိတ်နိုးကြည့်မယ် လုပ်လို့. . ပြဿနာတွေတက်ကုန်တာ၊ အစ်ကို ဝင်ကယ်ပေးလို့ပဲ'

'ဒါတွေ ပြောမနေပါနဲ့လေ၊ မင်းအဖေ ဒီလိုဖြစ်နေတာ ကြာပြီလား'

'ပင်စည် ငယ်ငယ်လေးကတည်းကပဲ. . . ကြီးမေ ပြောတာကတော့ အမေထွက်သွားပြီးနောက်ပိုင်းမှ ဒီလိုဖြစ်သွားတာတဲ့' ဦးဓနက စားသောက်နေရင်းမှ ဆုံမှတ်ကိုလှမ်းပြီး 'ဟဲ့. . ကောင်လေး၊ နင်က ဘာလုပ်တာလဲ' ဟု အတည်ပေါက်ကြီးနှင့် စပ်စုသည်။ လေးနက်က ဝင်ဖြေပေးသည်။

'သူက ဒါရိုက်တာလေ၊ ဦး. . သူရိုက်တဲ့ကားတွေ ကြည့်ဖူးတယ် မဟုတ်လား'

'ဪ. . ဒါရိုက်တာကိုး၊ နေပါဦး. . ဒါရိုက်တာဆိုတာ ဘာလုပ်ရတာလဲ'

'မင်းသားတွေ မင်းသမီးတွေကို ညွှန်ကြားပြီး. . ဇာတ်ကားဖြစ်အောင် ရိုက်ရတာလေ'

'ဟုတ်ပြီ. . ဟန်ကျတာပဲ၊ ငါမိန်းမလည်း ရှုပ်ရှင်မင်းသမီးပဲ၊ မင်းတို့ သူ့ကိုသိမှာပေါ့ကွ'

ဦးဓနစကားလည်း ဆုံးရော၊ ပင်စည်က ဝင်ပြီး တားသည်။ 'အဖေနော်၊ ပေါက်တတ်ကရတွေ ပြောပြန်ပြီ'

'ပြောပါစေကွာ. . သူ စိတ်ချမ်းသာသလို ပြောပါစေ'
လူပျော်လူနောက်ဖြစ်သူ လေးနက်က

'ဦး ပြောတဲ့ ဦးမိန်းမ မင်းသမီးနာမည်က ဘယ်လိုခေါ်လဲ'

'စိုးခေတ်ချိုလေ အကယ်ဒမီတောင်ရပြီးပြီ၊ ငါ့မိန်းမ ဘယ်
လောက်လှလဲဆို မင်းသမီးတွေထဲမှာ အလှဆုံးပဲ'

'ဟား. . ဟား. . ဟား'

လေးနက်က သဘောတွေကျပြီး တဟားဟားရယ်နေသည်။
ဆုံမှတ်ပါ ပြုံးစစဖြစ်လာသည်။

'အဖေ'

'ဘာတုန်း'

'အဖေနဲ့တော့ စိတ်ညစ်တာပါပဲ'

သောကတွေနဲ့ ဖွဲ့တည်နေသောမျက်နှာလေးကို ကြည့်ပြီး
ဆုံမှတ် ရင်ထဲတွင် သနားလာသည်။

နုနယ်ငယ်ရွယ်သော အရွယ်ကလေးနှင့် အဖေ စိတ်ရောက်
ဝေဒနာသည်ကို ဘယ်လို ထိန်းပြီး ဘာတွေ လုပ်ကိုင်စားသောက်
နေသလဲ မသိပါ။

'အစ်ကိုတို့ အဖေပြောတာတွေ ဗွေမယူပါနဲ့ရှင်၊ ပါးစပ်ထဲရှိ
တာ လျှောက်ပြောနေတာ'

ဘယ်သူက ယုံမှာတဲ့လဲ။ တိုက် Ruby စိန်ဆိုင်များရဲ့ပိုင်
ရှင် သူဌေးကြီး ဦးအောင်မွန်ဆင့်ရဲ့ကတော်။ မိုးနဲ့ မြေပြင် ဘယ်လို
စပ်ဟပ်လို့ရမှာလဲလေ။ လေးနက်က

'ဦး သူများတွေကိုလျှောက်မပြောရဘူးနော်၊ တော်ကြာ. .
သူ့ယောက်ျားကြားသွားရင် ဦးကို ပြဿနာရှာနေဦးမယ်'

'ဟုတ်လား၊ ဒါပေမယ့် စိုးခေတ်ချိုက ငါ့မိန်းမပါကွ၊ သူက
ငါ့ကို စောင့်နေတဲ့. . သူပြန်လာမှာလို့ သေချာပြောသွားတာ'

ဒီတစ်ခါ တွေဝေသွားသူက ပင်စည်ရယ်ပါ။
သူမအမေက ဘယ်သူမှန်း မသိပေမယ့် အကယ်ဒမီစိုး

ခေတ်ချိုကိုတော့ ပင်စည်က crazy ဖြစ်လွန်းသည်။
သူပါတဲ့ကားတွေဆို မလွတ်တမ်းကြည့်သည်။ အဲသလောက်

ထိ ချစ်တာပါ။
ခုကျတော့ အဖေ လျှောက်ပြောတာနှင့်ပဲ အမေနေရာမှာ

စိုးခေတ်ချိုကို ထားကြည့်ရမလိုဖြစ်နေပြီ။

'အစ်ကို.. ကူညီလက်စနဲ့ ကျွန်မကို အလုပ်လေး တစ်ခု
လောက် ရှာပေးနိုင်မလားဟင်'

'မင်းက ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ'

'ကျွန်မ တကယ်ဝါသနာပါတာက သရုပ်ဆောင်တာပါ။ အစ်
ကိုက ဒါရိုက်တာဆိုတော့ အားကိုးပါတယ်ရှင်၊ ဘယ်နေရာကပဲ ပါရ
.. ပါရ၊ ကျွန်မ လုပ်နိုင်ပါတယ်'

လေးနက်က တစ်ဖက်သို့လှည့်ပြီး ရယ်နေသည်။

ဆုံမှတ်မှာက လူတစ်ဖက်သားကို နှိမ့်ချလိုစိတ် မရှိသလို
သူတစ်ပါး၏ အားနည်းချက်ကို ပျက်ရယ်ပြုတတ်သူလည်း မဟုတ်
ပါ။

'ကောင်းပြီလေ၊ သင့်တော်တဲ့နေရာရှိရင် အစ်ကို ခေါ်လိုက်
ပါ့မယ်၊ ဒါပေမယ့် အလုပ်က အမြဲတော့ ရှိမှာမဟုတ်ဘူးနော်. . . .
တခြားအလုပ်လည်း ရှာကြည့်ဦးပေါ့၊ ဒါနဲ့. . မင်း ကျောင်းနေတယ်
မဟုတ်လား'

'ဟုတ်၊ ဒုတိယနှစ် ဓာတုဗေဒပါ၊ အဝေးသင်တက္ကသိုလ်မှာ
တက်နေပါတယ်'

'အေးလေ. . ကြိုးစားပေါ့၊ လိပ်စာနဲ့ ဆက်သွယ်လို့ရမယ့်
ဖုန်းနံပါတ် ပေးထားခဲ့လေ၊ မင်း ပါရမဲ့ အခန်းကျရင် လှမ်းခေါ်လိုက်
မယ်လေ'

'တကယ်. . တကယ်လား အစ်ကို၊ အောင်မယ်လေး ဝမ်း
သာလိုက်တာတော်'

ဟေးခနဲ အော်ပြီး၊ ဝုန်းခနဲ ထခုန်လိုက်တာ လူကို လိပ်ပြာ
လွင့်မတတ်။

'ဟ. . . ဖြည်းဖြည်းလုပ်ပါဟ. . . . မင်းပျော်တာကလည်း
ကြောက်စရာလန့်စရာကွာ'

'ဟီး. . ဟီး. . ပျော်တာကိုး၊ ကျွန်မလိပ်စာက အမှတ်()
() လမ်း၊ ၄၃ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံပါ အစ်ကို၊ ဖုန်းတော့ မရှိဘူး၊
လမ်းထိပ်အိမ်ကတော့ ဖုန်းလာရင် ခေါ်ပေးတယ်လေ၊ နံပါတ်က
()ပါ'

'ဟုတ်ပြီလေ၊ ကဲ. . ကဲ. . ပွဲစနေပြီ ဝင်ကြတော့'

'ဟဲ့. . ကောင်လေး၊ ကျေးဇူးတင်တယ်နော်၊ နောက်တွေ့
ရင်လည်း ကျွေးဦးနော်. . တာ့တာ'

မူပိုင်ခွင့်ဆီ - ၆၂

ဒီသားအဖဒုက္ခကလည်း မသေးပါလား။ လေပူတစ်ချက်ကို
သူ မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

'ဆုံမှတ်... အန်တီစိုးက တော်တော် စန်းပွင့်တာပဲနော်၊
ဟား...ဟား'

'ကဲ... ပြီးရင် ထ၊ ပြန်မယ်ကွာ'

ဆောင်ညပြာသီစာပေ

အခန်း (၈)

ပြောရဦးမယ် သိလား။ ညတုန်းကလေ ကျွန်မ အိပ်မက်
ထုလှတွေ မက်နေတာ။ ကျွန်မရဲ့မင်းသားလေးက ကိုရိုးယားကား
တွေထဲကလို ကျွန်မကို သူ့ကျောပေါ်တင်ပြီး ကုန်းပိုးထားတာ။ သူ့
ဘို့ သနားလို့ ကျွန်မက ခန္ဓာကိုယ်ကို အသာလေးဖော့ထားတာပေါ့။
ဒီတောင်မှ သူ့မှာ ဟောဟဲ ဟောဟဲနဲ့ လျှာထွက်နေသေးတာ။

သူက မေးတယ်။ မရောက်သေးဘူးလားတဲ့။ ရောက်စရာ
ဆားလို့၊ ဘယ်သူက ရောက်ချင်ဦးမှာလဲ။ ဒီလိုအရသာလေးကို လို့
ခင်လို့ ကျွန်မက မရောက်သေးဘူးလို့ လှမ်းလည်းဖြေလိုက်ရော သူ

ဆောင်ညပြာသီစာပေ

ကလေး ဒေါသတကြီးနဲ့ မရောက်သေးရင် နင့်ဟာနင် ဆင်းလျှောက်
တော့ဆိုပြီး ဘုံးဆို လွတ်ချပစ်လိုက်ရော။

ကျွန်မ လန့်ဖျပ်ပြီး နိုးလာတာပေါ့။ လူလည်း ခုတင်ပေါ်
က ပြုတ်ကျပြီး အိမ်ခိုနေပြီလေ။

‘ရက်စက်လိုက်တာ အစ်ကိုရယ်၊ လုပ်ရက်ပါပေ့’

ခဏကလေး တွေ့ရပေမယ့် တိတ်တခိုးတွယ်တာခွင့်တော့
ရှိတယ်မဟုတ်လား အစ်ကို။ ကျွန်မရဲ့အိပ်မောကျနေတဲ့ နှလုံးသား
လေးကို အစ်ကိုက လာပြီး ပုတ်နှိုးသွားတာကိုး။ ကျွန်မ ဆက်ပြီးအိပ်
ဦးမယ် သိလား။ အစ်ကိုနဲ့ အိပ်မက်ထဲမှာ ထပ်ဆုံချင်သေးတယ်။

ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်မကို ဘယ်သူမှလာမနှိုးကြပါနဲ့။ လာနှိုး
တဲ့သူ ကျွန်မရန်သူပဲ။

ကျေးဇူးရှင်အစ်ကို၊ ညှို့အားပြင်းတဲ့ အစ်ကို၊ ဘေယောင့်
ဂျွန်းထက် သာတဲ့ အစ်ကို၊ ဂျွန်စောထက်လည်း ပိုချောတယ်၊ ရိန်
ဆို သူ့ခြေဖျားတောင် စိမ့်မဟုတ်။ တကယ်ပြောတာပါ။

ကျွန်မနှလုံးသားက အခုမှအိုဗာတိုင်ဆင်းရတာ၊ အရမ်းခို
ပြီး အလုပ်တွေ များနေလို့ပေါ့။ အစ်ကို ပြုစားရက်တယ်နော်။

‘ကြီးမေ . . ပင်စည်ရှိလား၊ သူ့ဖုန်းလာနေတယ်’
လမ်းထိပ်ဆိုင်က အစ်မကြီးအသံပါလား။ ဒါဆို . . အစ်ကို

ဆက်တာပဲ နေမှာ။ ကြီးမေက

‘နေပါဦး၊ ဘယ်သူဆက်တာတဲ့လဲ’

‘ယောက်ျားအသံပဲ’

ကြည့်စမ်း။ ပင်စည်မတို့ ဘာတွေ ရှုပ်ရှုပ်ထုတ်ထုတ် လုပ်
တာပြန်ပြီလဲ မသိဘူး။

‘ကြီးမေ . . သမီး ဖုန်းသွားကိုင်လိုက်ဦးမယ်နော်’

ကြီးမေ မေးချိန်မရမီ ပင်စည် သုတ်ခြေတင်ခဲ့တော့သည်။
အပျော်တွေ လွန်ပြီး ခြေထောက်က မြေကြီးနှင့်သိပ်မထိချင်ပါ။ လမ်း
ဆိပ်ကဆိုင်ကို ဘယ်လိုရောက်လို့ရောက်သွားမှန်း မသိလိုက်။ အမယ်
ဒါမျိုးကျ လူနှင့်မလိုက်အောင် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ပေါ့ပါးနေလိုက်တာ။

‘ဟဲလို’

‘ပင်စည်ရှင်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို၊ စောင့်နေရလို့ တောင်းပန်ပါတယ်နော်’

‘ပင်စည်၊ မင်း မနက်ဖြန် အားလား’

'အား... အားပါတယ် အစ်ကို'

'အားရင် ရှုတင် ခဏလာခဲ့လေ၊ နည်းနည်းပါးပါး အရင် လေ့လာပြီးမှဝင်ပါတော့ ပိုကောင်းတာပေါ့'

ဟား... ပျော်လိုက်တာ အစ်ကိုရာ။ အစ်ကိုက ကျွန်မကို အလေးထားတယ်ပေါ့။ သူများတွေနဲ့မတူတာက အစ်ကို ကျွန်မကို စာနာတတ်တယ်။ မလှောင်ပြောင်တတ်ဘူးလေ။ ဒီလိုခန္ဓာကိုယ်နဲ့ sizeကြီးကြီးမိန်းမတစ်ယောက်ကို လူရာသူရာသွင်းပြီး သူရိုက်တဲ့တားတွေမှာ ပေးပါဦးမတဲ့။ အိပ်မက်မက်နေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်။

'ပင်စည်'

'ရှင်'

'ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ'

'လာခဲ့မယ် အစ်ကို၊ ကျွန်မ ဘယ်နေရာကို လာခဲ့ရမလဲ'

တင်'

'သီရိဂုဏ်အိမ်ရာကို သိတယ်မဟုတ်လား၊ အဲ့ဒီမှာ ခြံ'

ပါတ်()ကို လာခဲ့လိုက်လေ'

'ဟုတ်... လာခဲ့မယ်အစ်ကို စိတ်ချ'

တစ်ဖက်မှ ဖုန်းချသွားပါသည်။ ကျွန်မ နားထောင်ချင်သေးတာ အစ်ကိုမသိဘူးလားကွယ်။ စွဲလမ်းလို့ ပြောင်းဆန်နေပြီ အစ်ကို။ အားငယ်တဲ့အခါ၊ ဝမ်းနည်းနာကျင်တဲ့အခါ အစ်ကို့ရဲ့နှစ်သိမ့်မှုတွေ၊ ဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့အသံလေးတွေကို အခါမလပ် ကြားချင်နေတဲ့ ပင်စည်ပါ အစ်ကို။ ဖုန်းလာခေါ်ပေးသော မိန်းမက စပ်ဖြူရုပ်ဖြင့်

'ပင်စည်၊ မလာစဖူး ဖုန်းတွေဘာတွေ လာလို့ပါလား၊ ဘာလဲ ဘဲတွေဘာတွေ ရနေပြီလား'

'အစ်မနော်၊ ကျွန်မရုပ်၊ ကျွန်မခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ဘယ်သူက ခြိုက်မှာလဲလို့၊ လာနောက်နေတယ်'

'ဟဲ့... ငါက၊စိတ်ဝင်စားလို့ပါဆို၊ ပြောပြ၊ ခုနက ကောင်လေးက ဘယ်သူလဲ'

'ဒါရိုက်တာ'

'နင့်သူငယ်ချင်းလား'

'မဟုတ်ဘူး'

'ဘာလဲ ဒါဆို သူငယ်ချင်းလည်းမဟုတ်၊ ရည်းစားလည်း မဟုတ်ဘူးဆိုတော့'

'ကျေးဇူးရှင်၊ သူက ကျွန်မကို အလုပ်ရှာပေးတာ၊ အစ်မ
ရေး . . ကျွန်မ သွားတော့မယ်နော်'

ဖြူးကြသောခြေလှမ်းများဖြင့် ဒေါင်းမလေးလို ကြွကြွရွရွ
လေး လှမ်းထွက်သွားသော ပင်စည်ကို မမိုးသူက အော်ပြီး အားပေး
စကား ဆိုဖြစ်အောင် ဆိုလိုက်သေးသည်။

'အားမငယ်နဲ့ ပင်စည်ရေး . . လှတာ ပြုတ်စားလို့ မရဘူး
ဟဲ့၊ ဝတာက ဖက်ထားလို့ရတယ် ဆိုတဲ့လူမျိုးတွေ ရှိပါသေးတယ်
အဲဒီလိုလူမျိုးနဲ့ တွေ့အောင် ဆုသာတောင်းပေတော့'

'ဟူး' လူဖြစ်ရတဲ့ ဒုက္ခ . . တဲ့။ မျိုးကြော့မြိုင်ကလေး လူဖြစ်
တာများ ဒုက္ခတဲ့။ ဒီက ပင်စည်ရှင်က လူစင်စစ်က ဝက်ဖြစ်နေတော့
ဘယ်လိုဆိုရမှာလဲ။ ဝက်ဖြစ်ရတဲ့ ဒုက္ခပေါ့နော်။

အခန်း (၉)

မိယ့်နှင့် မရှိက်တော့ဘူးဟု ယတိပြတ် ငြင်းဆိုထားသော
ကြောင့် ဆုံမှတ်အိမ်သို့ လူအဝင်အထွက်များလာသည်။

ဦးဆုံးရောက်လာတာက မိယ့်၏မိဘများဖြစ်သည်။ Ruby
အုပ်စုရဲ့ ပိုင်ရှင် ဦးအောင်မွန်ဆင့်ကို ဆုံမှတ်က ပထမဆုံးအကြိမ်
တွေ့ဖူးခြင်း ဖြစ်လေရာ အန်တီစိုးက အလိုက်တသိပင် ရင်းနှီးမှုရ
အောင် ကြိုးစားပေးပါသည်။

'သားသမီးမကောင်း မိဘခေါင်း . . တဲ့၊ အန်တီတို့ ဆုံးမ
တာ ညံ့လို့ပါ သားရယ်၊ မိယ့်လေးက သားရဲ့ ညီမအရွယ်ပါကွယ်။

ကိုယ်ညီမလေးလို သဘောထားပြီးခွင့်လွှတ်ပေးဖို့ အန်တီမိုးက အနုအညွတ် တောင်းပန်ပါတယ် သားရယ်၊ အန်တီယောက်ျားကလည်း သားကို ကိုယ်တိုင်လာပြီး တောင်းပန်တာပါ။

'ဟုတ်ပါတယ် ခောင်ဆုံမှတ်၊ သမီးကိုလည်း လာတောင်းပန်ခိုင်းထားပါတယ်၊ ဦးသမီးကို ကိုယ့်တပည့်တစ်ယောက်လိုသဘောထားပြီး အစစအရာရာ ပြောဆိုဆုံးမနိုင်ပါတယ်၊ မိဘမျက်နှာ ကြည့်နေစရာ ထောက်နေစရာ လုံးဝမလိုဘူး၊ ဦးတို့နှစ်ယောက်လုံးက အပညာဝါသနာပါတာဆိုတော့ သမီးလေးကို ဒီနယ်ပယ်မှာနာမည်တရားရလို့ရပ်တည်နိုင်တဲ့အထိ မိဘတာဝန်ကျေအောင် ပံ့ပိုးပေးသွားမှာပဲ၊ ဦးတို့တောင်းပန်တာကို အသိအမှတ်ပြုတယ်ဆိုရင် သမီးနဲ့ရိုက်လက်စကားတွေကို ပြန်ရိုက်ပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါရစေ'

ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းတွေကို သူ့ မရိုင်းပျချင်ပဲ စိတ်ထဲက ပါ၍တော့ မဟုတ်ပါ။ Producer က နေ့တိုင်း လာပြီး ချောမောပြောရှာသည်။ သူကလည်း ကျေးဇူးရှင်လေ။ ခက်... ခက်ရချည်ရဲ့။

ဆုံမှတ်ရယ်... မင်းမှာ ရွေးစရာလမ်း မရှိတော့ဘူးလားတဲ့။

မိယံက နောက်ဆုံး လာတောင်းပန်သည်။ မိဘတွေ ဘယ်လောက် နှိပ်ကွပ်လိုက်သလဲ မသိပါ။ အပိုးကျိုးကာ အချိုးတွေပြောင်းပြီး ဆုံမှတ်ကို ထိုင်ကန်တော့သည်။

'မိယံ နောက်ဆုံ မဆိုးတော့ပါဘူး ဆရာ၊ ဆရာ ပြောသလို ကြိုးစားပြီး လုပ်ပါမယ်၊ ဆရာက မိယံ နားမလည်တာတွေ၊ မတတ်တာတွေကို သင်ပြပေးဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်နော်'

ဒီလိုဆိုတော့လည်း သနားဖို့ကောင်းနေပြန်သည်။ အဘက်ဘက်က စဉ်းစားပြီးနောက်မှာတော့ သူပဲ အလျှော့ပေးလိုက်ရပါသည်။ Producer က ထ၊ ဖွတော့သည်။ ဂျာနယ်စာမျက်နှာများထက်ဝယ် သတင်းပေါင်းစုံပါလာတော့သည်။

ရေးထားတာတွေလည်း ကြည့်ဦး။

'ဆုံမှတ်တင်တဲ့ ရွှေမင်းသမီး'တဲ့။

'ရွှေမင်းရင် ရွှေဖြစ်တဲ့ ဒါရိုက်တာက မိယံကို ကိုင်ပြီ'တဲ့။

'ရုပ်ရှင်တစ်ကား၊ ဝီဒီယို ငါးကား ကန်တော့ပွဲပေး'တဲ့။

'မြူးဒိုးတွေနဲ့တိမ် ရုပ်ရှင်ကား၏ ဇာတ်ဝင်ခန်းခံဝတ်ပုံများ'

တဲ့။

(ရုပ်ရှင်က ဘယ်နေ့မှန်းမသိ၊ ဓာတ်ပုံတွေက ဝေဝေဆာဆာကြီးကို ပါလာတာ။)

လူမေးသူမေးများ၍ ဆုံမှတ်မှာ အပြင်ထွက်ဖို့ မပုံမရဲ ဖြစ်လာသည်။

အထူးသဖြင့် ၃၅လမ်းနှင့်၃၆လမ်းကို ရှောင်ရသည်။ အပညာရောင်းရင်းတွေကြားမှာတော့ သို့လော၊ သို့လောနှင့် ထိုသတင်းတွေက Hit ဖြစ်လာသည်။

လူက ရှောင်လို့ရပေမယ့် ဖုန်းက ပိတ်ထားလို့မရပါ။ ရှုတ်မန်နေဂျာဆီမှ ဖုန်းလာသည်။

'ဆရာ သန်လျင်က ဟိုအိမ်မရဘူးဆရာ၊ လှည်းကူးမှာတော့ . . . ဆရာ လိုချင်တဲ့ Antique (ရှေးဟောင်း)ပုံစံနဲ့ အိမ်တစ်လုံး တွေထားတယ်၊ အဲဒီကို ပြောင်းတည်လိုက်ရမလား'

'ခင်ဗျား location သေချာ ကြည့်ပြီးပြီလား၊ အဲဒီအိမ်ပုံစံ ဓာတ်ပုံ အရင်လာပြဦးလေ၊ ပြီးမှဆုံးဖြတ်ကြတာပေါ့၊ Camera က 570 နော်၊ နှစ်လုံးချိတ်ပေးထား၊ ပြီးတော့ ဒီကားမှာအောင်နိုင်သီချင်း တစ်ပုဒ်သုံးမယ်၊ ကြိုပြီး အကြောင်းကြားထားဦး'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ဒီနေ့ လုပ်လိုက်ပါ့မယ်၊ ဟိုလေ မင်းသားအဖနေရာမှာ ဘယ်သူ့ကို ချိတ်ထားပေးရမလဲ'

'ဦးအောင်လွင်ကို ချိတ်ပေး၊ မင်းသမီးအစ်မနေရာက တက္ကသိုလ်ဝင်းပုံကို ထားမယ်၊ နေဦး မော်ဘီဘက်မှာ ဝန္တမာပန်းခင်းတွေ ခွံတယ်လို့ပြောတယ်၊ အဲဒီနေရာကို ကျွန်တော် ရှိတ်ချင်တယ်'

'ကောင်းပြီ ဆရာ၊ ဒါပဲလား မသိဘူး'

'ဒါပါပဲ'

ဒီဂျစ်တယ်ဆုံမှတ်က သူ့ကားတွေမှာ ရှုခင်းလှလှလေးတွေ၊ ရှိတ်ချက်ဆန်းဆန်းလေးတွေ သိပ်သုံးသည်။ ဥပမာ . . . မင်းသားက မင်းသမီးကို ရည်းစားစကားပြောတဲ့အခန်း(သူများတွေဆို အိမ်ထဲမှာ ဝဲ ပြီးစလွယ်ပြောခိုင်းမှာပေါ့။) သူကတော့ ရေတံခွန်လေးလို၊ Sea beach လို၊ မြစ်ကမ်းနံဘေးလို နေရာမျိုးတွေကို နောက်ခံထားပြီးမှ ပြောစေသည်။

ပန်းရှားတဲ့မြေကြီးတွေမှာ ပန်းအတူတွေ စိုက်ပြီး background လှလှလေးထားပြီး Romance ဖြစ်အောင် ရိုက်သည်။ ကလေးမှာ အကြမ်းကား သွားရိုက်တုန်းက သူ့လို ဒီဂျစ်

တာကို မင်းသား လက်ဖျားခါသွားသည်။ မင်းသားက ဒီနေ့ဒီအချိန်မှာ Producer တွေ ပိုင်းလိုက်နေတဲ့ ဈေးအကြီးဆုံးမင်းသား။ အားလုံးက သူ့ကို ဖားနေရချိန်။ ရက်ပေးတာက တစ်ပတ်။ ထိုတစ်ပတ်မှာ သုံးရက်လောက် သူက ခုတ်ချင်သေးသည်။ ဒီပြင် ဆိုင်းပြောင်တာတွေ၊ ကြော်ငြာသွားရိုက်တာ၊ ပိုစတာရိုက်တာတွေနှင့် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသည်။

ဆုံမှတ် ဘာလုပ်တယ် ထင်လဲ။ မင်းသား ရေခုတ်လို့ မေအောင် ကလောကိုခေါ်သွားသည်။ မနက်ခြောက်နာရီဆို ရှုတင်တည်ပြီ။ တစ်ခါတလေဆို night scene ပါထပ်တည်လိုက်သေးသည်။

မြင်းစီးတဲ့အခန်း ရိုက်တော့ မင်းသားက မင်းသမီးကို မြင်းနှင့်တင်ပြီးခိုးလာသည်။ မင်းသမီးအဖေသူကြီး သိတော့ မြားနှင့်လှမ်းပစ်သည်။ မင်းသမီးကို မြားမှန်သွားပြီး ဒဏ်ရာရနေသည်။ မင်းသားက ရင်ခွင်ထဲမှာ မင်းသမီးကိုထားပြီး တိတ်တဆိတ်ကျိတ်ငို ငိုနေမည်။

ဖြစ်ရမှာက ဒီလို။ ဒါပေမယ့် မင်းသားက နောက်တစ်ခါပြန်ရိုက်တော့ မင်းသမီးကို အနောက်မှာတင်ပြီး စီးသည်။

ရွဲ့တာလား၊ တမင်လုပ်တာလားတော့မသိ။ ဆုံမှတ်က ဘာပြောတယ်ထင်လဲ။

'ဒီမှာ မင်းသား၊ခင်ဗျားရည်းစား မြားထိရင် ဒီလိုပဲ အနောက်မှာထားပြီး စီးပေါ့။ ခုတော့ ကျွန်တော့်ရည်းစားလို့ သဘောထားပြီး .. ခင်ဗျားရင်ခွင်ထဲ ခဏထည့်ပေးထားဦးဗျာ'

မင်းသား လက်လန်ပြီး တစ်ခါတည်း အပိုးကျိုးသွားသည်။ သူက ဒီလိုဒါရိုက်တာ။ စည်းစနစ်ကြီးသည်။ အချိန်တိကျသည်။ သူလက်အောက်မှာအလုပ်လုပ်တဲ့သူတွေကို ကြင်နာသည်။ ဝဲ့ညှာတတ်သည်။ မီးထိုးမှန်ထိုးအစ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရံအဆုံး သူ ပြန်ကြည့်သည်။

ကိုင်းကျွန်းမို့၊ ကျွန်းကိုင်းမို့ သဘောမို့ အနုပညာသမားတွေကလည်း ဆုံမှတ်ကို ချစ်ကြသည်။

ကိုယ်လိုချင်တာကို ပါးနပ်စွာ ယူတတ်သော ဒါရိုက်တာမို့ သရုပ်ဆောင်တွေက သူ့ဆို မငြူစွဲရဲကြပါ။ Supporting ပေမယ့် သူရိုက်ပေးလျှင် နာမည်ရပြီး ဈေးတွေ တက်ကုန်ကြသည်။ လူသုံးများပြီး ကားအရေအတွက် များများရိုက်လာရသည်။

ပရိသတ်ကို လေးစားသမှုရှိသော ဒါရိုက်တာမို့ နယ်ရော၊

မြို့ပါ ဆုံမှတ်ကို လက်ခံကြသည်။ မြန်မာပြည် တစ်နံတစ်လျားမှာ သူပုရိသတ်တွေ များစွာရှိသည်။ ထိုပုရိသတ်တွေထဲတွင် ပင်စည်ရှင် ဆိုတဲ့ ဖက်တီးမလေးက အကဲဆုံးဖြစ်ပါသည်။

ဒါရိုက်တာဆုံမှတ် ရိုက်တဲ့ ကားဆို တစ်ရေးနိုးထပြီး သရုပ် ဆောင်ခိုင်းလျှင်ထောင် ပင်စည်က လုပ်တတ်ပါသည်။ ကြည့်ပါများ တော့ ဒါရိုက်တာရဲ့အထာကို သူက ညက်နေပြီဖြစ်သည်။

အခုလည်း ဖုန်းလာပြီးကတည်းက မှန်ရှေ့မှာ အိုက်တင်မိုး စုံ ကျက်နေတော့သည်။ ဒိုင်ယာလော့ ကျက်သည်။ မျက်လုံးအကြည့် ရယ်၊ အသံအနေအထားမှန်မှန်ရယ်၊ လက်အနေအထားရယ် အား လုံးကို အသေးစိတ်လေ့ကျင့်နေသည်။ သူမရဲ့ပုရိသတ်တွေကတော့ အိမ်ဘေးနားက ကလေးတစ်သိုက်ဖြစ်သည်။ မောက်ပွဲပြနေသည့် အလား ပင်စည်တို့ခြံဝိုင်းလေးထဲမှာ အကျအနက်ကို ထိုင်ပြီး ကြည့်နေ ကြသည်။ တရုတ်မလေး ရှန်းရှန်းက တရုတ်သံလေးဖြင့်

‘မမရိုး ပင်ရိုး . . လူဆိုးမအိုက်တင် လုပ်ပြပါ’

‘ရှန်းရှန်းရယ်၊ villain (ဇီလိန်)ပြောစမ်းပါဟဲ့၊ ရတယ်၊ လုပ်

ပြမယ်’

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

ပင်စည်က စည်းထားသော ဆံပင်တွေကို ဖြန့်ချလိုက်ပြီး လက်နှင့် ထိုးဖွပ်လိုက်သည်။ ဆံပင်တွေက စုတ်ဖွားဖွား ဆိုတော့ သရဲမနှင့်တောင် နင်လားငါလား မကျွဲပြားတော့ပါ။ မျက်နှာကိုပင့်ပြီး ဒုက်လုံးကိုစွေကြည့်ကာ နှုတ်ခမ်းကို တစ်ဖက်သို့ထောင့်ကပ်ပြီး ကွေး တာ သွားကြားမှထွက်လာသောလေသံဖြင့်

‘ဘာ . . ရှောင်ပေးရမယ် ဟုတ်လား . . ၊ ဟင်း . . ဟင်း . .

လောကမှာ ‘ငါ’တွေ ‘နင်’တွေဆိုတာ အနိစ္စတွေတဲ့၊ မမြဲဘူးလို့ပြော တာ ရှင် ကြားဖူးမှာပါ။ ကျွန်မယောက်ျားကို မချစ်ပါနဲ့လို့ . . ရှင်မှာ ပြောပိုင်ခွင့်မရှိဘူးလေ . . . ရှောင်ပေးစရာ မလိုဘူးလို့ ကျွန်မ ထင် တယ်၊ ရှင်ယောက်ျားပေမယ့် အချိန်မရွေး ကျွန်မယောက်ျား ဖြစ် လာနိုင်တာပဲ၊ ဟုတ်တယ် ဟုတ်၊ လူတောင်မှ သေရသေးတာပဲဟာ၊ လောဘတွေတက်ပြီး ငါ့ယောက်ျား၊ ငါ့လင် ဆိုပြီး သိပ်အစွဲထားမနေ နဲ့ အစက ရှင့်လင်ကို ကျွန်မ မစွဲပါဘူး၊ ဒု ရှင်လာပြောမှပဲ ရှင့်လင်ကို ခိုပိုပြီး ချစ်လာသလိုပဲ ရအောင် ယူတော့မယ် သိလား . . ၊ ဟင်း . . ဟင်း’

မယားငယ်လေသံနှင့် သူများလင်ခိုးမအိုက်တင်တွေက သိပ်

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

ကိုပီပြင်သောအခါ ကလေးတစ်သိုက်က ခဲနှင့်ကောက်ပစ်ကြပါတော့သည်။ (အားပေးပုံများ ပြောပါတယ်။)

'အမယ်လေး.. သေပါပြီတော့၊ ဟဲ့... သေချင်းဆိုးလေးတွေ၊ ဘာလို့ ငါ့ကို ခဲနဲ့ပစ်ရတာလဲ'

'မမပင်စည်က မယားငယ်နဲ့တူနေတာကိုး'

'ငါ တကယ့်မယားငယ်မှ မဟုတ်တာ၊ နင်တို့ လုပ်ခိုင်းလို့ လုပ်ပြရတာလော၊ တော်ပြီ နင်တို့ကို ဘာမှ မလုပ်ပြတော့ဘူး'

ပင်စည် တကယ်စိတ်ဆိုးသွားမှန်းသိတော့ ဇာတ်မင်းသားလေး ဖိုးဇော်က

'မမပင်စည် စိတ်မဆိုးပါနဲ့ဗျာ၊ နောက်တစ်ခါဆို ခဲနဲ့ မပစ်တော့ပါဘူး၊ ငိုတဲ့အိုက်တင်လေး လုပ်ပြပါဦးနော်'

ဇာတ်ပွဲတွေ မလွတ်တမ်းကြည့်လို့ ဇာတ်မင်းသားဘွဲ့ရထားတဲ့ ဖိုးဇော်ရယ်ပါ။

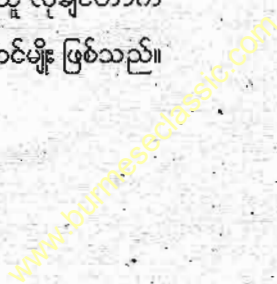
'ဟဲ့.. ဟဲ့ ငါ့နာမည်က dramaပင်စည်တဲ့၊ ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား၊ ကြည့်နေ နင်တို့တွေ မျက်ရည်ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကိုကျစေရမယ်'

အဓိကဖြစ်သော မျက်လုံးအနေအထားကို ပင်စည်က ပြင်ပါသည်။ ဝမ်းနည်းနာကျင်နေတဲ့ မျက်ဝန်းကလေးတစ်စုံမှာ အရည်လေးတွေ လက်နေသည်။ တုန်ခါနေသောအသံလေးက

'အမေရယ်.. သမီးကို အဝေးကနေ ချစ်နေခွင့်လေးတော့ပေးပါနော်၊ အမေ့ဆီက သမီး ဘာမှ မမျှော်လင့်ပါဘူး၊ ကိုယ့်သမီးကို သမီးလို့ခေါ်ပိုင်ခွင့်မရှိတဲ့ အမေ့ကို သမီး နားလည်ပေးပါမယ်၊ အမေ့တို့တော့ ခဏလေးပဲဖြစ်ဖြစ် ကြည့်နေမြင်နေချင်ပါတယ်အမေ၊ သမီးလေ.. သမီး အမေ့ကို လွမ်းတယ်၊ အရမ်းလွမ်းတယ် အမေ'

ပင်စည် အမေ့ကို တကယ်လွမ်းပါသည်။ ခံစားချက်တွေ တိုက်ဆိုင်သွားတော့ မျက်ရည်တွေကျလာပြီး ကျူကျူပါအောင် ငိုခါတော့သည်။

ခြံစည်းရိုးနားမှာ ရပ်ကြည့်နေသော ဆုံမှတ်မှာ ပင်စည်၏ နိုင်ယာလော့တွေ၊ အမူအရာတွေထဲမှာ မျောပါသွားသည်။ ပါရမီရင့်သန်သောကောင်မလေးပါလား။ ချီးကျူးရပါမည်။ သရုပ်ဆောင်တာ သိပ်ကို ပီပြင်လွန်းသည်။ ရသမြောက်လွန်းသည်။ သူ့ လိုချင်တာက ဝင်စည်လို Talentရှိပြီး ကြိုးစားချင်သောသရုပ်ဆောင်မျိုး ဖြစ်သည်။

မိယံက လှသည်။ ဆွဲဆောင်မှုရှိသည်။ စွမ်းဆောင်ရည်ကျတော့ နတ္ထိ။

ပင်စည်ကျတော့ ဝသည်။ ချစ်စရာကောင်းသည်။ (မုန်လာဥလို ဖြူပြီး ဗူးသီးလို ဝသည်။) အရည်အချင်းရှိသည်။ သရုပ်ဆောင်ကောင်းသည်။

အမှန်က သူတို့နှစ်ယောက်ကို ရောသမမွေ့လုပ်ပေးဖို့ကောင်းသည်။

ဆုံမှတ်က ပင်စည်တို့အိမ်ထဲ မဝင်တော့ပါ။ စတွေ့ကတည်းက သူတို့သားအဖကို ကရုဏာသက်မိသူမို့ စားစရာလေးတွေ ဝယ်ပြီး လာတွေ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပြီးတော့ သူတို့ ဘယ်လောက်နဲ့ချာတယ် ဆိုတာ ကိုယ်တိုင်တွေ့ချင်သေးတာလည်း ပါသည်။ မယုံလို့ မရတော့။ အမှန်အကန်ကို ဆင်းရဲပါသည်။ ထရုံပေါက်တွေ ကျနေပြီး အိမ်အမိုးက လန်နေပါသည်။ မိုးရာသီမှာ သူတို့ ဘယ်လိုများ နေနေကြသလဲ။

ဆုံမှတ်ရင်ထဲမှာ မကောင်းလှပါ။

သူ့ခြေလှမ်းတွေက နောက်ပြန်လှည့်သွားပါသည်။

ထိုစဉ် မျက်နှာချင်းဆိုင်၌ လက်ကလေးလွှဲပြီး ခုန်ပေါက်တာ သီချင်းဆိုလာသော ဦးခနကို တွေ့လိုက်ရသည်။

'ဝမ်း၊ တူး၊ သနီး၊ ဖိုး၊ ဖိုက်. . ပဲလင်းမြွေလို ပြားချပ်ချပ်၊ ငါကြက်မက ဥတဲ့ဥက ငါဥပေါ့'

'ဦး'

ဦးခနက ဆုံမှတ်ကို သေသေချာချာကြည့်ပြီး

'ဪ. . လက်စသတ်တော့ ကျေးဇူးရှင်လေးကိုး ပြောစမ်း

. . ဒီတစ်ခါ ဘာကျေးဦးမလို့လဲ'

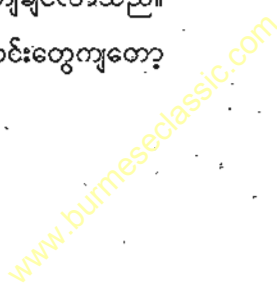
'ဒီမှာ ဦးအတွက် စားစရာတွေ အများကြီး ဝယ်လာတယ် အစားနော်၊ အားဆေးလည်း ပါတယ်၊ ဦးသမီးကို နည်းနည်းခွဲကျွေးလိုက်နော်'

'အေ. . အေး. . ကျွေးလိုက်မယ် စိတ်ချ၊ ဒီဝက်မ ဒီထက်

ဒီဝအောင် ဟား. . ဟား'

ကလေးငယ်တစ်ယောက်လို စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ရယ်ပိုင်နှင့် ပါမစ်ရုထားသော ဦးခနကို ဆုံမှတ်ပင် အားကျချင်လာသည်။

ဟုတ်တယ်လေ. . ကျွန်တော်တို့ လူကောင်းတွေကျတော့

မူပိုင်နှင်းဆီ - ၈၂

နေရာတကာ ထိန်းချုပ်နေရတာ။ ဘယ်မလဲ လွတ်လပ်ခွင့်။

'ဦး ကျွန်တော့်ကို သွားခွင့်ပြုပါဦး'

'ကျေးဇူးရှင်လေး.. နောက်တစ်ခါလာရင် မုန့်များများဝယ်
ခဲ့နော်၊ ငါက ပေါက်စီသိပ်ကြိုက်တာ ဝယ်လာခဲ့နော်'

'ဝယ်လာမယ်.. အများကြီးဝယ်လာခဲ့မယ်'

'ဘိုင်းဘိုင်း.. တာတာ.. ချဲရီးယို'

နှုတ်ဆက်နည်းပေါင်းစုံဖြင့် နှုတ်ဆက်ပြီး ဦးနေ ကျန်နေခဲ့
ပါသည်။

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

အခန်း (၁၀)

'morning ဆရာ'

မိယံက ဆရာအရာထားပြီး ရိုသေစွာ နှုတ်ဆက်လာသည်။

ချက်နှာပေါ်မှာ အလှဆုံးအပြုံးကလေးတွေ ဝေစည်လို့။ ငွေရှိတော့
သည်း လုပ်ချင်ရာလုပ်ခွင့်ရှိနေသားပဲလေ။

အစာမကြေသေးပေမယ့် ဝတ်ကျောတန်းကျော ခေါင်းညိတ်
ပြုရင်း

'ဖီနေ ခိုင်ယာလော့တွေက ရှည်တယ် မိယံ.. ၊ မထောက်
အောင် ကျက်ထားဦး၊ မင်းသား ပေးထားတဲ့ ရိုက်ရက်က နှစ်ရက်ပဲ
ကျန်တာ မင်းသိတယ်နော်'

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

'သိပါတယ် ဆရာ၊ မိယံ ကြီးစားပါ့မယ်'

ဆရာကိုတွေ့ရင် ခုတလော မိယံရင်ထဲမယ် ကယောက်ကယက်ဖြစ်လာပါသည်။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ။ အခုနောက်ပိုင်း ဆရာပြောတဲ့လေသံလေးတွေက ကြမ်းရှပေမယ့် မိယံက ချိုမြိန်တယ်လို့ ထင်လာတယ်။ ဆရာအကြည့်တွေက အေးစက်ပေမယ့် မိယံအတွက်တော့ နွေးထွေးနေတယ်လေ... မထူးဆန်းဘူးလား။

ဒယ်ဒီနဲ့မာမိက အလေးပေးလွန်းတဲ့ဆရာကို တပြည်းပြည်းနဲ့ မိယံ ခင်တွယ်လာပါပြီ။ ဆရာစကားတွေကို နာခံရကောင်းမှန်သိလာခဲ့ပါပြီ။

မိယံက ဒိုင်ယာလော့တွေ ကျက်ရင်း ဆုံမှတ်ကို ခိုးခိုးကြည့်သည်။

'ဟဲ့ ရွှေစင်၊ ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း၊ မင်းသမီးလေးက ငါတို့ဒါရိုက်တာကြီးကို ကြည့်ပြီး ခံစားနေတယ်၊ ဟိ... ဟိ'

'သူမို့လို့ဟယ်... တို့ဆရာက သူ့အလုပ်မှအလုပ်၊ ကျန်တာဘာမှစိတ်မဝင်စားဘူး'

'သိရိုက်' အိမ်ရာထဲကို ဆုံမှတ် ညွှန်ထားသည့်အတိုင်း

စည် ဝင်လာခဲ့ပါသည်။ ရှုတင်တည်ထားသည့်အိမ်ရှေ့တွင် လူတွေ့ရုန်းစု ရုန်းစု ဖြစ်နေကြသည်။ ခြေထောက်တွေက သယ်လို့ သိပ်မပါချင်တော့။ လူတွေများတော့ နည်းနည်းလန့်လာသည်။

ပင်စည်က အထဲကို မဝင်ရဲသဖြင့် ခြံတွင် ရပ်ပြီး ဆုံမှတ်ကို ရှာနေမိသည်။ ဟိုတစ်ခါ မျှော်စင်ကျွန်းတွင် ဆုံဖူးသောလူ(နာမည် မသိပါ)ထွက်လာသည်ကို တွေ့မှ

'အစ်ကို၊ ကိုဆုံမှတ်က ဒီနေ့လာခဲ့ဆိုလို့'

'ဒီနေ့ ပါရတော့မယ်ပေါ့... လာလေ၊ လိုက်ခဲ့'

ဒီလိုမေးလိုက်တော့ ဘဝင်တောင် ဟပ်ချင်လာသည်။ မင်းသမီးလိုလို၊ ဘာလိုလိုနှင့်။ မြန်မာပြည်က ဖက်တီးမမင်းသမီးကလေးက ကမ္ဘာမကျော်ဘူးလို့ ဘယ်သူပြောနိုင်မလဲနော်။ ရူးတာများ ရိုးရိုးမရွေးဘူး။ ဘဝင်ရူးကို ဖြစ်လို့။

'ဟေ့ကောင်... ဒီမှာ မင့်မင်းသမီး လာနေပြီ'

လေးနက်က ရွဲ့ပြောလိုက်ပေမယ့် ပင်စည်၏ နားထဲတွင် ဘေးဝင်ချိုလိုက်ပါဘိ။

ဘာတဲ့... မင့်မင်းသမီး... တဲ့။

ဖြစ်ချင်နေတာ.. တကယ်ကို အဲသလိုဖြစ်ချင်နေတာလေး ဆုံမှတ် ပင်စည်ရှင်ကို ကြည့်ပြီး ရယ်ချင်လိုက်တာ။ ကြည့်ပါဦး။ မျက်နှာလေးက စိတ်လိုလက်ပြင်လာလို့ ချစ်စရာကောင်းပါရဲ့။ ဆံပင်ကိုလည်း သပ်သပ်ရပ်ရပ်လေး စည်းလာသည်။ အဲ.. အဝတ်အစားကျတော့ ကိုးရိုးကားရားတွေ ကောက်ဝတ်လာပုံရသည်။ ခြုံငုံကြည့်လိုက်လျှင် ဟာသပုံပေါက်နေသည်။

‘ထိုင်.. ပင်စည်ရှင်၊ ဒီနေ့ မင်း ပါရမယ်၊ ဒီမှာ ဇာတ်ညွှန်းဖတ်ပြီး ဒိုင်ယာလော့တွေ ကျက်လိုက်ဦး၊ rehearsal မလုပ်တော့ဘူး တစ်ခါတည်း တန်းရိုက်မယ် ရလား’

ပင်စည်ရှင်ကို ဆုံမှတ်က ယုံကို ယုံလွန်းနေသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမ လုပ်နိုင်မည်ဟု ထင်နေသည်။

‘အစ်ကို ပင်စည် ဘယ်နေရာက ပါရမှာလဲဟင်’

‘မင်းသမီးက မြို့မှာ သူဌေးသားတစ်ယောက်နဲ့ ကြိုက်နေတာပေါ့၊ ပင်စည်ရှင်က မင်းသမီးရဲ့အစ်မ တောသူနေရာ၊ ဆင်းရဲပြိုင်နေတော့ မင်းသမီးက နှိမ်တယ်၊ သူကောင်လေးနဲ့ မိတ်ဆက်မပေးဘူး၊ အဲဒီမှာ အစ်မက အရမ်းခံစားရပြီး သူ့နေရာ(တော)ကို ပြန်

လုပ်နေတုန်း ညီမကို ဝင်ကယ်ရင်း ကားတိုက်ခံရပြီး သေသွားတယ်၊ ဘယ်လိုလဲ လုပ်နိုင်တယ် မဟုတ်လား’

‘ဟား.. ဖိုက်တယ်၊ ဇာတ်က ရယ်ပဲ’

‘အေး.. မဖိုက်တာက မင်းအဝတ်အစားတွေပဲ’

‘ရှင်..’

ဆုံမှတ်က ရှုတင်မန်နေဂျာကို လှမ်းခေါ်ပြီး

‘ကိုဘဂျား.. သူ့အတွက် အဝတ်အစားစီစဉ်ပေးလိုက်ပါ’

‘ဗျာ.. ဆရာ၊ သူ size က ဘယ်မှာသွားရှာရမှာလဲ၊ ရယ်ဒီ

မိတ်ဆို တော်တော်ရှားမယ့်ပုံပဲ၊ ချုပ်ဖို့ကျတော့လည်း မမီနိုင်ဘူးလေ’

‘Big size တွေပဲ ရောင်းတဲ့ဆိုင် မရှိဘူးလား’

သူတို့နှစ်ယောက် ပြောနေတာတွေကို နားထောင်ပြီး ပင်

စည်က

‘အစ်ကို ပင်စည်က တောသူဆင်းရဲသား ဆိုတော့ အဝတ်

အစားကောင်းကောင်း မလိုပါဘူး၊ ဟိုလေ ဘေထုပ်တွေထဲမှာ size

ကြီးတွေ ရှိပါတယ်’

ပင်စည် ဝတ်နေကျ ဆိုတဲ့အသံလေးက တိုးဖျော့သွားသော

အခါ ဆုံမှတ်စိတ်ထဲမှာ မကောင်းနိုင်။ ဘယ်ဘဝက ရေစက်ကြောင့်
လဲ မသိ။ ဒီကောင်မလေးကို ဆုံမှတ် မြင်မြင်ချင်းသံယောဇဉ်ဖြစ်မိ
သည်။

‘ကောင်းပြီလေ.. အဓိကက အိုက်တင် ပိုင်ဖို့ပဲ၊ ကိုဘဂျား
သူပြောသလိုပဲ အဆင်ပြေအောင် လုပ်ပေးလိုက်ပါ’

သူတို့စကားပြောနေသောနေရာသို့ လှပသောခြေထောက်
တစ်စုံနှင့် ဒေါက်ဖိနပ်လှလှလေး ဝတ်ထားသော စိုးခေတ်ချို ရောက်
လာသည်။ ပင်စည်က ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ငေးနေသည်။ လှ
လိုက်တာ.. အသားကလေးက အိပြီး နုညက်နေသည်။ ထိရက်စရာ
ကို မရှိ။

‘သားညီမ အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိလဲလို့ ဝင်လာကြည့်တာ’
‘လိုတော့လိုနေသေးတယ်၊ ခဏနေ ရိုက်တော့မယ်၊ အနိတ်
စိုး ကြည့်သွားလိုက်လေ၊ အကဲခတ်လို့ရတာပေါ့’

‘ကောင်းပါပြီရှင်’
ပင်စည် အဖေ့ကိုသတိရသွားသည်။ အဖေသာ ပါလာလျှင်
ထိန်းရခက်ဦးမည်။ စိုးခေတ်ချိုက သူ့မိန်းမတဲ့လေ။ ယုံပင် မယုံသော်

ငှား ကြီးမေကို သွားသွားပြီး မေးမိသည်။ ကြီးမေက မဟုတ်ဘူးတဲ့။
သံပြတ်ကြီးနဲ့ကို ဖြေတာ။

အေးလေ.. ဘယ်လိုလုပ်ဖြစ်နိုင်မှာလဲ။

‘မာ.. ဇီ’

မာမိတဲ့။ သူ့သမီးလေး နေမှာ။ လှလိုက်တာ.. ကြည့်စမ်း။
အမေအတိုင်းပါပဲလား။ ပင်စည်တို့နှင့်များ ကွာပ။ Miss Universe
ကိုယ်လုံးလေးနဲ့ ကောင်မလေးကို ပင်စည် ထပ်ပြီးငေးရပြန်ပြီ။ အား
ကျလိုက်တာ။

‘မာမို့သမီးလေး ကြိုးစားနော်၊ ဒီနေ့ သမီးဆရာ အံ့ဩသွား
အောင် သရုပ်ဆောင်ပြလိုက်စမ်းပါ’

သူတို့သားအမိနှစ်ယောက်ကိုကြည့်ပြီး ကျွန်မရင်ထဲမှာ ချမ်း
မြေ့လိုက်တာရှင်။

ဒီကောင်မလေးက ချစ်စရာကောင်းလွန်းတော့ ကျွန်မ ညီမ
အရင်းလို့ မြင်ယောင်ပြီး mood သွင်းလိုက်ရင် အစ်ကို ပြောပြတဲ့
ဇာတ်ရုပ်က တော်တော်ပီပြင်သွားမှာ သေချာတယ်.. ဟဲ.. ဟဲ..
တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်ပဲ။

မီးအလင်းအမှောင်(Lighting)ကို စိတ်တိုင်းကျ ချိန်နေသော ဒါရိုက်တာက ဆက်တင်ဆင်နေသောအဖွဲ့အား

'စားပွဲပေါ်မှာ နေကြာပန်းတွေ ဝေနေပါစေ၊ ဒါမှ သူ့ညီမကြိုက်တဲ့ပန်းတွေ တောကနေ ယူလာမှန်း သိမှာ'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ'

'မိယံနဲ့ပင်စည် ready ပဲလား၊ ကဲ. . စလိုက်ကြရအောင်'

ဒီနေ့က မင်းသားမပါတဲ့အခန်းတွေချည်း ရိုက်မှာဖြစ်သည်။

အဓိက ပင်စည်နှင့်မိယံတို့ညီအစ်မနှစ်ယောက် ဆုံတဲ့အခန်းတွေကို စ.ရိုက်တော့မည် ဖြစ်သည်။ မင်းသမီးတော့ ဘယ်လိုနေသလဲ မသိပါ။ ကျွန်မက moodအပြည့်သွင်းပြီး သူ့ကို စိတ်ကူးထဲမှာ ညီမတော်ပစ်လိုက်ပြီးပြီ။

'ရယ်ဒီ ဖိုက်. . ဖိုး. . သရိုး. . တူး. . ဝမ်း action အားလုံး ငြိမ်ပေးကြပါ'

ပင်စည်၏ မျက်နှာတွင် နာကျင်ကြေကွဲရိပ်တွေ အရှိန်ဖြင့် လာပြီး ငိုသံပင် ပေါက်လာလေသည်။

'ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ ညီမလေးရယ်. . မမ လာလို့'

ခွက်တယ်တဲ့လား၊ ဂုဏ်ငယ်သတဲ့ ဟုတ်လား၊ မမ မသိလို့လာမိတာပါကွယ်၊ ညီမလေးကိုအောက်မေ့လွန်းလို့ လာခဲ့တာပါ။ မမက ဝ.နေလို့၊ အရပ်ဆိုးလို့၊ နံချာလွန်းလို့ ညီမလေးက ရှက်နေတာလား၊ မမ နှလုံးသားထဲမှာတော့ ညီမလေးအတွက် အချစ်တွေအပြည့်ပါပဲကွယ်၊ ဟောသည် လက်တွေ့နဲ့ အူဝဲ ဆိုကတည်းက ထိန်းကျောင်းလာခဲ့ရတာပါ ညီမလေးရယ်။

ပင်စည်က သရုပ်ဆောင်ရင်း mood တွေ ဝင်လာသည်။

ဒိုင်ယာလော့အရှည်ကြီးကို မရပ်မနား ထောက်ခြင်းပြုခြင်းမရှိ ပြောသွားနိုင်သည်။ အဖွဲ့သားတွေအားလုံး ပင်စည်အိုက်တင်တွေကြားမှာ မျောပါနေကြသည်။ စိုးခေတ်ချို မျက်နှာပေါ်တွင် အလုံမကျမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်နေပေမယ့် ဆုံမှတ်မျက်နှာမှာတော့ ကျေနပ်ပြည့်စုံတဲ့အပြုံး ခိုင်တွေ ဝေနေသည်။

ပင်စည်ရှင်. . တဲ့။ တကယ်ပါရမီထူးသူပါ။ ကိုယ့်ဇာတ်ရုပ်အတွက် လောဘဟုပြောရမလား။ ဇာတ်ညွှန်းထဲ မပါတာတွေ ထည့်ပြောရင်း ပြိုင်ဘက်သရုပ်ဆောင်နှင့်ဒါရိုက်တာကို သွေးတိုးစမ်းကြည့်လိုက်သည်။

'ဟောဒီ အနာရွတ်လေးကို မှတ်မိသေးလား ညီမလေး... ညီမလေးကို ချီးမြှင့် ထိန်းနေတုန်း ခွေးလိုက်ကိုက်လို့ ရုထားတာလေ အဲဒီတုန်းက ညီမလေးကို ကိုက်မှာ စိုးလို့ မမလက်နဲ့ ကာလိုက်လို့ အကိုက်ခံလိုက်ရတာလေ၊ ညီမလေးက မလိုလားရင် မမ ရွာကို ပြန်ပို့မယ်၊ ဒါပေမယ့် ညီမလေးမျက်နှာကို တဝကြီးကြည့်ချင်သေးလို့ နှစ်ရက် သုံးရက်လောက်တော့ ပေးနေပါဦးကွယ်'

ပင်စည်ထည့်ပြောပြီး လုပ်ပြသွားတဲ့အကွက်လေးက ဇာတ်ကို ပိုပြီး နှာစေသဖြင့် ဆုံမှတ်က ကျေနပ်ပါသည်။ မကျေနပ်သူက အကယ်ဒမီစိုးခေတ်ချိုပါ။ ဒါမျိုးတွေက သူမ လုပ်နေကျမို့ အထာပေါက်ပြီးသား။ အခုမှ သရုပ်ဆောင်ဖူးတယ် ပြောတဲ့ ဖက်တီးမက သမီးမိယ့်ကို အလဲထိုးနေပါပြီ။

'Cat, OK'

ဆုံမှတ်က ပင်စည်၏လက်မောင်းကို သူ့လက်သီးဆုံပုံဖြင့်

ဖွဖွလေး ထိုးရင်း

'တော်တယ်၊ မင်း သိပ်တော်တယ် ပင်စည်ရှင်'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်ကို'

ဆောင်ရွက်သူစာပေ

'မောင်ဆုံမှတ်ရေ...'

ရင်ထဲမှာ ဒေါသလှိုင်းတံပိုးတွေ ဘယ်လောက်ပင် ထန်နေပါစေ။ အပြင်ကို မပြုစေဘဲ အပေါ်ယံအလှမျက်နှာမှာ သကာရည်လေး လောင်းထားတတ်တာ စိုးခေတ်ချိုရဲ့ပညာပါပဲ။ အပြုံးချိုချိုလေးဖြင့်ပင် နားဝင်ချီအောင် ပြောတတ်ပါသည်။

'အန်တီ ပြောချင်တာ ကျွန်တော် သိပါတယ်'

'ဒီဇာတ်ရဲ့ending ကို အန်တီစိုး ဖတ်ပြီးပါပြီ... သမီး မိယ့်ဇာတ် မဟုတ်တာတော့ သေချာမယ် ထင်တယ်နော်'

'ဟုတ်တယ် အန်တီစိုး၊ ကျွန်တော်က လူပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည့်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဇာတ်ကိုပဲ သစ္စာရှိတာပါ။ ဇာတ်ကောင်အားလုံးဟာ သူ့နေရာနဲ့သူ အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်မှ အောင်မြင်မှာလေ၊ ယူဇာတ်ရှုပ်နဲ့သူ ရှိပြီးသားနေရာမှာ ဘယ်သူက ပိုလုပ်နိုင်သလဲ၊ လုပ်နိုင်တဲ့သူ စားသွားမှာပဲ'

ရင်ထဲမှာ မချီပေမယ့် စိုးခေတ်ချိုပဲလေ။

'ဟုတ်ပါပြီလေ၊ ဒီစကားကို အန်တီမပြောခဲ့ဘူးလို့ပဲ သဘောထားပါတော့၊ တစ်ခုတော့ မေတ္တာရပ်ခံချင်ပါတယ်... ဇာတ်ညွှန်းထဲ

ဆောင်ရွက်သူစာပေ

မှာ မပါတဲ့ဟာတွေ မပြောပါစေနဲ့၊ ဘာလို့ဆို သမီးက အသစ်လည်း အသစ်၊ ပြီးတော့ သိပ်လည်း 'မလုပ်တတ်သေးဘူးလေ'

ကျွန်မ ချစ်ရတဲ့ လေးစားရတဲ့ အကယ်ဒမီမင်းသမီးကြီးက သူ့သမီးအတွက်နဲ့ ကျွန်မကို ကြည့်မရဖြစ်နေတာတွေတော့ ကျွန်မ စိတ်မကောင်းဘူး သိလား။ ဘာကြောင့်လဲတော့မသိဘူး။ ဒီအန်တီ စိတ်ဆင်းရဲမှာကို ကျွန်မမလိုလားပါဘူး။ သူ့ကို ကျွန်မရင်ထဲမှာခင် တွယ်နေတယ်။ အဖေ့ကြောင့်ပဲ ဖြစ်မှာပါလေ။ အဖေက သူ့ကိုသိပ် ကြိုက်တာမဟုတ်လား။

'အန်တီ ကျွန်မတောင်းပန်ပါတယ်နော် နောက်ဆို မပါတာ တွေ ထည့်မပြောတော့ပါဘူး၊ ခုနကလည်း ဈာန်ဝင်သွားလို့ သတိမ ထားမိတာပါရှင်'

'အေးလေ... အန်တီ နားလည်ပါတယ်၊ အန်တီသမီးလေး အဖြည့်ခံဖြစ်သွားမှာစိုးလို့ ပြောတာပါကွယ်၊ သူ့အဖေက သူ့ကို သိပ် အောင်မြင်စေချင်တာလေ'

မိယုံဘဝလေးကို အားကျလိုက်ပါတီ။ ရုပ်ရည်ကို ကြည့်မ လား... အလန်းလေး။ ဥစ္စာကိုပဲ ကြည့်ဦးမလား... ကျိုကျိတက်ချမ်း

သာတဲ့ သူဌေးကြီးရဲ့တစ်ဦးတည်းသောသမီးတဲ့လေ။ မိဘမေတ္တာဆို လည်း မလိုချင်မှအဆုံး၊ အလျှံပယ်ကို ရနေတော့တာပဲ။

ကျွန်မမှာတော့ အဖေက စိတ်မနှံ့။ အမေက မရှိ။ ဥစ္စာခန ဘာ ဆင်းရဲ။ ဒီကြားထဲ လူကျတော့ ဖက်တီးမ။ ဟင်း... ဒီဘဝမှာ ဒီခန္ဓာနဲ့ လူဖြစ်ရတာ နည်းနည်းမဟုတ်၊ အများကြီးကို လွဲနေတာပါ လား။

ဘဲဖို့ ဘာကိုဖြေရှင်းပြနေရမှာလဲ။ ကျော်ကြားမှုကိုတော့ မက်မောပါ
သည်။ သို့သော် မီးထိုး မှန်ထိုးလိုက်တာနှင့် ခြေဖျား လက်ဖျားတွေ
အားစက်လာပြီး ပြောရမယ့် ဒိုင်ယာလော့တွေက မေ့ပြီ။ ဒါဆို ဘယ်
လို သရုပ်ဆောင်ရမလဲ။

‘သမီး . . ဒီအတိုင်းလေးပဲ နေချင်တယ် မာမိ . . ဒီလိုနေရ
တာ အေးချမ်းတယ်။ ရွာတင်ရောက်ရင် စိတ်ပင်ပန်းရတယ်။ မသွားပါ
ခုစေနဲ့’

‘ဘာ’

စိုးခေတ်ချို အသားတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။

‘သမီးကို ခွင့်လွှတ်ပါ မာမိ’

‘ခွင့်မလွှတ်ဘူး ဝီယံ။ ကျန်တာတွေ အားလုံး ခွင့်လွှတ်နိုင်
တယ်။ မာမိအမွေကို သမီးလေး ဆက်ခံစေချင်တာ။ အဲဒါ မာမိဆန္ဒပဲ။
သမီးမှာ လိုနေတာက ကြိုးစားအားထုတ်မှုပဲ။ မာမိတုန်းကဆို အရမ်း
တို ခက်ခဲခဲ့တယ်။ သမီးကို ဒါမျိုးမဖြစ်စေချင်လို့ မိဘတွေက အစစ
အရာရာ ပံ့ပိုးပေးထားတယ်လေ’

‘သမီးလည်း တတ်သလောက် လုပ်တာပဲ မာမိ’

အခန်း (၁၁)

အခန်းထဲတွင် မှောင်မည်းနေသည်။ နံနက်ကိုးနာရီခွဲနေပြီ
မို့ အပြင်မှာ နေရောင်ခြည်တွေ အားသန်နေပါပြီ။ စိုးခေတ်ချိုက
ဒေါသတကြီးဖြင့် လှပသောခန်းဆီးလိုက်ကာများကို ဆွဲဖယ်ပစ်လိုက်
သည်။

‘ဝီယံ ထံစမ်း၊ အယ်အချိန်ရှိနေပြီလဲဟင်၊ ညည်း ဒီနေ့
တင် မသွားတော့ဘူးလား၊ စိတ်မဝင်စားတော့ဘူးလား၊ မကြိုးစားချင်
တော့ဘူးလား၊ ပြောစမ်းပါဦးဟဲ့’

ဝီယံမှာ အကြောင်းပြချက်မရှိပါ။ စိတ်မဝင်တာက မဝင်တာ

သမီး ဆီရုမာက ဘယ်အရာမှ အလကားမရဘူးလေ၊ ပေးဆပ်တယ် ဆိုတာ ရယူဖို့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံတာပဲ မဟုတ်လား၊ သမီးက စိတ်ရှည်ရှည်ထားမှပေါ့။

‘နောက်ပိုင်းတွေမှာ သမီး ကြိုးစားပါတယ် မာမီ၊ ဒါပေမယ့် သမီးမှာ ပါရမီ ပါမလာဘူး၊ မနေ့က ဟိုဖက်တီးမကို မိအောင် သင်လိုက်မလုပ်နိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် အားဝယ်တယ်၊ စိတ်ဓာတ်လည်ကျတယ်၊ သမီးခံစားနေရတာတွေ မာမီ မသိပါဘူး.. . ဟင့်.. . ဟင့်.. . ပြီးကျတော့ ဆရာက သမီး ဘယ်လောက်ကြိုးစားကြိုးစား တာ ခါမှမခိုကျဘူး၊ သူ့ဖက်တီးမကိုကျတော့ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲကို ခိုကျတာ မာမီရဲ့’

စိုးခေတ်ချိုက သူ့ရင်ခွင်ထဲတွင် ချွန်းပွဲချင့်ကြွေးနေသော သမီးကို ကြည့်ပြီး ရင်ဘတ်ထဲတွင် ဆို့နှင့်လာသည်။

‘သူက ဘာမို့ သမီးက အလျှော့ပေးနေရတာလဲ၊ ဒီမယ်.. မာမီကိုကြည့်စမ်း၊ သူ့က သမီးလောက်လှလို့လား၊ ရုပ်ရည်ရော၊ ပိုဆံ့ဆံ့ရာ ဘာတစ်ခုမှမယှဉ်နိုင်တဲ့သူကို ဘာဂရုစိုက်စရာလိုလဲ၊ သူ့လှပသွားတဲ့အံ့ကွက်လောက်တော့ မာမီက ပျင်းတောင် ပျင်းသေးတယ်’

သမီး နေမကောင်းလို့ နေ့ခင်းမှ လာဝင်မယ်လို့ မာမီ ဖုန်းဆက်ထားတယ်၊ ဒီနေ့.. . သမီး ရှုတင်ရောက်လို့ သူ့နဲ့ အဆုံခန်းတွေ ပါလာရင် မာမီ သင်ပေးလိုက်သလိုသာလုပ် ကြားလား’

'ရယ်ဒီ. . ဖိုက်၊ ဖိုး၊ သရီး၊ တူး၊ ဝင်း. . action'

ဒီနေ့ စရိုက်သည်အခန်းစဉ်က ပင်စည်ထွက်သွားပြီးနောက် စားပွဲပေါ်မှ နေကြာပန်းတွေကို ZOOM နှင့်ဆွဲပြီး မိယံက ဒေါသတကြီးဖြင့် ယူ၍ လွှင့်ပစ်လိုက်သောအခန်း ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဆင်းရဲခဲ့ရပြီးပြီမို့ အစ်မနှင့်အတူ ထိုဘဝကို ပြန်မသွားလို့၊ စွဲလမ်းခဲ့ဖူးသော ပန်းကလေးတွေကိုတောင်မှ မညှာမတာရက်ရက်စက်စက် ချွေပစ်လိုက်ရမည်။

သို့သော် ထိုအတိုင်း ဖြစ်မလာခဲ့ပါ။

မိယံက သူမမျက်နှာကို အကျပ်လည်း ဆွဲရော အစ်မဖြစ်သူ ထွက်သွားသောတံခါးဝကို နီရဲနာကျင်နေသောမျက်ဝန်းအစုံဖြင့် သနားစရာငေးကြည့်ရင်း နေကြာပန်းတွေကို မြတ်နိုးစွာ ပွေ့ဖက်ပြီး မျက်ရည်တွေ စီးကျလာကာ

'မမ. . မမရယ်၊ ညီမလေးက မမကို မုန်းလို့ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ညီမလေး ဆင်းရဲမှာကြောက်တယ် အရမ်းကြောက်တယ်။ မမ ညီမလေးကို နာကြည်းသွားပြီမဟုတ်လား. . ဟင့်. . ဟင့်'

'Cut (ကပ်)'

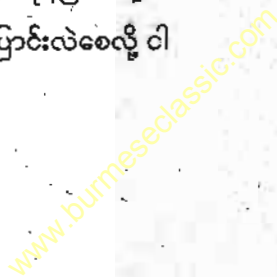
ဆိုမှတ် ရှားရှားရှားဖြင့် အသံတွေ မာကြောလာကာ

'နေစမ်းပါဦး မိယံ၊ မင်းက သရုပ်ဆောင်ဖြင့် ပီပြင်အောင် မတတ်သေးဘူး။ လုပ်ချင်သလိုလုပ်မယ် ဆိုတဲ့သဘောလား ပြောလေ ငါမေးနေတယ်'

ဒေါသကြီးပြီး ကြောက်စရာကောင်းနေသော ဆိုမှတ် မျက်နှာကိုကြည့်ရင်း မိယံ ကြောက်စိတ်တွေ ဝင်လာသည်။ အပြိုင်အဆိုင်မို့ ပင်စည်ရှင်ကို ကျောရရင် ပြီးရော ဆိုပြီး မာမိသင်ပေးလိုက်သလို အပီအပြင် သရုပ်ဆောင်ပြလိုက်တာ ဆရာ အမြင်မကောင်းဖို့ ဖြစ်လာခဲ့ပြီလား။

'မိယံ. . မိယံက ကောင်းမယ် ထင်လို့၊ ပြီးတော့ မိယံ လုပ်နိုင်မယ်ထင်လို့ စမ်းကြည့်လိုက်တာပါ'

'ငါက မင်းကို မုန်းလို့ပြောနေတာမဟုတ်ဘူး မိယံ၊ ဒီဇာတ်က မင်းအတွက် endingမှာပြန်ဖြေပေးထားပြီးသား၊ Tempoအဖြင့် ဆုံးအခန်းမှာ မင်း လုပ်နိုင်သလောက် အကုန် ထည့်လုပ်ရမှာ၊ အခုဘာက မင်းလုပ်တာနဲ့ ဇာတ်က ပြောင်းပြန်တွေ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မနေ့က ပင်စည် ထည့်ပြောသွားတာက ဇာတ်ကိုဘာမှမပြောင်းလဲစေလို့ ငါ

က ခွင့်ပြုခဲ့တာ၊ အေး... အတိုင်းထက် လွန်လာရင်တော့ ငါက ခွင့်
လွှတ်မှာမဟုတ်ဘူး မိယ'

ဆရာစိတ်ဆိုးလျှင် မိယ မနေတတ်ပါ။ ကိုယ့်ဟာနှင့်ကိုယ်
အသားကျနေပြီးသားဟာ ဟိုဖက်တီးမက လာဝင်ရှုပ်တာ။ ဆရာကြီး
လိုလို သဘာကြီးလိုလိုနှင့်ကြည့်လို့ကို မရပါ။

'ဆရာ... မိယ့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်၊ ဇာတ်ညွှန်းထဲကအတိုင်း
ပြန်ရိုက်ပေးပါ။ မိယ ပြန်လုပ်ပေးပါ့မယ်'

လေးနက်လည်း သူ့အဖေလွှတ်ထားလို့ ပွဲမပျက်အောင်လား
ထိန်းပေးနေရသည်။ ဆုံမှတ်ထံမှဆုံးဖြတ်ချက်မရခင် သူက ကင်မရာ
မင်းတွေကို အချက်ပြပြီး ပြန်ရိုက်စေသည်။ မိယလည်း ဆရာ စိတ်
ဆိုးနေလို့ထင်သည်။ ပီပြင်စွာ လုပ်သွားနိုင်သည်။

အခန်း(၁၂)

နောက်တစ်ခန်းရိုက်ရန်အတွက် အဝတ်အစားလဲရန် မိယ
က အခန်းထဲသို့ပြန်လာသောအခါ စက်အဖွဲ့သားများနှင့် ပျော်ရွှင်
စွာ လက်ရည်တစ်ပြင်တည်း ရှုတင်ထမင်း စားနေသော ပင်စည်ကို
တွေ့ရသည်။

ထမင်းလာကျွေးပေးသော ကောင်မလေးတွေကလည်း
'မမမင်စံည်... ထပ်ထည့်ဦးလေ တော်ပြီလား... ။ ရော့...
အသည်းလေးတစ်ဖက် ထပ်စားလိုက်ဦး'
'တော်ပြီ... တတယ်ဝသွားပြီ ညီမလေးရဲ့ ကျွေးချင်ရင် ဟို

က ကိုကိုလူကြမ်းကို ကျွေးလိုက်၊ သူ့ခမျာ ဒီနေ့ . . မင်းသား အထိုး ခံရမှာ၊ သနားပါတယ်'

ပင်စည်က ထိုကဲ့သို့ပြောသောအခါ လူကြမ်းလုပ်သူက

'ဝက်မလေး၊ နင်တစ်ယောက်ပဲ ငါ့အပေါ် စေတနာ ထား တယ်၊ စိတ်ကောင်းလေးမွေးရင် လူဆင်းရဲပေမယ့် စိတ်မဆင်းရဲရဘူး ပေါ့ဟာ'

ကြည့်စမ်း၊ ဒီမိန်းမက ဘာမို့လို့ ဒီလောက်တောင် အနေ ပါနေရတာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကိုမှ ဝိုင်းချစ်နေရတာလဲ၊ မနေ့တင် နေ့ကမှ ဒီရှုတင်ကို ရောက်လာတာ အခုလိုမျိုး အားလုံးနှင့် တည့် အောင် ဘယ်လိုလုပ်ပေါင်းလိုက်မှန်းမသိ။

မိယံက အိမ်မှ ထွက်သည်နှင့် ကိုယ့်ထမင်းချိုင့်ကိုယ် သေ ချာထည့်ယူလာသည်။ လူတွေတရုန်းရုန်းဖြင့် သူမ ထမင်းမစားတတ် ပါ။ သီးသန့် ကိုယ့်ဟာကိုယ် အေးအေးဆေးဆေးသာ စားချင်သည်။

လူတွေက အကြောင်းမသိတော့ မိယံကို မာနကြီးသည်ဟု ထင်ကြသည်။ ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုပဲထင်ထင် သူမက လူတကာကို လိုက်ပြီး ဝရုတစိုက်ဖြေရှင်းမည့်သူမဟုတ်တာ သေချာသည်။

မိယံက လှေကားပေါ်သို့ မတက်သေးဘဲ ပင်စည်ကို လှမ်း ခေါ်လိုက်သည်။ နှုတ်ဖျားက ထွက်လာသော စကားလုံးချိုချိုလေး တွေနဲ့ပေါ့။

'မပင်စည်'

ရေသောက်နေသော ပင်စည်က တအံ့တဩနှင့်လှမ်းကြည့် ရင်း

'ရှင် . . ကျွန်မကို ခေါ်တာလား'

မိယံက ခေါင်းညိတ်ပြကာ လက်ဖြင့် လာရန် လှမ်းခေါ်လိုက် သည်။ ပင်စည်က ဝမ်းသာအားရဖြင့် အပြေးတစ်ပိုင်းလိုက်လာလေ သည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ဝိုင့်နေပေမယ့် သူ့ကြည့်ရတာ ပေါ့ပါးသွက် လက်လွန်းနေသည်။ မျက်နှာလေးက ရှင်းရှင်းလေးနှင့်ချစ်စရာကောင်း နေပြန်သည်။

အိုး . . သူ့ဟာသူ ဘာဖြစ်ဖြစ်၊ ကြည့်လို့မရတာက မရတာ ဘဲပေါ့။

အခန်းထဲရောက်တော့ မိယံက သူမ၏အဝတ်အစားတွေ ထည့်ထားသော သေတ္တာသုံးလုံးကိုဖွင့်ပြကာ

'အခုရိုက်မယ့်အခန်းအတွက် ဘာဝတ်ရမှန်းမသိလို့ မပင်စည် ဝိုင်းရွေးပေးပါဦး'

'ရွေးပေးမယ်. . ရွေးပေးဦးမှာ. . စိတ်ချ'

အိုး. . အဝတ်အစားတွေက အရောင်စုံ၊ အဆင်စုံ၊ ဒီဇိုင်းစုံဖြင့် လှချင်တိုင်းလှနေပါသည်။ ဘာကိုရွေးလို့ ရွေးရမှန်း မသိတော့။ ဒီဇိုင်းနာပေါင်းစုံ လက်စွမ်းပြထားသော ဝတ်စုံတွေက မိယံ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ ချပ်ရပ်ပြီး လှနေလိုက်မည့်ဖြစ်ခြင်း။

အသားလေးက ဝင်းဖန်ပြီး နညက်နေတော့ ဖက်ဖူးရောင် ဝတ်စုံလေးကို ပင်စည်က ရွေးပေးလိုက်ပါသည်။

'ဒါလေး ဝတ်. . မိယံ'

'ဟယ်. . မပင်စည်က ရွေးတတ်လိုက်တာ၊ ဒါပဲ ဝတ်လိုက်တော့မယ်နော်'

'သမီးရေ. . ပြီးပြီလား၊ မာမိ ပြင်တော့မယ်နော်'

မိယံ၏မိတ်ကပ်ဆရာက ထမင်းစားပြီး ပြန်လာပါပြီ။ မင်စည်ကို မလိုတမာလှမ်းကြည့်ပြီး မိယံအနားကပ်ကာ တစ်စုံတစ်ရာ တီးတိုးပြောဆိုလိုက်သည်။

မိယံက အသာခေါင်းညိတ်ပြသည်။ သူ့သိသည် ဆိုသည့် သဘောပင်။

'မပင်စည်. . မိယံကို တစ်ခုလောက် ကူညီပါဦး၊ ဒီဝတ်စုံနဲ့ လိုက်မယ့် ဖိနပ်ပါ၊ ရွေးပေးပါနော်၊ ဟိုဘက်သေတ္တာထဲမှာ ဖိနပ် ရှိတယ်၊ ဪ. . ဒါနဲ့ လည်ဆွဲတွေ၊ လက်ကောက်တွေ၊ နားကပ်တွေက ဟိုးသေတ္တာသေးသေးလေးထဲမှာ'

ဖိနပ်ရှာဆို ရှာပေးနေသော ပင်စည်က

'မိယံရယ်. . . လက်ဝတ်လက်စားတွေတော့ မမ မကိုင်ပါရစေနဲ့နော်၊ တန်ဖိုးကြီးတော့ မတော်. . တစ်ခုခုပျောက်သွားရင် တို့မလျော်နိုင်ဘူးလေ'

'ဪ. . ဒီလိုလား၊ မိယံက မသိလို့ယူခိုင်းမိတာနော်'

ပင်စည်က မိယံအနားမှာ လိုအပ်သမျှကို ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးနေရင်း အားလုံးပြီးစီးသောအခါ

'လှလိုက်တာ မိယံလေးရယ်. . အမေလည်းလှ၊ သမီး လည်းလှတာပဲနော်၊ ကြည့်စမ်း. . မျက်နှာလေးက မွတ်နေတာပဲကွယ်၊ မမခဏကိုင်ကြည့်လို့ရမလားဟင်'

'မကိုင်နဲ့၊ မိယံက သူ့မျက်နှာကို သူ့မျှား ထိတာမကြိုက်ဘူး
ဟဲ့'

လေသံပြင်းပြင်းနှင့်အော်လိုက်သူက မိယံ၏ မိတ်ကပ်ပြင်
သော အခြောက်မ ဖြစ်သည်။ ပင်စည်မှာ မျက်နှာလေးငယ်သွားကာ
ရုတ်တရက် အသံပင် တိတ်သွားသည်။

'မာမိရယ် ဒီနေ့ကျမှ ကောင်မလေးတွေ ပါမလာခဲ့ဘူး၊ မိယံ
တော့ တစ်ယောက်တည်း ဒုက္ခရောက်ပါပြီ၊ ဟိုမှာ . . ထဘီတွေ ဒီ
အတိုင်းပုံထားရတာ တစ်ယောက်ယောက်မြင်ရင် အပြောခံရတော့
မှာပဲ'

'အိုအေ . . သမီးက မင်းသမီးပဲဟာ ဘယ်သူက လာပြော
မှာလဲ'

'မင်းသမီးလည်း ဒီရွာတင်မှာ မျက်နှာသာမရပါဘူး၊ တကယ်
ပြောတာ၊ မိယံက အိမ်မှာသာ ဘုရင်မ၊ ဒီရောက်တော့ မောင်းမသာ
သာရှိတာ'

'ကဲ . . ပြီးရင် သွားမယ်၊ တော်ကြာ ဒါရိုက်တာကြီးက စိတ်
ဆိုးတော်မှုပြီး လော်စပီကာဖွင့်နေဦးမယ်'

'မပင်စည် မရှိမသေ မိယံထဘီလေးတွေ ခေါက်ပြီး သိမ်း
ပေးပါနော်'

ကိုယ့်ညီမအရွယ်မင်းသမီးလေးမှာ အဖော်မှမပါတာ။ လုပ်
ပေးမယ့်သူ မရှိတော့လည်း ကြည့်မနေရက်တော့ပါ။

'မမ သိမ်းထားပေးမယ် စိတ်ချ'
ပင်စည်က စိတ်လိုလက်ရပင် ကူညီချင်နေသည်။ မနေ့က

ကိစ္စအတွက် အန်တီစိုးက သူမကိုသိပ်မကြည်လင်ပါ။ ဒီနေ့ဆို ရှုတင်
တောင် လိုက်မလာတာ ကြည့်တော့။ ဘာပဲ ဖြစ်နေပါစေ၊ အန်တီစိုး
နှင့်သူမ ခင်မင်မှုရချင်ပါသည်။

အောက်မှာ မျက်နှာမငယ်စေရပါ။ ငါ မင်းသမီးပဲဆိုပြီး မိုက်ရိုင်းဖို့
ကြိုးစားသည့် မိယံကိုလည်း ဒေါသထွက်ရသည်။

‘ပင်စည်ရှင်’

စိမ်းသက်နေသောခေါ်သံကြောင့် ပင်စည် တစ်ကိုယ်လုံး
ဘုန်တုတ်သွားသည်။

‘ရှင်... အစ်ကို’

‘မင်း... ဒါ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ထွက်စမ်း၊ ခုချက်ချင်း ထွက်
လာခဲ့၊ မင်းကို ငါခေါ်ထားတာ သရုပ်ဆောင်လုပ်ဖို့ကွ၊ ထာဘီခေါက်ဖို့
မဟုတ်ဘူး၊ မင်း ဒီလိုလုပ်နေမယ်ဆိုရင် အိမ်ပဲ ပြန်တော့၊ သွား’
အစ်ကို ဒေါသထွက်အောင် ကျွန်မ လုပ်မိပြီ။

ယူကြိုးမရစ်တဲတွေက မျက်ဝန်းကို မျက်ရည်တွေ ရောက်
သွားစေပါသည်။

‘တောင်းပန်ပါတယ် အစ်ကို၊ ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်၊
အိမ်တော့ မပြန်ပါရစေနဲ့ရှင်၊ ရှိကြီးခိုးပါရဲ့’

‘ငိုလည်း ငို၊ ကြောက်လည်း ကြောက်နေသော ပင်စည်ကို
ကြည့်ပြီး ဆုံမှတ် သနားလာသည်။

အခန်း (၁၃)

ဆုံမှတ်က ဇာတ်ညွှန်းကိုဖြည့်စွက်ရေးပြီးသောအခါ အောက်
ဆင်းရန် လှေကားဆီသို့ အလာမင်းသမီးအတွက် ပေးထားသော
အခန်းမှာ တံခါးဖွင့်လျက်သား ဖြစ်နေသည်။ ဘာရယ်မဟုတ် အခန်း
ထဲကို သူ လှမ်းကြည့်တော့ မထင်မှတ်သောမြင်ကွင်းတစ်ခုကို တွေ့
သည်။

ပင်စည်ရယ်လေ... မိယံထာဘီတွေကို အကျအန ထိုင်ပြီး
ခေါက်ပေးနေတာ။ ဒါမျိုးကို ဆုံမှတ်က လက်မခံနိုင်ပါ။ ဆင်းရဲလို့
ငွေမရှိလို့ ရရာအခန်းက လာပါနေရတဲ့မျက်နှာမဲ့လေးကို သူ့လက်

'အောက်ဆင်း၊ သူများတွေ ဘယ်လိုသရုပ်ဆောင်တယ်ဆိုတာ မလေ့လာဘဲနဲ့၊ ပညာဆိုတာ ယူတတ်ရင် အားလုံးပြန်ပြီး အသုံးချလို့ရတယ် ဆိုတာ မင်း မြဲမြဲမှတ်ထား ပင်စည်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို၊ ပင်စည် မှတ်ထားပါ့မယ်'

အစ်ကို့မျက်နှာမှာ ရုတ်တရက်မြင်လိုက်ရတဲ့ အပြုံးရိပ်ကလေးကို လက်မလွတ်တမ်း ဆုပ်ကိုင်ထားချင်လိုက်တာရှင်။ ကျွန်မလေးစားရတဲ့အစ်ကို၊ ချစ်ရတဲ့အစ်ကိုတစ်ယောက် ထာဝရပြုံးပျော်နိုင်ပါစေ။

တစ်ကပ်ပြီး တစ်ကပ် တာဝန်ကျေစွာ ရိုက်နေသော (အနုပညာစိတ်အပြည့်ရှိသော)အစ်ကို့ကို ကျွန်မ လေးစားပြီးရင်း လေးစားလာလေသည်။ ဘဝက ဒီလိုဆိုတော့လည်း နေပျော်သားပဲ။ ကိုယ်တိတ်တခိုးချစ်ရတဲ့သူကို အချိန်ပြည့်(သူ မသိအောင်) ခိုးကြည့်လိုလည်းရတယ်။ ထမင်းလည်း နပ်မှန်အောင် စားနေရတယ်လေး။ လိုလေသေးမရှိ ပြည့်စုံနေပေမယ့်လည်း စိတ်တိုင်းမကျ ဖြစ်ရတာက ကျွန်မခန္ဓာကိုယ်ကိုပါ။ ဘယ့်နယ့်... ဘာပဲ ဝတ်လိုက်၊ ဝတ်လိုက် ပူစီဖောင်းမှာ အဝတ်ပတ်ပေးထားသလို ပုံပျက်ပန်းပျက်ကို ဖြစ်လို့

ပိုက်ဆံများ ရှိလို့ကတော့ ကျွန်မခန္ဓာကိုယ်နဲ့လိုက်ဖက်တဲ့ အဝတ်အစားတွေချုပ်ဖို့ အိတ်လီက နာမည်ကြီးဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက် လောက် လှမ်းခေါ်ဦးမှပါပဲ။ စိတ်ကူးတွေနှင့်မွေ့ပျော်နေရသူက... ကျွန်မပါပဲလေ။ -

ပြဿနာပေါင်းစုံ၊ အတိုက်အခံပေါင်းစုံနှင့်ရိုက်ရသော... ခန်းပါရစေနဲ့ နွေလယ်အိပ်မက်'ဆိုသောဇာတ်ကားသည် ဒီနေ့တော့ အဆုံးသတ်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။ သုံးလလောက် ရိုက်လိုက်၊ နားလိုက် ဖြစ်နေသော ဇာတ်ကားမို့ ထုတ်လုပ်သူကလည်း ဒီနေ့မှ ဟင်းချနိုင်တော့သည်။ ရှုတင်မန်နေဂျာ ကိုဘဂျားက ရှင်းစရာရှိသော daily (နေ့တွက်)တွေရော၊ ကန်ထရိုက်တွေပါ အကုန်ရှင်းပေးနေသည်။

ဆိုမှတ်က

'လေးနက်... သူငယ်ချင်း၊ ပင်စည်ရှင်ကို ဘယ်လောက်ရှင်းလေးလိုက်လဲ'

'မင်းသဘောလေကွာ၊ ငါ ဘယ်သိပါ့မလဲ'

'နည်းနည်း ပိုပေးလိုက်ပါကွာ... သူတို့သားအဖက အရမ်း... နားဖို့ကောင်းတယ်၊ သူများအိမ်မှာ ကပ်နေရတာလေ'

'အေးပါကွာ၊ သူပါတဲ့အခန်းကလည်း များတယ် ဆိုတော့ နှစ်သိန်းနဲ့ ငါဖြတ်ပေးလိုက်မယ်လေ'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွာ'

အဲဒီအချိန် ကျွန်တော့် ရင်ထဲ ဖြတ်စီးသွားတဲ့ ပီတိလေးက အေးမြလိုက်တာ။ ဒီကောင်မလေး သိရင် ဘယ်လောက်တောင်ဝမ်းသာသွားမလဲ မသိ။ သူ့ခမျာ နှစ်သိန်းမပြောနဲ့ နှစ်ထောင်တောင် အနိုင်နိုင် ကိုင်နေရတာ။

မျှော်စင်ကျွန်းမှာတွေ့ခဲ့ရတဲ့ မြင်ကွင်းလေးကို အမှတ်တရ စာနာစိတ်ဖြစ်မိပါသည်။

ကျွန်တော်တွေ့ထားတာ မှန်ပါသည်။ ပင်စည်က ထောင့်တန်အသစ်ကလေး နှစ်အုပ်ကို ကိုင်ပြီး ကျွန်တော့်ဆီ ခုန်ပေါက်လာပြီး ပြသည်။

'အစ်ကို့ . . အစ်ကို့၊ ဒီမှာ ကြည့်စမ်း၊ ထောင်တန်တွေ့ အလိုက် . . အုပ်လိုက်၊ အများကြီးပဲနော် . . အများကြီးပဲ'

သူ့အပျော်တွေက ကျွန်တော့်ကို ကူးစက်စေသည်။ တွေ့တော်သာ မဟုတ်၊ လေးနက်ကိုလည်း ပျော်စေပါသည်။

'ဘယ်လိုလဲ ပင်စည် . . တစ်လကို ဒီလောက် ရရင် မင်းတို့ သားအဖအတွက် ပြည့်စုံတယ်မဟုတ်လား'

'ဒီလောက်ဆို များတောင်နေသေးတယ် အစ်ကို'

'များရင် စုထားပေါ့ကွ . . မင်းအဖေ ဆေးကုလို့ ရတာပေါ့။ နောက်တစ်ကားကျရင် မင်းက သူဌေးသမီး ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာ၊ အဲဒီအတွက် အဝတ်အစားတွေ စီစဉ်ရတာပေါ့'

ပင်စည်က ခေါင်းကို ဆတ်ကနညှိတ်ပြသည်။ ရိုးသားလွန်း၊ ပွင့်လင်းလွန်း၊ ရိုက်လွန်းတဲ့ ကျွန်တော့်တပည့်ဖက်တီးမလေးပါလား။ ဒါကြောင့်လည်း နေရာတကာမှာ မျက်နှာမလွဲရက်လောက်အောင် သနားမိခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့ဟာသူ ဘယ်လောက်ပဲ ဝဝ၊ ရုပ်ကလေးက ချစ်စရာလေး ချို ယောက်ျားသား များသော ရှုတင်တွင် တစေ့တစောင်းအကဲခတ်နေရသည်။ ကျားဆိုတဲ့သတ္တဝါဟာ လွယ်မယ်ထင်ရင် အလစ်ချောင်း ဘတ်တာပဲလေ။ ကျွန်တော့်အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာ ပင်စည်ရှင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး ပဲ့တစ်ပေါက်မစွန်းစေရဘူး။

'ဆရာ . . ကျွန်မ ပြန်တော့မယ်နော်'

www.burmeseclassic.com

ပင်စည်က ကျွန်တော့်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ရှုတင်ကားပေါ်သို့ တက်သွားသည်။ မိယံက အပြေးတစ်ပိုင်းရောက်ချလာပြီး

'မပင်စည် ခဏနေဦး၊ မပြန်နဲ့ဦး... ခုချက်ချင်းပြန်ဆင်းခဲ့

တင်းမာပြတ်သားလွန်းတဲ့ လေသံကြောင့် အားလုံးကြောင် ငေးပြီး ကြည့်နေမိသည်။ နေ့ခင်းကလည်း သူ့ထာဘီတွေ ခေါက်ခိုင်း ပြီးပြီ။ ခုတစ်ခါ ဘာဖြစ်ပြန်ပြီလဲ မသိ။

'ဘာဖြစ်လို့လဲ မိယံ'

'မိယံ့ဆွဲကြီးပျောက်သွားလို့၊ နေ့ခင်းက အခန်းထဲမှာ သူ့ ရှိတာ၊ နောက်ပြီး ဆွဲကြီးထားတဲ့ သေတ္တာလည်း သူပဲသိတယ် ဆရာ ထင်မှတ်မထားတဲ့ဖြစ်ရပ်မို့ ရှုတင်ကားလည်း ဆက်မထွက် နိုင်တော့ဘဲ လူတွေအားလုံး ပြန်ဆင်းလာကြသည်။

ပင်စည်ရှင်၏မျက်နှာမှာ ရှက်ကြောက်နာကျင်မှုကြောင့် ရဲနေသည်။

'ဒီမယ် မိယံ နင်ခေါ်လို့ ငါလိုက်ခဲ့တာပါ။ ငါတို့က ဆင်း ပေမယ့် တန်ဖိုး မမဲ့ပါဘူး။ အခွင့်မရှိဘဲနဲ့ သူများအခန်းထဲကို မဝင် ဘူးဆိုတာလောက်တော့ နားလည်မှုရှိပါတယ်ဟာ၊ ဒါပေမယ့် နင်

ကို ခုလောက်ထိ စွပ်စွဲဖို့မကောင်းဘူး၊ ငါငယ်ငယ်ကတည်းက သူများ ပစ္စည်းဆို အပ်တိုတစ်ချောင်းတောင်မှယူခဲ့ဖူးတာမဟုတ်ဘူး၊ ငါသူ့ဦး မမဟုတ်ဘူး မိယံ့ရဲ့ ဟီး...'

ဝမ်းနည်းပက်လက်ငိုကြွေးနေသော ပင်စည်ကို မိယံက

'ဟဲ့... ခုဟာက အပ်တိုမှမဟုတ်တာ၊ သိန်းနှစ်ဆယ်လောက်

တန်တဲ့ဆွဲကြီးလေ၊ နင်မယူလို့ ဘယ်သူယူမလဲ'

ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ ငွေရှိတယ်ဆိုပြီး မောက်မာနေတာမျိုးကျ ခေါင်းငုံ့မနေနိုင်ပါ။

'မိယံ ဂယဏနမသိဘဲ လူတစ်ယောက်ကို အရမ်းကာရော မစွပ်စွဲသင့်ဘူးလေ၊ မင်း ပညာတတ်တယ် မဟုတ်လား၊ ဥစ္စာ တစ်ခု ပျောက် ငရဲဆယ်ခုရောက်တဲ့မင်းပစ္စည်းကို သေချာသွားပြန်ရှာဦးလေ'

သူ့ဆီမှာ ရှိကို ရှိတယ် ဆရာ၊ မိယံ့ကို ရှာခွင့်ပေးပါ၊ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင် မိယံ့ ရဲစခန်းကို ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်'

'တောက်... ကိုယ်ချင်းစာတရား နည်းနည်းမှမရှိတဲ့ မိန်းမ၊ ရှာလေ... ရှာ၊ ပင်စည်ပေးရှာလိုက်စမ်းကွာ၊ မင်းရဲ့ရိုးသားမှုကို အစ် ကို ယုံကြည်ပြီးသားပါ'

အားလုံး ပွစ်ပွစ်ဖြင့် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ထင်မြင်ချက်
တွေ ပေးနေကြသည်။ ပင်စည်ဘက်က အားလုံး မခံချင်ဖြစ်နေကြ
သည်။ ထို့အတူ ငွေဂုဏ်မောက်လွန်းသော မိယုံကို နာကြည်းကုန်
ကြတော့သည်။

'အိတ်ပေး၊ အိတ်ထဲမှာ ရှာမယ်'

မိယုံနှင့် သူ၏မိတ်ကပ်ဆရာက အိတ်ကို ယူဖွင့်၍ အတွင်း
ဖော်အိတ်ထဲမှ ဆွဲကြိုးကို ယူထုတ်ပြီး

'တွေ့ပြီ. . ဒီမှာတွေ့ပြီ၊ ဟင်း. . သူ့ခိုးမပြောင်ငြင်းချင်သေး
တယ်၊ ဆရာ သူ့ကို ရဲစခန်းပို့ပေးပါ'

'အစ်ကို ကျွန်မ မယူဘူးနော်၊ အစ်ကို ခေါ်လို့ ဒီအတိုင်း
လိုက်လာတာ၊ ကျွန်မ. . လုပ်ကြံခံရပြီ အစ်ကို၊ ကျွန်မကို ကယ်ပါဦး'

ပင်စည်ရှင်ကို သနားသည့်လူရှိသလို၊ သို့လော့. . သို့လော့
ဖြင့် သံသယဝင်နေသူတွေလည်း ရှိလေသည်။ သဘောထားပြည့်
သော လေးနက်က

'မိယုံ၊ သူယူသည်ဖြစ်စေမယူသည်ဖြစ်စေ ပစ္စည်းက ပြန်
နေပြီပဲ၊ ဒီမှာပဲ တော်လိုက်ပါတော့ဗျာ'

ဆုံမှတ်က ငိုနေသောပင်စည်ကို သနားသလို ယုံလည်းယုံ
သည်။

သူ့ ခေါ်လို့ ကောက်ခါငင်ခါ ထလိုက်လာသော ပင်စည်
လက်ထဲမှာ ဘာမှမတွေ့ပါ။

တစ်ခုခုတော့ လွဲနေပါပြီ။ သူတို့ ရှာမယ် ဆိုတော့လည်း
လူခန္ဓာကိုယ်ထက် အိတ်ထဲ၌သာ ရှာကြသည်။ ကျိန်းသေပေါက်
သိနေသည့်ပုံပင်။ ပင်စည် ပြောသလို လုပ်ကြံတာရော မဖြစ်နိုင်
ဘူးလား။

'အိုး. . . အပြစ်ရှိတဲ့သူကို ဒီအတိုင်း မလွှတ်ပေးနိုင်ပါဘူး၊
နောက် ထစ်ခါဆို ဒီထက်ပိုပြီး အတင့်ရဲလာမှာပေါ့'

'မိယုံ ငါပြောနေတယ်၊ မင်းပါးစပ်ကို ပိတ်လိုက်တော့၊ ပင်
စည် မယူဘူးဆိုတာ ငါ သိတယ် နောက်ထပ် သိတာက မင်းကိုယ်
စောင့်နတ်ဖြစ်လိမ့်မယ်'

ဆုံမှတ်က တဆတ်ဆတ်တုန်နေသော ပင်စည်ဝန်းကို ဖက်
ထားရင်း အားပေးနှစ်သိမ့်လိုက်သည်။ ကိုယ့်ညီမသာဆို ဒီလိုပဲ အား
ပေးမိမှာပင်။

'ဆရာပြောတာ မိယံနားမလည်ပါဘူး၊ သူ့ကို ကာကွယ်ချင်လို့ ဖုံးပေးတာဆိုရင်တော့... ဆရာ့ဂုဏ်သိက္ခာတွေ ပွန်းပဲ့ကုန်ပါဦးမယ်'

'မင်းက ဘာလုပ်ချင်တာလဲ'

'ရဲစခန်းပို့ချင်တယ်'

'မနေ့တစ်နေ့ကမှ တွေ့ဖူးတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဒီလောက်တောင် မလိုမုန်းထားဖြစ်စရာလို့သလား မိယံ'

'တိုး... သူ့တို့မုန်းတယ်လို့ မိယံ ပြောမိလို့လား'

'ဟ... အခု... မင်းဆက်ဆံနေတာက ပါးစပ်က ထုတ်ပြောတာထက် အများကြီးတာသွားနေတယ်လေ'

'ဆရာ ပြောလို့ ဝပြီလား၊ သူက ဘာမို့လို့ ဒီလောက်တောင် နာနေရတာလဲ'

'ဆုံမှတ် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားမိသည်၊ မြေနိမ့်ရာ လှံစိုက်ချင်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို သူ့သိပ်ရွံသွားသည်။'

'ကောင်းပြီလေ... စာချုပ်အရ မင်းတို့ကို နောက်ထပ် လေးကား ရိုက်ပေးရမယ်၊ ဒါပေမယ့် ပင်စည်ကို ရဲစခန်းပို့မယ်ဆိုရင် ဒီ

စာချုပ်ကို ငါ ဖျက်သိမ်းရလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအတွက် ဖြစ်လာမယ့်ကိစ္စအဝဝကို ငါရင်ဆိုင်မယ် မိယံ'

'မိယံ တစ်ချက်တွေဝေသွားသည်။ ဆုံမှတ်မျက်နှာက ခြိမ်းခြောက်နေတာနှင့်မတူဘဲ တကယ်လုပ်မည့်ပုံမို့ မိယံ တစ်ထစ်လျှော့လိုက်သည်။'

'ကောင်းပြီလေ... မိယံ နောက်ထပ် သူ့မျက်နှာမမြင်ချင်ဘူး ဆရာ၊ နောက်ကားတွေကျရင် ခေါ်မသုံးပါနဲ့'

ကျားနာမလေးတစ်ကောင်လို ပင်စည် ပေါက်ကွဲပါတော့သည်။'

'နင် ပြောလို့ပြီးရင် ငါပြောမယ် မိယံ၊ ငါကလည်း နင့်လို ကောက်ကျစ်ပြီး ယုတ်မာတဲ့ မိန်းမမျိုးကို သေမလောက် ရွံသွားပြီ၊ နောက်ထပ် နင်နဲ့အတူရှိက်ဖို့ ကန်တော့ပွဲရွက်ပြီး လာခေါ်ရင်တောင် ငါလာမယ် မထင်နဲ့၊ နောက်တစ်ခု ကျိန်တွယ်ပြီးပြောခဲ့ဦးမယ်၊ ငါ့ကို သူ့ခိုးလို့ စွပ်စွဲခဲ့သလို ဘဝအဆက်ဆက် နင်လည်း ဒီလိုပဲ စွပ်စွဲခံရပါစေ'

စိတ်ထဲရှိတာပြောချပြီး ပင်စည် ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။'

မူပိုင်နှင်းသီ - ၁၂၂

ဆိုမှတ်က ပင်စည်နောက်မှ ပြေးလိုက်လာရင်း

'ပင်စည် နေဦး၊ အစ်ကို လိုက်ပို့ပေးမယ်'

ပင်စည်က မရပ်သောကြောင့် . . သူ့လက်မောင်းကြီးကို

အတင်းဆွဲပြီး ကားဆီသို့ခေါ်လာရသည်။

ကောင်မလေး ဘယ်လောက်တောင်ရှက်နေရှာမလဲ။ ဆင်

ရဲသားမာနကို ကျွန်တော် နားလည်ပါသည်။

အခန်း (၁၄)

'ပင်စည် စိတ်ကို လျှော့ချလိုက်လေ၊ ငိုချင်ရင် အားရ ပါးရ
ငိုချပစ်လိုက်ပါ။ ဒါမှပေါ့သွားမှာပေါ့'

'အစ်ကို . . ကျွန်မတကယ်မယူဘူးနော်၊ ကျွန်မကိုယ့်ပါနော်၊
ကျွန်မကြောင့် အစ်ကိုမျက်နှာပျက်ရပြီနော်၊ ဒီဆွဲကြိုးကို ကျွန်မ မြင်
တောင် မမြင်ဖူးဘဲနဲ့ ကျွန်မအိတ်ထဲကို ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ၊
သေချာတယ်၊ သူ့ကျွန်မကို ဒီလောကထဲကနေမောင်းထုတ်လိုက်တာ'

မှောင်ရိသန်းစ လိမ္မော်ရောင်အလင်းတန်းလေးတွေ ဖြာကျ
နေသဖြင့် သူမဆံပင်တွေ အရောင်ပြောင်းနေသည်။ လေတိုက်တိုင်း

ဆောင်ညပြာသီစာပေ

ဆောင်ညပြာသီစာပေ

လွင့်ပါးနေတဲ့ ဆံနွယ်လေးတွေနှင့်အတူ ဆေးညှစ်ရာမလိုသောမျက်
ဝန်းနက်နက်ကလေးကို သူ သတိထားမိသွားသည်။ သဘာဝမျက်
ရည်တွေနှင့် တဆတ်ဆတ်တုန်နေသော နှုတ်ခမ်း၏ အလှကိုလည်း
ဒါရိုက်တာမျက်စိဖြင့် တွေ့လိုက်ပါသည်။

မျက်နှာလေးပဲ ကွက်ပြီး ကင်မရာဖြင့် ချိန်ရိုက်ပါက တော်
တော် charming ဖြစ်တဲ့ မိန်းမ။ အောက်ပိုင်း... ဆုံမှတ်ခေါင်းထဲ
တွင် ရှုတ်တရက်အကြံတစ်ချက် 'လင်းလက်သွားသည်။ လောကမှာ
မဖြစ်နိုင်တဲ့အရာ ရှိလို့လား။ ဖြစ်အောင်လုပ် ရင် ဖြစ်ရမှာပေါ့။

စိန်ခေါ်မှုအသစ်တစ်ခုကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

'ပင်စည် မင်းဘဝမှာ အဖြစ်ချင်ဆုံးအရာက ဘာလဲ၊ အစ်
ကိုကို ပြောစမ်း'

ပင်စည်က မဝံ့မရဲဖြင့် တုန့်နေ့စွာ တစ်လုံးချင်းဖြေသည်။

'မင်းသမီး... ကျွန်မ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ဖြစ်ချင်တယ် အစ်ကို
ဒီတစ်သက် မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာလည်း သိပါတယ်... ဒီဘဝမှာ ပင်
စည်ရှင်က ဖက်တီးမဘဝနဲ့ပဲ လုံးပါးပါးရမှာပါ အစ်ကိုရယ်'

အစ်ကိုက ကျွန်မဆံပင်တွေကို ဖွပ်ဖွပ်လိုက်ပြီး

'စစ်မရော့ကံခင် မြားကုန်နေတာလား ပင်စည်၊ မင်းသိရမှာ
က ဘဝမှာ ဘာဖြစ်ချင်သလဲဆိုတာသိရင် ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာကို ဘယ်
လမ်းကြောင်းနဲ့သွားရမလဲဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ရမယ်၊ အဲဒီအတွက် စွန့်
သင့်တာကို စွန့်ရမယ်၊ မေးဆပ်ရဲမှအောင်မြင်မှုရမယ် ပင်စည်၊ ဒီနေ့
ကစပြီး မင်းဘဝကို အစ်ကို ပြောင်းလဲပေးမယ်၊ ပထမဆုံး မင်း လုပ်ရ
မှာက ဒီခန္ဓာကိုယ်ကို ဝိတ်လျှော့ပစ်ဖို့ပဲ၊ ဘယ်လိုလဲ... လုပ်နိုင်တယ်
ဟေ့တ်လား'

အားတက်သရော မျှော်လင့်ခြင်းများစွာဖြင့် ပြောနေသော
အစ်ကိုမျက်နှာကို ကြည့်ပြီး ကျွန်မမှာ အင်အားတွေရှိလာရသည်။
အနာဂတ်ကို ပုံဖော်ဖို့အတွက်၊ ဘဝတစ်ခုကို နေရာမှန်ရောက်စေဖို့
အတွက်၊ အဖေအတွက် ကျွန်မ နောက်မဆုတ်ဘဲကြိုးစားဖို့ သန္နိဋ္ဌာန်
ချလိုက်ပြီး

'အစ်ကိုစိစဉ်ပေးသမျှ ကျွန်မ နာခံပါမယ်၊ ကျွန်မ အောင်
မြင်အောင် အစ်ကို လုပ်ပေးပါနော်'

'အစ်ကိုက ပံ့ပိုးပေးရုံပဲ ရမယ် ပင်စည်၊ မင်းရဲ့လက်နဲ့ မင်း
အောင်မြင်မှုကို ရအောင် ဖမ်းဆုပ်နိုင်ရမယ် နားလည်လား'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်ကို'

'နောက်နေ့ကျရင် အစ်ကို Time Table ဆွဲလာပေးမယ် ကယ်လိုရီထွက်တဲ့ ဇယားလည်း ထုလာပေးမယ် ဟုတ်ပြီလား.. မင်း အားရင် အိုက်တင်ကျင့်ဖို့တော့ မမေ့နဲ့နော်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း မျက်ခြည်မပြတ်စေနဲ့၊ အားလုံးကိုလေ့လာပြီးရင် ပြန်အသုံးချလို့ တယ်ဆိုတာ နားလည်ထားရမယ် ပင်စည်'

'ကျွန်မ အားရှိလိုက်တာ အစ်ကိုရယ်၊ မဖြစ်ဖြစ်အောင် ကြီးစားပါ့မယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်... အစ်ကိုက ကျွန်မကို control လုပ်ပေးပါနော်.. ခုချိန်ကစပြီး ပင်စည်ရှင်မှာ အနာဂတ်ဆိုတာ ရှိလာပြီ၊ ကျွန်မဘဝကို ပြောင်းပစ်မယ်၊ အသစ်က ပြန်ပေးမယ် အစ်ကို'

'ဒါပေါ့ကွ၊ အဲလို လုပ်စမ်းပါ'

'ဟား.. ဟား.. ဟား..'

ထိခိုက် နာကျင်ရသမျှသည် အင်အားတစ်ရပ် ဖြစ်စေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ပင်စည် အခု ရယ်နိုင်ပါပြီ အစ်ကို။

အခန်း (၁၅)

ကျွန်မ ညက အိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်တယ် အစ်ကို။ မိယံက လေ ကျွန်မကို သူ့ခိုးမလို့ခေါ်ပြီး အတင်းပြေးလိုက်လာတာ။ သူ့မျက်လုံးတွေက နီရဲပြီး မီးဝင်းဝင်းတောက်နေတာ ကျွန်မကြောက်လိုက်တာရှင်။

ဒီလိုအိပ်မက်ဆိုးကြီးက ကျွန်မလွတ်မြောက်ချင်တယ် အစ်ကို။ အန်တီစိုးကလေ ကျွန်မကို လက်ကမ်းကြိုပြီး နှစ်သိမ့်ပေးတယ် သိလား။ သူ့ရှင်ခွင်သေးသေးလေးထဲကို ကျွန်မကိုယ်လုံးကြီးနဲ့တိုးဝင်ပြီး အားရပါးရပစ်လိုက်တာလေ။ ပြီးတော့ ဘယ်ဆီကမှန်းမသိတဲ့

အားအင်တွေ ကျွန်မခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ စီးဝင်လာသလို နွေးထွေးလုံခြုံ သွားတယ် အစ်ကို။

မိယ့်ရဲ့အမေကို ကျွန်မက ဘာလို့များ သံယောဇဉ်တွယ်ချင် နေရတာပါလိမ့်။ ကျွန်မကသာ ချစ်ရတာပါ။ အန်တီစိုးကတော့ သူ့ သမီးလေးကို သိပ်ချစ်တာပဲ။ ရယ်တော့ ရယ်ရသားနော်.. အားကိုး ရာရင်ခွင်မဲ့နေတဲ့ ကျွန်မက ခပ်တည်တည်နဲ့အိပ်မက်ထဲမှာ သူများ အမေကို ကိုယ့်အမေလုပ်လို့လေ။

ဆယ့်ကိုးနှစ်လုံးလုံး အမေဝတ်ခဲ့ရတဲ့ဘဝက ခါးသီးလွန်းပါ တယ်ရှင်။ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် အားမဝယ်တတ်အောင် အထပ်ထပ်အခါ ခါ လှေကျင့်ပြီး ပျိုးထောင်ထားရတာ။ ရွယ်တူကောင်မလေးတွေက body အမိုက်စားလေးတွေနဲ့ အလန်းလေးတွေဝတ်နေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မရဲ့ပုံဆိုးပန်းဆိုးခန္ဓာကိုယ်အတွက် ယုံကြည်မှုတွေ လျော့ရဲလာ ပါတယ်။

အဝလွန်တဲ့ ကောင်မလေးအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်က ဖေး အပ်ထားတဲ့ ဘွဲ့တွေကလည်း များမှများပဲ။ 'ဝက်မ'တဲ့။ 'ဘုတ်အိမ်' တဲ့။ 'ပါကျမ'တဲ့။ 'အီးပေါလော'တဲ့။ ကြည့်ကြပါဦးရှင်။ တော်တော်

နားခါးတဲ့ အခေါ်အဝေါ်တွေပါ။ ဝက်ဖြစ်ရတဲ့ဒုက္ခ... အဲလေ... လူဖြစ်ရတဲ့ဒုက္ခကလည်း မသေးပါဘူး။

ဝတဲ့လူတွေက ဘာမှမစွမ်းဆောင်နိုင်တော့ဘူးလား။ သူတို့ အတွက် နေရာမရှိတော့ဘူးလားရှင်။ လောလောဆယ်တော့ ကျွန်မ ဒီလိုပဲ ခံစားနေရတယ်။ ဒါကြောင့် တစ်ခုခုကို ကျွန်မ လုပ်ပြချင်နေ တယ်။

ကျွန်မဘဝကို တစ်က ပြန်စမယ်။ အားလုံးစောင့်ကြည့်ပေး ကြပါရှင်။ ကျွန်မ သွားချင်တဲ့လမ်းကို ကျွန်မ သိတယ်။ ကိုယ့်လမ်း ကြောင်း ကိုယ်ဖောက်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ အဲဒီလမ်းက ဆိုးသည် ဖြစ်စေ၊ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ လျှောက်ရမှာက ကိုယ်တိုင်ပဲမို့ ခရီးဆုံး ထိရောက်အောင် သွားဖို့တော့ လိုတာပေါ့နော်။

'ပင်စည်ရေ၊ အရှေ့မှာ ဟိုဒါရိုက်တာကြီး ရောက်နေတယ်

တဲ့'

'လာပြီ ကြီးမေရေ'

ဝုန်း ဒိုင်း ဘုံး ဝွမ်းဖြင့် တွေ့ကရာကို အကုန်ဝင်တိုက်ပြီး ခြေလွှားထွက်လာသော ပင်စည်ကို ဆုံမှတ်က

‘မင်းသမီးလုပ်မယ့်သူက ဒီလို လက်လွတ်စပယ် နေချင်တိုင်းနေလို့ ဘယ်ရမလဲ ပင်စည်’

‘အစ်ကိုလာတယ်ဆိုလို့ ပျော်. . ပျော်ပြီးတော့’

‘ဟုတ်ပါပြီ. . ဟုတ်ပါပြီကဲ. . အဝတ်အစားလဲ၊ မင်းက body beauty တစ်ခုမှာ လိုက်အပ်ပေးမယ်၊ နေ့တိုင်း အချိန်ယူပြီး လေ့ကျင့်ရမယ်နော်၊ အပျင်းဖက်နေရင်တော့ အစ်ကိုလည်း ဘာတတ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဘေးကနေ အစ်ကိုက train လုပ်ပေးရုံပဲ၊ ကျန်ရမှာက မင်းတာဝန်၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကို၊ ကျွန်မ မနက်အစောကြီး ထပြေးလို့ အဖော်ရှာနေတာ’

‘တယ်ဟုတ်ပါလားကွ. . မင်း ပြေးမယ်ဆို အစ်ကို လိုက်ပေးမယ်လေ. . ဘယ်လိုလဲ. . . ကန်တော်ကြီးတစ်ပတ်ဆို ပိုအဆင်ပြေမယ်ထင်တယ်နော်’

‘ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့အိမ်နဲ့က အဝေးကြီး အစ်ကိုရဲ့’

‘အစ်ကို ပင်စည်ကို မပြောရက်လို့ မပြောတာ၊ မင်းဘဝက ပြောင်းလဲဖို့အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်အသစ်လိုတယ်၊ ဟုတ်တယ် လိုက်

လိုတယ်၊ အထူးသဖြင့် ပင်စည်ရှင်ဘဝကို လူတွေ မေ့သွားစေချင်တယ်၊ လူတွေမှမဟုတ်ပါဘူးလေ၊ ယုတ်စွာအဆုံး မင်းကိုယ်တိုင် မေ့ထားလို့ရရင် အကောင်းဆုံးပဲ ပင်စည်’

ဟုတ်တယ်။ ပင်စည်ရှင်. . ဆိုတဲ့ဘဝက ကြမ်းတမ်းတယ်၊ အရိုင်းဆန်တယ်၊ ဆင်းရဲပြီး နံ့ချာတော့ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ အပယ်ခံဘဝကို မလိုချင်ဘဲ ရောက်ခဲ့ရတယ်။ ဘာတစ်ခုမှ မက်မောစရာ မရှိတဲ့ ဘဝကို ကျွန်မ မေ့ပစ်ရမှာပေါ့။

‘ကျွန်မပတ်ဝန်းကျင်ကို ဘယ်လိုပြောင်းနိုင်မှာမို့လို့လဲ အစ်ကို’

‘မင်း ထပြေးဖို့ လွယ်အောင် ကန်တော်ကလေးဘက်မှာ အခန်းတစ်ခန်း ငှားပေးမယ်လေ’

‘ကျွန်မမှာ ပိုက်ဆံမှမရှိတာ’

‘ငွေဆိုတာ လူရှာရင် ဖြစ်ပါတယ်ကွာ၊ မင်းကို. . ငါ ထုတ်ဆွေးတယ်လို့ပဲ သဘောထားလိုက်၊ တစ်နေ့ မင်း အောင်မြင်လာရင် အချိန်မရွေး ပြန်ပေးလို့ရတာပဲ’

ဒီလိုဆိုတော့လည်း ဟန်ကျသားပဲ။ ကန်တော်ကြီးတစ်ပတ်

ထပြေးပြီး ကျန်တဲ့အချိန်တွေမှာ အိုက်တင်ကျင့်မယ်၊ အခွေတွေ ကြည့်မယ်။ ငှားထားတဲ့အခန်းဖိုး ကျေအောင် အိမ်မှာ တစ်ခုခုလုပ်ရမယ်ပင်စည် ဘာလုပ်တတ်သလဲဆိုတော့ စက်ချုပ်သင်ဖူးတယ်။ ဟုတ်တယ်၊ အင်္ကျီချုပ်ရမယ်။

‘ပင်စည်... မင်း ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ’

‘အလုပ်တစ်ခုတော့လုပ်မှဖြစ်မယ် အစ်ကို၊ အိမ်ခန်းဖိုး အင်္ကျီက ထုတ်ဆွေးပေးမယ့် စားစရိတ်က ရှိသေးတယ်၊ အဖေ့ကို ကြီးနဲ့ ခဏအပ်ထားခဲ့ရမှာ ဆိုတော့ ကျွန်မ တတ်နိုင်သလောက်ထောက်ပံ့ပေးချင်တယ်’

‘အဓိကက မင်း အောင်မြင်ရင် ပြီးပြီ ပင်စည်၊ ကံတရားက ၅၀% ဆိုရင် မင်းရဲ့ကြိုးစားမှုက ၁၀၀% ဖြစ်နေဖို့လိုတယ်၊ အစ်ကိုမင်းကိုကူညီချင်တာက မင်းဆင်းရဲနေလို့ပဲ၊ မင်းမှာ ပံ့ပိုးမယ့်သူ ပေးမယ့် အရာအချင်း ရှိတယ်၊ အစွမ်းအစ ရှိတယ်၊ ဖုံးကွယ်နေတဲ့ အရာတွေကို အစ်ကိုက ဖော်ထုတ်ပေးမယ်၊ နောက်တစ်ခုက ဒါတော့ Top secret ပေါ့နော်၊ မင်းကို လူတွေက ဘယ်လိုမှဖြစ်နိုင်မလဲမထင်ထားဘူးလေ၊ ဒါကို အစ်ကိုက ရအောင် လုပ်ပြချင်တာ’

‘အစ်ကို စိတ်မပျက်ရအောင် ကျွန်မ ကြိုးစားပါ့မယ်’ ဒီစကားကိုတော့ အစ်ကို့မျက်နှာချောချောကြီးကိုကြည့်ပြီး ကျွန်မရင်ထဲကနေ လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ပြောမိတာပါ။

‘ဒီနေ့ကစပြီး တစ်နေ့ကို မင်း ထမင်းတစ်နပ်ပဲ စားရတော့မယ်၊ အစ်ကို့ကို ရက်စက်လိုက်တာလို့မပြောနဲ့၊ ဒါမှ မင်းမြန်မြန်ပိတ်ကျမှာကွ၊ ပြီးတော့ မနက်အိပ်ရာထရင် ကော်ဖီတစ်ခွက်ပဲ သောက်၊ အပိုမစားရဘူး၊ ညစာ လုံးဝမစားရဘူး ဟုတ်ပြီလား၊ Exercise နေမှန်လုပ်ရမယ်၊ ဒါတွေအားလုံး မင်းလိုက်နာနိုင်မှရမှာ ပစ်စည်၊ အိပ်ပျက်လုံးလောက်မှမရရင် မင်း ဘယ်လိုလုပ် မင်းသမီးဖြစ်မှာလဲ’ နောက်ဆုံးစကားလုံးက ကျွန်မကို အထိဆုံးပဲ။ ဒီမိန်းမနာမည်ကြားရင် အော်ဂလီဆန်လာတယ်။ သူ့ကို ကြောနိုင်မှဖြစ်မှာ... ဘယ်သူမင်းသမီးဖြစ်မလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရသေးတာပေါ့။ အစ်ကိုကလည်း ဒီယံကိုယ်လုံးလှတာကို သတိထားမိသားပဲ။ တစ်နေ့ ပင်စည် သူ့လို လှမလာဘူးလို့ ဘယ်သူပြောနိုင်မှာလဲ။

ဆမ်းပြီး စားထည့်လိုက်ပြီပေါ့။ တစ်လေ့နဲ့ မဝလို့ နောက်တစ်လေ့က အသာလေးဝင်သွားပြီလေ။

ခွေးတွေတဖြိုက်ဖြိုက်ကျပြီး လူက လမ်းလျှောက်လျှင် ဟပ် ထိုးဟပ်ထိုးဖြစ်ချင်နေသည်။ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ဝုန်းဆို ပစ်ချပြီး ထိုင်လိုက်သူက ပင်စည်ရှင်ပါ။

'ဟာ... ပင်စည် ထလေ၊ ဘာလို့ထိုင်နေရတာလဲ'

'မောလာပြီလေ အစ်ကို၊ အရင်က လှုပ်ရှားမှုနည်းခဲ့လို့ ထင်တယ်၊ အသက်တောင် ဝအောင် မရှုနိုင်တော့ဘူး၊ ဟောဒီ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ လှဲပြီးသာ အိပ်လိုက်ချင်တယ်၊ အဟုတ်'

ဆိုမှတ်က ခူးတစ်ဖက်ကို ကွေးထိုင်လိုက်ပြီး

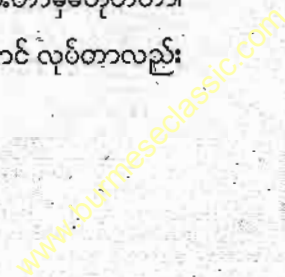
'ဟိုးရေပြင်ကို ကြည့်ရမ်း ပင်စည်... ကန်ရေဆိုတော့ လှိုင်း

လေမထန်ဘူး၊ ငြိမ်နေတာပဲ၊ သူ့ကို ခဲနဲ့ပစ်ကြည့်ပါလား၊ ရေပွက်က လေးတစ်ခုတော့ ထသွားတာပဲ မဟုတ်လား၊ မင်း နားလည်ရမှာက ငြိမ်သက်နေတဲ့ ရေတွေတောင်မှ တုံ့ပြန်တတ်သေးတာပဲ၊ သဘာဝတရားကြီးက ပင်စည်ရှင်ကို ဝစေဆိုပြီး ဖန်တီးထားတာမှမဟုတ်တာ၊ တစ်သက်လုံး ဒီလိုပဲ နေသွားတော့မှာလား၊ ဝအောင် လုပ်တာလည်း

အခန်း (၁၆)

ဝိတ်လျှောရသောနေ့ရက်တွေတိုင်းသည် ပင်စည်ရှင်အတွက် ခက်ခဲမှုတွေကို ဖြစ်စေပါသည်။ တစ်သက်လုံးမွေးမြူခဲ့သော အကူဆိုးတွေကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖျောက်ယူနေရသည်။

နေမြင့်အောင် အိပ်ရာထဲမှာ ဖျင်းကြောဆန့်တတ်တဲ့ ပင်စည်မက အခုဆို မနက် ငါးနာရီ ထိုးတာနှင့် ထနေရပြီ။ အစ်ကိုက ငါးနာရီ ဒေါင်ဆို အိမ်အောက်မှာ ရောက်နေပြီ။ ပြေးရင်း ပြေးရင်း နဲ့ လူက မောဟိုက်လာပြီး ဗိုက်ထဲက ဝိတ်မိနဲ့ ဆန္ဒပြလာပါသည်။ အရင်က ဗိုက်ဆာပြီဆို လေ့နဲ့အပြည့် ထမင်းကြမ်းတွေကို ငပိဇ

ကိုယ်ပဲ၊ ဝိန့်အောင် လုပ်ရမှာလည်း မင်းကိုယ်တိုင်ပဲလေ၊ အဓိကက စိတ်ပဲ လိုတာပါ'

အစ်ကိုပြောတာ သိပ်မှန်တာပဲ။ ကျွန်မ စိတ်ကိုတင်းပြီး ဖုတ်ဖက်ခါပြီး ကုန်းထလိုက်ပါသည်။ (ဝိတ်များနေတော့ တော်တော်နှင့် မထနိုင်ပါ။)

ကန်တော်ကြီးတစ်ပတ်က ပြည့်ပဲ မပြည့်နိုင်ပါ။ တစ်ပတ်ပတ်မိဖို့ တဖြည်းဖြည်း ဝေးဝေးသွားသလိုပင်။ အားကင်းထားစမ်းပင်စည်ရှင်။

ငါးပြတိုက်ရှေ့ကိုရောက်တော့ ခဏနားပါသည်။

'ဒီပုံအတိုင်းဆို မင်း body beauty ဆော့လို့ မရလောက်သေးဘူး။ လူက တအားနုံးသွားမှာ စိုးရတယ်၊ အစားပါ ထပ်ရှောင်လိုက်ရင် လုံးဝ ဖလက်ပြသွားနိုင်တယ်'

'ကျွန်မ စိတ်ကိုချုပ်ထိန်းနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ့မယ် အစ်ကို အဓိက အစားအသောက်ကို ချင့်ချိန်ပြီးစားမှ ဖြစ်မယ်'

'လောလောဆယ် အိမ်ပြန်ရောက်ရင် ကော်ဖီတစ်ခွက်နှင့်လုံလောက်ပါ့မလား ပင်စည်'

'ဟား.. ဟား.. ဆင့်ပါးစပ် နှမ်းပက်သလိုပေါ့ အစ်ကိုရယ်.. မတတ်နိုင်ဘူးလေ၊ ဒီလိုပဲ လုပ်ရမှာပဲ'

ဆုံမှတ်က သဘောကျစွာ ရယ်သည်။ ရယ်နေတော့လည်း တော်တော်ကြီးကို ကြည့်ကောင်းတာပဲ အစ်ကို။ အလင်းရောင်လေး မစို့မပို့နှင့် ဟိုမရောက် ဒီမရောက်၊ လူလုံးမကွဲသေးတဲ့အချိန်မှာ ပင်စည်က မိန်းမနောက်ပိုးကို ဖြစ်လို့.. . ဒါရိုက်တာကြီးကို ငေးနေတာလေ။ သူတို့ယောက်ျားကလေးတွေပဲ ခေတ်အဆက်ဆက် မနားတမ်း နို့တ်လာကြတာကိုး။ ဘယ်ရမလဲ.. . ဒီအစဉ်အလာကို ပင်စည်ရှင်က ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်လိုက်မယ် သိလား။

အစ်ကိုပေးတဲ့အားတွေနှင့် ပင်စည်ဘဝဖြစ်တည်နေရတာပါ။ ဒီတစ်ခါ ရင်းထားရတာကတော့ ဘဝကြီးတစ်ခုလုံးပါပဲ။ ပင်စည်သာ မအောင်မြင်ခဲ့ဘူးဆိုရင် တစ်သက်လုံး depression ဝင်သွားတော့မှာ။

ပင်စည်ရှင်က စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာဖို့ ကြိုးစားသည်။ အိမ်လခ အတွက် ကာမိအောင် အိမ်မှာ မိန်းကလေးအဖော်တွေ ရှာပြီးထားသည်။ တစ်ယောက် တစ်သောင်းနှုန်းဖြင့် လေးယောက်လောက်တင်

ထားတော့ အိမ်လခအတွက် ပူစရာမလိုတော့ပါ။ ကောင်မလေးတွေ အားလုံးက ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်းမရှိဘဲ ရိုးသားပြီး ကိုယ့်ဒူးကိုယ်ချွန် သူ များသည်။ အများအားဖြင့်တော့ City Mart လို နေရာမျိုးမှဝမ်းထမ်းတွေနှင့် ကုမ္ပဏီမှာ လုပ်သူတွေချည်းသာမို့ အများအပြင်မှာလည်း တင့်တယ်လေသည်။

ဆုံမှတ်က ပင်စည်ရှင်အတွက် ထမင်းချိုင့်ဆွဲ မှာပေးထားသည်။ တစ်နပ်စာသာ မှာထားသော ချိုင့်ထဲတွင် ဆီမပါသောရေလုံဖြုတ်တွေက ပင်စည်ကို လှောင်ပြောင်နေကြသည်။ ဗိုက်ဆာလို့ ဝင်ဝက်ကွဲ စားမယ်ပြင်ပြီး ချိုင့်ဖွင့်လိုက်တိုင်း စားချင်စိတ်ကုန်ခမ်းသွားအောင် လုပ်တတ်လိုက်တာ အစ်ကိုရယ်. . ။

ဘာပဲပြောပြော. . ဒါဟာလည်း ဝိတ်လျှော့နည်းတစ်မျိုးပဲ မဟုတ်လား။

ညရောက်မှာကိုလည်း သေမလောက်ကြောက်ရတာပဲ။ ထုဝတ်ကြောင်နဲ့ ညစာ မစားရတဲ့ဘဝကို ခံစားဖူးကြရဲ့လား။ ဗိုက်ဆာတာနှင့်အမျှ ဝိတ်မန့်နဲ့ဖြည့်သံပေးတတ်တဲ့ သံစုံတီးဝိုင်းကြီးက ဗိုက်ထဲမှာ ကုလားဘုရားလှည့်သလို စည်းချက်ကို ကျလို့. . ။

ပင်စည်ကတော့ ဒီဒုက္ခတွေကိုကြောက်လို့ ညရှစ်နာရီဆို ရေသောက်ဗိုက်မှောက်ပြီး အိပ်ပြီ။

ဒီလိုနဲ့ပဲ တစ်လအတွင်းမှာ ပင်စည် ဆယ်ပေါင် တကယ်ကို ကျသွားပါသည်။ နေရတာ နည်းနည်းပေါ့ပါးလာတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုတွေ ပိုတိုးလာသည်။ နောက်တစ်ဆင့်တက်ပြီး body beauty ဆော့ဖို့ ပင်စည်က ပြင်ဆင်ထားပါသည်။

တစ်ပင်ကတော့ အဖိုးတန်တဲ့ တန်ဖိုးကြီးကြီးပန်းပေါ့။ မြေ
ဩဇာလည်း ကောင်းကောင်းထည့်ပေးထားတာပဲ။ ဈေးကွက်မှာ
တော့ လူကြိုက်နည်းသေးတယ်။

နောက်တစ်ပင်ကတော့ ဘာမှ ပေါင်းသင်စိုက်ပျိုးရတာမျိုး
မဟုတ်တဲ့ အလေ့ကျပေါက်ပင်လေးတစ်ပင်ပါ။ အရိုင်းဆန်ဆန်ပွင့်
လာတဲ့ သူ့အပွင့်လေးက တစ်မျိုးဆွဲဆောင်မှုရှိတော့ လူကြိုက်များ
သွားတယ်။

ဥယျာဉ်များမှာ အပြစ် မရှိပါဘူး။ ကံ စီမံရာမို့ ပင်စည်ရှင်
အတွက် ပီတိဖြစ်ရတာသာ ရှိသည်။ ပီတိနှင့်နောက်ဆက်တွဲလိုက်
လာတာက သောကနှင့် စိတ်မကောင်းခြင်းတွေပဲ ဖြစ်သည်။ ပင်စည်
က ဒီလောကထဲက တစ်ကားတည်းနှင့် အပြီးထွက်သွားရပြီပဲလေ။
သူ့ရဲ့ယုံကြည်ချက်နှင့်ရိုးသားမှုတွေကို တစ်ယောက်သောသူက ရက်
ရက်စက်စက် ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးလိုက်လို့ ခုတော့ ပျောက်ကွယ်သွားရ
ပြီပဲ။

မင်း ဝမ်းနည်းနေလား ပင်စည်။ ဒါဟာ ဘဝပဲ။ မင်း မှတ်
ထားလိုက်စမ်း။ ခုချိန်မှာ မင်းဘက်မှာ ငါတစ်ယောက်ပဲ ရှိပေမယ့်

အခန်း (၁၇)

'မနိုးပါရစေနဲ့ နွေလယ်အိပ်မက်' ဇာတ်ကားကို ဖြန့်ချိပြီး
နောက်ပိုင်း ဆုံမှတ်ဆီကို တခြားကုမ္ပဏီအတော်များများက ဖုန်းတွေ
ဆက်တိုက်ဝင်လာပါသည်။

ပင်စည်ရှင်ကို ရိုက်ချင်၍ ဆက်သွယ်ရမည့် လိပ်စာကို
တမေးတည်း မေးကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒါဆို အောင်မြင်သွားတာက
ပင်စည်လား... မိယံလား။

ဥယျာဉ်များကတော့ ပန်းပင်နှစ်ပင်ကို တစ်ပြိုင်တည်း ပျိုး
ထောင်ပေးလိုက်တာပဲ။

အားလုံးကို မင်း စိန်ခေါ်လို့ရတယ်။ တစ်ခါကျဆုံးပြီးရင် နောက်ထပ် အခါတစ်ရာလောက် ပြန်အနိုင်ယူလို့ရတယ် ပင်စည်။ ကံကောင်းခြင်း မကောင်းခြင်းဆိုတာ လူနဲ့လည်း ဆိုင်တယ်။

ကြိုးစားပါ... တပည့်မလေးရယ်... မင်း အောင်မြင်တာ ကို ငါ့လောက် လိုလားတဲ့သူ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး ပင်စည်ရှင်။

*

စိုးခေတ်ချိုရဲ့ စိတ်အဟုန်သည် အလိုမကျခြင်းများစွာဖြင့် ဒီယိုကိုသာ အပြစ်တင်ချင်တော့သည်။ ဘယ်နှယ် ဒီလောက် အစစ အရာရာ ပုံပိုးပေးရက်သားနဲ့ ဖြစ်မလာတာ အင်မတန်ညံ့လွန်းလို့ပဲ။ ဟိုဖက်တီးမလေးကျတော့ တစ်ကားတည်းနဲ့ကို လူတွေ သိသွားတာ။ အဲဒါ ကိုယ့်သမီး မနပ်လို့ ခံရတာ။ ကိုယ့်သွေး မဟုတ်တော့လည်း ပြောရခက်သားပါလား။

မထုံတက်တေးနှင့် ပြန်မပြော နားမထောင်လုပ်လွန်းသည့် ဒီယိုပါ။

သူ့ကိုတွေ့ရင် လေးဖက်တွားနေတဲ့ ဂါဝန်နှင့်ကောင်မလေး ကိုပဲ မြင်ယောင်လာသည်။ မေမေ... ဟု မပီကလာ ခေါ်ရင်း အမေ့ ထဘီအနားလေးကို လာလာဆွဲသည့်သမီးလေးကို လွမ်းသည်။ တမ်း ဘသည်။ အတိတ်ကိုပြန်မသွားချင်တော့သဖြင့် နာကျင်ခဲ့ရသမျှကို ဘဝသစ်ထဲကို သယ်မလာချင်ပါ။

သမီးလေးကို စိုး သိပ်ချစ်တာပေါ့။ အမေနို့ကို အငမ်းမရ ဖို့တတ်တဲ့ သမီးလေးက အိပ်နေရင်းတောင်မှ သူ့လက်လေးနဲ့ အမေ့ ဟိုက်ကို ထိထားတတ်တာ။ တစ်နေ့မှမေ့မေ့ပါဘူး မေမေ့သမီးလေး

www.burmeseclassic.com

ရယ်။ သမီးက အခုဆို အပျိုကြီးမားမားဖြစ်နေရောပေါ့။ မေမေ့ကို လည်း စိတ်နာနေပြီမဟုတ်လား။

မေမေ အလုပ်တွေကို မနားတမ်းလုပ်ခဲ့တယ် သမီးရယ်. . သမီးလေးကိုမေ့သွားချင်လို့ပါ။ ရှုတင်မှာ သရုပ်ဆောင်နေရင်း နေ့ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ခဏပဲ. . ခဏပါပဲ သမီးရယ်။ မေ့လို့မှ မရတာ။ မိယံလေးကို အစားထိုးပြီး ချစ်ကြည့်တော့လည်း မရပါဘူး။ သူက မေမေ့သမီးမှမဟုတ်တာ။ အိပ်မပျော်တဲ့ဘဝမှာ အိပ်ဆေးတွေနဲ့ယဉ်ပါးနေတဲ့ မေမေပါကွယ်။

မေမေ သမီးကိုလိုက်ရှာသေးတယ်။ မတွေ့တော့ဘူး သမီးရယ်။ ဘဝမှာ အကြီးမားဆုံး ဆုံးရှုံးမှုပါပဲ။ မေမေ အသက်ရှင်တုန်းမှာ သမီးကို တွေ့သွားချင်လိုက်တာ။ ဘုရားမှာ နေ့တိုင်း တောင်းတဲ့ ဆုက ဒီဆုပါပဲ သမီး။

ကိုဇန. . ရှင်မွေးတဲ့မီးက ကျွန်မကို ခုချိန်ထိ လောင်မြိုက်စေတုန်းပဲနော်။ ရှင်ကတော့ အနိုင်ရသူဆိုတော့ ပျော်နိုင်မော်နိုင်မှာပေါ့။ သမီးကို ရှင်ဘယ်လိုပျိုးထောင်ထားသလဲဆိုတာ ကျွန်မ သိချင်လိုက်တာ။

လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ့်ရှစ်နှစ်က ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက် လေးတစ်ခုမှာ ကလေးကစားစရာရုပ်လေးတွေ ရောင်းချပြီး အသက်မွေးတဲ့ မိသားစုလေးတစ်စု ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ မနက်ဆို ထမင်းကြမ်းစားပြီး အိမ်က ထွက်သွားတဲ့ ယောက်ျားဟာ ညနေမိုးချုပ်မှ အိမ်ကိုပြန်ရောက်လာတတ်တာ နေ့တစ်ခုပင်။

ကိုဇနရယ်. . ရှင်ကြည့်ရတာ ပင်ပန်းလိုက်တာရှင်။ တစ်လမ်းဝင်တစ်လမ်းထွက် ခြေတိုအောင်ရောင်းမှ ဟင်းစားဖိုးလေး ရတာ. . ကျွန်မလည်း တစ်ခုခုလုပ်ပါရစေနော်။ အိမ်မှာနေရတာ တစ်နေ့တစ်နေ့ ပျင်းလာပြီတော့’

‘ဒီမယ်. . စိုးမေ၊ ကိုယ့်မိန်းမကို ခိုင်းစားတဲ့အထဲမှာ ဓနဆိုတဲ့ကောင် လုံးဝမပါဘူးမှတ်ထား။ မင်း ဘာမှလုပ်စရာမလိုဘူး။ ကိုယ်မှာကျွေးတာ ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်စားစမ်းပါကွာ’

စိုးမေ၏လက်ကလေးတစ်ဖက်ကို ကြင်နာစွာကိုင်တွယ်ရင်း ကရုဏာစကားဆိုသူက စိုးမေ သိပ်ချစ်ရတဲ့ ယောက်ျားပေါ့။

‘ကျွန်မအတွက်က ဘာအကြောင်းလဲ ကိုဇနရဲ့. . ၊ ဟောဒီကလေးအတွက် ကြိုတင်ပြီး ရှာဖွေထားချင်လို့ အိမ်ဆိုင်လေးဖွင့်ရင်

ကောင်းမလားလို့ ဒါမှ အိုးမကွာ အိမ်မကွာ ဖိုးတူပေါင်ဖက်ရှာရတာ ပေါ့နော်၊ ကျွန်မဆွဲကြိုးလေး ရောင်းလိုက်မယ်လေ'

'မရောင်းရဘူး စိုးမေ၊ ဒီဆွဲကြိုးက တို့ ဘိုးဘွားစဉ်ဆက်က မင်္ဂလာပစ္စည်းကွ၊ ဘယ်လောက်ပဲ ဆင်းရဲဆင်းရဲ ဒါကို အပွန်းပဲ့ခံတာ မဟုတ်ဘူး၊ တို့လက်ထက်ကျမှ...'

'ကောင်းပြီလေ၊ နောက်တစ်မျိုး စဉ်းစားပါဦးမယ်'

'သိပ်လည်း ဦးနှောက်ခြောက်မခံပါနဲ့ မိန်းမရယ်၊ အထဲက ကိုယ့်ကလေး နေရခက်နေပါဦးမယ်'

သူ ရှိနေရင် ကျွန်မဘဝ လုံခြုံပါတယ်။ နွေးထွေးစေတယ်၊ အေးမြစေတယ်။ မပြည့်စုံတာကလွဲလျှင်ပေါ့။ မိန်းမသဘာဝလောကလေးကတော့ ရှိသေးတာပဲလေ။ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ် ချင်ပချင်တုန်းဆိုတော့ စိုးမေဆိုတဲ့ ကျွန်မက ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်နဲ့ ထွက်ပေါက်တစ်ခုကို ရှာတော့တာပေါ့။

ကျွန်မအပျိုဘဝကတည်းက တစ်ပိုင်းသေမတတ် ကြိုက်လုပ်နေတဲ့သူတစ်ယောက် ရှိတယ်။ သူ့နာမည်က ကိုခိုင်ထွန်း... တွေကြေးတတ်နိုင်တယ်။ သဘောကောင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် ကွန်

သူ့ကိုဘယ်လိုမှချစ်လို့မရဘူးလေ။ ခုချိန်မှာတော့ သူ့ဘဝနဲ့သူ့ ကိုယ်ဘဝနဲ့ ကိုယ် ဆိုတော့ ချစ်တာတွေ မချစ်တာတွေ သိပ်ပဓာနမကျ တော့ပါဘူး။ ကျွန်မက စိတ်သန့်သန့်နဲ့ သူ့ကို အကူအညီတောင်းမိဘယ်။ သူကလည်း နှစ်ခါ မငြင်းပါဘူး။ ကျွန်မကို ငွေထုတ်ချေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီငွေနဲ့ ကျွန်မ အိမ်ဆိုင်လေး ဖွင့်ဖြစ်ပါတယ်။ ကုန်စုံဆိုင်လေးပေါ့။ တစ်ခုပဲ ကျွန်မမှာ အပြစ်ရှိတာက ဒီငွေတွေဟာ ကိုခိုင်ထွန်းငွေတွေဆိုတာ အမှန်အတိုင်း ဖွင့်မပြောမိတာပါပဲ။

ကျွန်မရဲ့ခံယူချက်က ကိုယ်ချစ်တဲ့သူကို အချိပ်ထဲမှာ အေးအေးလူလူထိုင်ပြီး ရှာဖွေစေချင်တာ။ ကျန်တာတွေ ဘာမှသိပ်မတွေ့ဖြစ်ဘူး။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ကျွန်မကိုယ်ဝန်က လရင့်လာခဲ့သလို စီးပွားလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မမွေးရင် အဖော်ရအောင်ဆိုပြီး ကိုနေရဲ့အစ်မကြီးက လာနေပေးပါတယ်။ ပျော်စရာအတိုင်းတဲ့ မိသားစုဘဝလေးကို ကျွန်မတို့ကြိုဆိုခဲ့ကြတယ်။

သမီးကလေးကို နွေရာသီရဲ့ နွေလေးတစ်နေ့မှာ မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ ဖြူဖြူ ဝဝကစ်ကစ်ကလေးမို့ ကျွန်မက 'နွေဦးဖြူ' လို့ မှည့်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။

သမီးလေးက အမေကို သိပ်ခင်တွယ်ရှာတာ။ အေးချမ်းမေ
တဲ့ မိသားစုလေးကို ကံကြမ္မာက အငြိုးတကြီးနဲ့ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ပါတယ်။

ကိုဇနက အလှူတစ်ခုမှာ ထမင်း သွားချက်ပေးနေတုန်း
ကိုခိုင်ထွန်း မလာစဖူး ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ တစ်ခါမှမလာဖူးတဲ့သူ
က စိုးမေ ကလေးမျက်နှာမြင်တာကို လာကြည့်တာတဲ့. . .။ ကိုဇန
အာမကလည်း သိမ်ကြီးစေ့မှာ လိုတာလေးတွေသွားဝယ်နေတဲ့အခါ
ပေါ့။ သမီးလေးက လေးဖက်တွားပြီး ကျွန်မအနားမှာ ဆော့နေတာ
တာ။ ဧည့်သည်ကို ဧည့်ခံဖို့ တစ်ခုခု ဖျော်ပေးရန်အထ ရုတ်တရက်
ခေါင်းထဲမှာ မိုက်ကနဲ ဖြစ်ပြီး လူက ခွေလဲပြီးအကျ ကိုခိုင်ထွန်းက
ဆီးဖမ်းလိုက်သည်မို့ လူက သူ့ရင်ခွင်ထဲကို ရောက်သွားသည်။

'ဟေ့ကောင်. . မယားခိုး၊ ကြာကူလီကောင်'

ဘုရား. . ဘုရား၊ နားထဲတွင် မိုးကြိုးအစင်းတစ်ရာပစ်လိုက်
သလို မြည်ဟည်းသွားသည်။ အချိန်ကိုက် တစ်စက္ကန့်မှ မလွဲအောင်
ရောက်လာသော ကိုဇနကို နှစ်ယောက်စလုံး ကြက်သေသေပြီး ခေါ်
ကြည့်နေမိသည်။

စိုးမေက သတိဝင်ဝင်လာချင်း

'ကိုဇန. . မှားမယ်နော်၊ ကျွန်မတို့ကိုအထင်မလွဲပါနဲ့ ကျွန်မ
နူးလဲသွားလို့ ကိုခိုင်ထွန်းက ဖမ်းထားလိုက်တာပါ'

'တော်. . တိတ်စမ်း၊ သစ္စာမရှိတဲ့ မိန်းမ ငါ ဒီနေ့ နင်တို့နှစ်
ယောက်စလုံးကို သတ်မယ်'

အချစ်ဆိပ်တက်နေသောကိုဇနက ပြောပြောဆိုဆိုပင် ထရံ
တွင် စိုက်ထားသောဓားကို ပြေးဆွဲသည်မို့ ကိုခိုင်ထွန်းက 'စိုးမေလက်
ကို ဆွဲပြီး အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းပြေးပါတော့သည်။ တစ်ယောက်က စိတ်
အမှောင်ဖုံးနေချိန်တွင် ကိုယ့်အသက်ကို အလကား စတေးမခံနိုင်သ
ဖြင့် လွတ်ရာကျွတ်ရာသို့ ပြေးရခြင်း ဖြစ်သည်။

ကိုဇန၏ဒေါသကိုသိသည်မို့ တစ်ပတ်ခန့် ပုန်းနေခဲ့ရသည်။
ကိုခိုင်ထွန်းရဲ့အမျိုးတစ်ယောက်အိမ်မှာ လုံခြုံစွာ နေခဲ့ရသည်။ သမီး
ကလေး နို့ဆာနေမှာကို မိခင်စိတ်ဖြင့် သိပြီး ငိုရတာလည်း ခဏ ခဏ
ပင်။

ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာကလည်း တစ်ဆိတ်ကို တစ်အိတ်လုပ်
ပြောတတ်သည်မို့ ကိုယ်တွေ့ကြုံမှု အခက်အခဲက ဒုက္ခကျောက်ဆောင်
လို ရင်ဆိုင်ဖို့ ခက်လှသည်။ စိုးမေတစ်ယောက် ကိုခိုင်ထွန်းနောက်

ပါသွားပြီ ဆိုသည့်သတင်းက ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မကြားချင်မှ အဆုံး ပါ။

နောက်ဆုံးတော့ ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ် သမီးကို လွမ်းသည့်စိတ်ဖြင့် ရပ်ကွက်ထဲ ပြန်လာပြီး အိမ်ရှေ့ရောက်တော့ 'အိမ်ရောင်းမည် ဆိုသည့်ဆိုင်းဘုတ်က ရင်ဝကို ဆောင့်တွန်းပစ်လိုက်သည်။

စိတ်နာနာဖြင့် တမင်ရှောင်ပုန်းသွားသူကို ရှာရခက်လှပါသည်။ တစ်နှစ်လုံးလုံး မပဋာ မြေလူးသလို ခံစားရပြီး နေရာအနှံ့ သမီးလေးကို ရှာခဲ့ပါသော်လည်း မတွေ့ရသောအခါ လူက ယိုင်နုလားသည်။

စိုးမေကို ကံကြမ္မာက တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲပေးလိုက်ပြန်သည်။ ကိုဓနဘက်က အမျိုးတွေ့ဆီကို သဲလွန်စ လိုက်ရင်း တစ်နေ့မှာ မင်္ဂလာခုံဘက်၌ ရုပ်ရှင်လာရိုက်သော အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို တွေ့သည်။

စိုးမေလည်း ဘာရယ်မဟုတ်၊ ရပ်ကြည့်မိပါသည်။ ထိုအဖွဲ့ထဲမှတစ်ယောက်က စိုးမေကို တွေ့သွားပြီး သူ့အနားမှ ဒီဂျစ်တယ် ဖြစ်ဟန်တူသူအား တိုးတိုးကပ်ပြောသည်။ သူတို့ဘာတွေပြောသလဲ

ဆိုတာကို စိုးမေ မသိပါ။ မင်းသားကိုသာ ငေးပြီး ကြည့်နေမိသည်။ ဘစ်ခုတော့ သတိထားမိသား။ မင်းသမီးလေ... ဒီရုပ်ရှင်အဖွဲ့မှာ မင်းသမီး ပါမလာပါလား။

'ဒီက ညီမကို ဒီဂျစ်တယ်က ခဏခေါ်ခိုင်းလိုက်လို့'
'ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ'
'သူနဲ့ ပြောကြည့်ပါလား'
'ကောင်းပြီလေ'

Monitor ရှေ့တွင် အလုပ်ရှုပ်နေသော ဒီဂျစ်တယ်က စိုးမေကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်ရင်း

'မင်း ရုပ်ရှင်ရိုက်မလား'
ဟု ဆိုင်းမဆင့် ငုံ့ဆင့်မေးလေသည်။
'ရှင်'

နားရှိလို့သာ ကြားရသည်။ အကြားများ မှားလေရော့သလား။ ဘယ့်နယ်ပါလိမ့်။ ကလေးတစ်ယောက်အမေ တစ်ခုလပ်မ (လောလောဆယ်)ကို ရုပ်ရှင်ရိုက်မလားတဲ့။

'ဒီလိုပါ ကလေးမ၊ ဦးတို့ရွေးထားတဲ့ မင်းသမီးက ကား

accident ဖြစ်လို့ ဆေးရုံတင်ထားရတယ်။ သူက မင်းနဲ့တော်တော် တူတယ်လေ။ ရုပ်ရည်ရော၊ အရပ်အမောင်းရော၊ ကိုယ်လုံးကိုယ် ပေါက်ရော အားလုံး ဆင်နေတော့ မင်းသာ သရုပ်ဆောင်တတ်ရင် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဘယ်လိုလဲ၊ အခွင့်အရေးဆိုတာ နှစ်ခါ မလာဘူး နော်၊ စဉ်းစားထား.. ဒီမှာ ပုန်းနံပါတ်.. ရိုက်မယ်ဆို မနက်ဖြန် အကြောင်းပြန်လိုက် ဟုတ်ပြီလား'

စိုးမေ တစ်ညလုံး စဉ်းစားပါသည်။ လက်ရှိရုပ်တည်နေ တဲ့ဘဝက စားဖို့တောင်မှအနိုင်နိုင်။ သမီးကိုရှာတွေ့ဖို့က ငွေလိုနေ သည်။ ငွေမရှိတော့ လိုရာခရီးမပေါက်နိုင်။

ဒီလိုနှင့်ပဲ စိုးမေဆိုသော မိန်းကလေးသည် ရုပ်ရှင်အသိုင်း အဝိုင်းထဲ ရောက်ခဲ့ရပါသည်။

'စိုးခေတ်ချို'ဟူသော အမည်ဆန်းဆန်းလေးဖြင့် ပရိသတ် တွေ၏မေတ္တာကို ချူယူနိုင်ခဲ့သည်။

နယ်ရော မြို့ပါ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားလာခဲ့ပြီး သုံးနှစ်အကြာတွင် မုဆိုးဖို ကလေးတစ်ယောက်အဖေ ကိုအောင်မွန် ဆင့်နှင့် အကြောင်းပါခဲ့လေသည်။

'စိုး'ဟု ခေါ်သော အောင်မြင်သည့် ဘဝတွင်လည်း သမီး လေးကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လွမ်းဆွတ်ရပါသည်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်သွားသည့် မြို့တိုင်းမှာ သမီးကို ရှာခဲ့သည်။ နှစ်တွေကြာခဲ့ပါပြီ။

မေမေရှေ့ကို ဘာလို့ရောက်မလာတာလဲ သမီးလေး နေ့ဦး ဖြူရယ်။

'ပင်စည် မင်းတော်တော်ပျော်နေပုံရတယ်နော်'

'ပျော်တယ်ဆိုတာထက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုတွေ ရှိ
လာတယ် အစ်ကို၊ ပင်စည် နောက်ထပ်ပေါင်သုံးဆယ်လောက် ထပ်
ချပြီးရင် မင်းသမီးလုပ်လို့ရပြီလားဟင်'

'သေချာပြီလား ပင်စည်၊ ဒါဆို အစ်ကို ဇာတ်တွေ ရေးထား
လိုက်တော့မယ်နော်'

အခန်း(၁၀)

ကိုယ်ရေစစ်နေတဲ့ ပန်းပုရုပ်ကလေးဟာ တဖြည်းဖြည်းရုပ်
လုံးကြွကာ လှပလာပါသည်။ normal အနေအထားကို မရောက်
သေးပေမယ့် ကြည့်ပျော်ရှုပျော်နှင့် အဝတ်အစားဝတ်လို့ အဆင်ပြေ
တဲ့ body လေးတော့ ဖြစ်လာပါသည်။ အဝလွန်(over weight)
အဆင့်မှ ဝသောအဆင့်သို့ ကျသွားသကဲ့သို့ ပင်စည်ရှင်သည် ငါးလ
အတွင်း ပေါင်နှစ်ဆယ်ကျော် ကျသွားသဖြင့် ပေါင် ၁၅၀ဖြစ်သွားပြီး
လူလည်း ပေါ့ပါးဖြူကြွသွားပုံရသည်။ ဆုံမှတ်က အရှည်ထားခိုင်းသ
ဖြင့် ဆံပင်လည်း ကျောလယ်သို့ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။

ဆောင်းပါးပြုသူစာပေ

ပင်စည်က သူမ၏dimple (ပါးချိုင့်)လေး တစ်ဖက် ပေါ်
သွားအောင် ချစ်စရာကောင်းစွာ ရယ်ပြပါသည်။ ရိုးရှင်းသောမျက်နှာ
လေးတွင် ဟန်ဆောင်မှုမရှိ။ နောက်တစ်ခု သူ ဖတ်နိုင်တာက ပင်
စည်၏မျက်နှာသည် အနုပညာမြောက်သည်။ ခံစားမှုတစ်ခုကို ပေး
နိုင်စွမ်းရှိနေသည်။ ဒီထူးခြားချက်လေးတစ်ခုက လူတွေကို ဆွဲဆောင်
ဖို့ အကောင်းဆုံးဖြစ်လို့နေလေသည်။

'အစ်ကို ကျွန်မမျက်နှာမှာ ဘာတွေရှိနေလို့ ဒီလောက်အကဲ
ခတ်နေရတာလဲ၊ ဪ... သိပြီ၊ ဒါရိုက်တာမျက်စိနဲ့ ကြည့်နေတာ
မဟုတ်လား၊ ကျွန်မ ဘာအိုက်တင် လုပ်ပြရမလဲ ဒါရိုက်တာကြီး'
ကလေးဆန်တဲ့မျက်နှာလေးရယ်၊ ပွင့်လင်းတဲ့ အပြောအဆို

ဆောင်းပါးပြုသူစာပေ

လေးတွေရယ်၊ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အပြုံးလေးတွေက ဆုံမှတ်ခေါင်းထဲက အသိဉာဏ်ကို ဖျတ်ခနဲ မီးမောင်းထိုးပြလိုက်သည်။ ဒီည... ပင်စည်အတွက် ရေးစရာ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို သူ ရသွားပြီ ဖြစ်သည်။

လက်ထဲမှ စီးကရက်ကို အောက်သို့ချ၍ နင်းချေပစ်လိုက်ရင်း ဆုံမှတ်က ညင်သာစွာ ပြုံးသည်။

'မင်းရဲ့အပြုံးတွေ၊ အကြည့်တွေ၊ အပြောအဆိုတွေက လုံးဝ natural ပဲ။ အဲဒါတွေကို ဘယ်တော့မှပြောင်းလဲဖို့ မကြိုးစားနဲ့၊ လူတစ်ယောက်မှာ အလှတစ်မျိုးစီတော့ ရှိကြတာပဲ။ မင်းမှာရှိတဲ့ အလှတရားက မင်းကို ထိပ်ဆုံးရောက်အောင် ဖို့ပေးပါလိမ့်မယ်။ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်သွယ်လေးဆိုရင်တော့ ပိုပြီး သွက်လက်သွားမှာပေါ့'

'ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကြောင့်သာ အားတင်းထားရတာ၊ ကျွန်မသာ ပူစီဖောင်းလိုလူဆိုရင် မထိန်းနိုင်တဲ့တစ်နေ့ ပြန်လောမယ်ထင်တယ် အစ်ကိုရယ်'

ဆုံမှတ်က ပင်စည်ကိုကြည့်ပြီး ကရုဏာသက်သွားပါသည်။ စားချင်တာ မစားရတဲ့ဘဝ၊ လူချင်းအတူတူ သူများက ထမင်းနှစ်နှင်

စားပြီး သူ့မှာတော့ တစ်နပ်တောင်မှ ရေလုံပြုတ်နှင့်စားနေရတာလေ။ သူလည်း စားချင်ရှာမှာပေါ့။

'ပင်စည်... လာ... ထ'

'ဘယ်သွားမလို့လဲ အစ်ကို'

'China Town သွားမယ်'

ပင်စည်လည်း ဘုမသိဘမသိပုံစံလေးနှင့် ဆုံမှတ်ကားပေါ်ပါလာခဲ့သည်။ စောဒကတတ်ပြီးလည်း မမေးရဲရှာ။

တရုတ်တန်းရောက်တော့ သူ့ကားလေးကို ၁၉လမ်းထဲသို့ ချိတ်လိုက်သည်။ ကားပါကင်ထိုးပြီးနောက် ပင်စည်ကို အောက်ဆင်းစေသည်။ ဒီတော့မှ ပင်စည်လည်း မဝံ့မရဲလေးဖြင့်

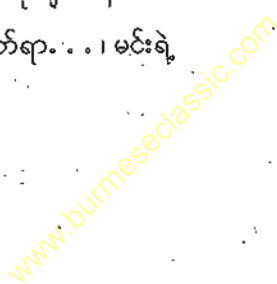
'ကျွန်မ ဘာလုပ်ရမှာလဲ အစ်ကို'

'ဝါးတီးလေ... မင်းကို အဝကျွေးမလို့'

'တကယ်'

'တကယ်ပေါ့'

ပျော်သွားတော့လည်း ပျော်တဲ့အကြောင်းကို မျက်ဝန်းလေးတွေမှာ မြင်သာအောင် ပြတတ်တာပဲလား ချာတိတ်ရာ... မင်းရဲ့

မျက်နှာတစ်ပြင်လုံးမှာ အနုပညာတွေ ရှိနေပါတယ်ကွာ၊ ဟုတ်တယ် သိပ်ကို သေချာတယ်။

အချိန်က ည ၆နာရီဆိုတော့ တရုတ်တန်းမှာ လူတွေစည်ကားနေပါပြီ။ အကင်ဆိုင်ပေါင်းစုံက အကင်နဲ့လေးတွေ ဖွေးလာတော့ ဗိုက်က ပိုဆာလာသည်။ ခါတိုင်းဆို ရေသောက်ဗိုက်မှောက်နေရလေ။ အစ်ကို မှာကျွေးတာတွေကလည်း များမှများပါပဲ။ အကင်ပေါင်းစုံ၊ ဟင်းပေါင်းစုံမို့ ဘာအရင်စပြီး စားရမလဲ မသိတော့ပါ။

‘စားလေ... ပင်စည်၊ ဖြည်းဖြည်းချင်း စားပေါ့၊ ထမင်းနဲ့စားမလား’

ဟင့်အင်း။ ပါးစပ်ကို သိပ်အလိုလိုက်လို့မဖြစ်ပါ။ ငါးလလုံးလုံး ပင်ပန်းဆင်းရဲခဲခဲ့သမျှ ရေစုန်မော့သွားလျှင် ဒုက္ခ။

‘ညဘက်ရောက်နေပြီ အစ်ကို... ကျွန်မ ထမင်းမစားချင်တော့ဘူး၊ ဟင်းတွေပဲ စားပါမယ်’

‘ချာတိတ်... မင်းတောင် တော်တော်ထိန်းနိုင်နေပြီပဲ၊ ဒါဆို အအေးသောက်လေ၊ ဒီလမ်းထဲမှာ ထောပတ်သီးဖျော်ရည် ကောင်တယ်ကွ’

ပင်စည်က လက်ကလေး ကာပြသည်။
‘သံပုရာရည်ချဉ်ချဉ်လေးဆို ရပြီ အစ်ကို၊ သူက ကယ်လိုရီနည်းတယ်’

အမယ်... ဘယ်ဆိုးလို့လဲ။ ဆုံမှတ်က ကိုယ့်တပည့်ကို အမှတ်တွေ ပိုပေးမိသည်။ မြိန်ရည်ယှက်ရည်စားနေရှာတဲ့ ပင်စည်ကိုကြည့်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ အံ့ဩနေသည်။ ချောပေ့လှပေ့ဆိုတဲ့ မင်းသမီးတွေ၊ မော်ဒယ်လ်မလေးတွေ၊ မင်းသမီးဖြစ်ချင်လို့ သူ့အနားလာလာကပ်တဲ့ ကောင်မလေးတွေမှ အများကြီးကို တွေ့ဖူးတာ၊ စိတ်မဝင်စားသလို ဘာခံစားချက်မှလည်း မဖြစ်ပေါ်ခဲ့။

ဒီကောင်မလေးကျမှ သံယောဇဉ်တွေ ပိုမိတာ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်။ ရယူလိုစိတ် မရှိဘဲ ပေးဆပ်ချင်နေတာလည်း တစ်မျိုးဆန်းနေပြန်ရော။ ဒါကို ဘာလို့ခေါင်းစဉ်တပ်ရမှာလဲ။

‘ပင်စည်... မင်းက ငယ်ငယ်ကတည်းက ဝတ်စာလား’

‘မဟုတ်ဘူး အစ်ကို၊ ကျွန်မ ခြောက်တန်း၊ ခုနစ်တန်းလောက် အထိက ပိန်သေးတယ်၊ ဟိုလေ... ပါးခြမ်းပြားလိုတော့ ပြားတပ်မနေဘူးပေါ့၊ ကျွန်မမှာ ဓာတ်ပုံပါတယ်၊ အစ်ကို ကြည့်မလား’

'ဘယ်မလဲ.. ပြလေ'

'ရော့.. ကြည့်ပြီး မရယ်ရဘူးနော်'

ဓာတ်ပုံထဲက ကောင်မလေးက အချိုးအဆစ်ပြေပြစ်စွာ လှ သွေးကြွယ်နေသည်။ အစွမ်းကုန်ပွင့်လန်းဖို့အားယူနေတဲ့ ပန်းဖူးလေး လို မှုန်နေအောင် လှသည်။ ရယ်နေပုံလေးကလည်း အပြစ်ကင်းစင် သည်။

'မင်း.. တော်တော်လှတာပဲ ပင်စည်'

စားနေတဲ့ ဟင်းရဲ့အရသာတွေကို မေ့သွားလောက်အောင် အစ်ကိုရဲ့ဒီစကားလေးက စွမ်းဆောင်နိုင်ပါသည်။ အစ်ကိုချီးကျူးတဲ့ အသံလေးက ကျွန်မနားထဲမှာ ချိုလိုက်ပါတီ။

အခန်း (၁၇)

ရင်တွေ တုန်လိုက်တာ။ ဒီည အိပ်လို့မှပျော်ပါတော့မလား။ အစ်ကိုက ကျွန်မကို အသေးစိတ်ကအစ လိုက်ပြီး ဂရုစိုက်တတ်တာ သိပ်ချစ်ဖို့ကောင်းတာပဲ။ ကျွန်မ တစ်သက်လုံး ဝလို့ဆိုပြီး ယောက်ျား လေးတွေက ဝိုင်းပြီး လှောင်ပြောင်ကြတယ်။ တစ်ခါမှ ကြင်ကြင်နာ နာနဲ့ဆက်ဆံတာကို မခံရဖူးဘူး။

အစ်ကိုက ကျွန်မကို ဘယ်တော့မှ မရှုံ့ချဘူး။ အားပေးခဲ့ တယ်။ ဂရုစိုက်ခဲ့တယ်။ ကြင်နာခဲ့တယ်။ ဒါတွေနဲ့တင် ကျွန်မဘဝ ပြီး လုံခြုံနေပါပြီ အစ်ကိုရယ်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မမှာ ခံယူချက်တစ်ခု ရှိတယ်။ ကျွန်မကို လုပ်စားလို့ မရအောင် စွပ်စွဲခဲ့တဲ့ မိယံကို ကျွန်မ မသေခင် နိုင်သွားချင်တယ်။ တစ်လောကလုံးကို အရှုံးပေးချင် ပေးရပါစေ။ သူ့တစ်ယောက်ကို တော့ ဘယ်တော့မှအရှုံးမပေးဘူး။ ငွေကြေးမနအရာမှာ ကျွန်မ သူ့ကို မယှဉ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အနုပညာချင်းယှဉ်ရင် ကျွန်မ တစ်ပန်းသာစေရမယ်။ ဒီလိုယှဉ်ဖို့အခွင့်အရေး ကျွန်မမှာ ရှိနေသေးတာ အစ်ကို့ကို ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ။ လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို စိန်ခေါ်အောင် အစ်ကိုက ကျွန်မကို အားတွေဖြစ်စေခဲ့လို့ပေါ့။

ဒုက္ခတွေ ပင်လယ်ဝေနေတဲ့ လှိုင်းတံပိုး ကျောက်ဆောင် ကျွန်မဘဝကို ဆွဲခေါ်ထုတ်ပေးမယ့်သူဟာလည်း အစ်ကိုပါပဲ။

မညာပါနဲ့အစ်ကို။ ကျွန်မ အစ်ကို့မျက်လုံးတွေရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းကောင်းဖတ်တတ်ပါတယ်။ ကျွန်မနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သံယောဇဉ်တွေ အစ်ကို့မျက်ဝန်းမှာ မြူတွေဆိုင်းပြီး ရစ်တွယ်နေတယ်။

အစ်ကို့... ကျွန်မအပေါ်မှာ ထားတဲ့ ယုံကြည်ချက်နဲ့ ခံယူချက်တွေ မပျက်ပြားစေရဘူး အစ်ကို။ အဲဒီအတွက် ကျွန်မ အမြန်ဆုံး ပိန်အောင် လုပ်ပါမယ်။

အစ်ကို့ကျေးဇူးတွေကို အောင်မြင်တဲ့ ဘဝအနေအထားနဲ့ ပြန်ဆပ်ပါမယ်လို့ တိုင်တည်ပြီး ပြောရဲပါတယ်ရှင်။

စုစုပေါင်း ဆယ်လအတွင်းတွင် ပင်စည်ရှင်သည် မယုံနိုင်လောက်အောင် ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ပေါင် ၁၂၀သာ ရှိတော့သောခန္ဓာကိုယ်သည် ၅၄'ရှိသော သူ့အရပ်အမောင်းနှင့်လွန်စွာမှ လိုက်ဖက်တင့်တယ်နေပါသည်။

ဆံပင်ရှည်တွေကို ဆိုင်မှာ digital စက်ဖြင့် လှပစွာကောက်ထားပြီး ဆေးဆိုးလိုက်သောအခါ တစ်ခန်းတည်း အတူနေ သူငယ်ချင်းတွေပင် လူများသွားလေသည်။ စနစ်တကျ လှေကျင့်ထားသော bodyကောက်ကြောင်းကလည်း ပုရိသတွေမဆိုထားနှင့် မိန်းကလေးချင်းပင် ငေးကြည့်နေရသည့်အဖြစ်။

လေတိုက်လိုက်တိုင်း ဆံနွယ်ခွေခွေလေးတွေ လွင့်မျောနေပုံက ရင်ခုန်စရာကောင်းလှသည်။

ပင်စည်က ဆုံမှတ်ကို ပဟေဠိဂုဏ်ထားသည်။ နှစ်လအတွင်းလုံးဝ မတွေ့အောင် ရှောင်နေလိုက်သည်။ အခု ဒီပုံနှင့်ပင်စည်ရှင်ကိုတွေ့လျှင် အစ်ကို ဘယ်လိုခံစားရမလဲ။

အစ်ကို့မျက်နှာပြင်ပေါ်က အပြောင်းအလဲတွေကို တစ်ခါ
စိမ့်ကြည့်ပြီး ခံစားချင်သည်။

ပိတ်လျှော့နေစဉ်ကာလတွေမှာ ပင်စည်က designerသစ်
တန်းကို တက်ဖြစ်သည်။ အဝတ်အစားဒီဇိုင်းတွေကို ဆန်းနိုင်သမျှ
ဆန်းအောင် ထွင်သည်။ လောလောဆယ် ပိုက်ဆံမတတ်နိုင်တော့
စာအုပ်ထဲမှာပဲ ဒီဇိုင်းတွေ ဆွဲထားသည်။

မင်းသမီးလုပ်လျှင် ဝတ်ဖို့ အဝတ်အစားတွေကို ကြိုတင်ပြီး
ပြင်ဆင်ထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ပင်စည် ပြန်လာပြီ အစ်ကို။ ခေါင်းငုံ့ အနွှေးပေးပြီး ထွက်ခဲ့
တဲ့ ဒီလောကထဲကို ပင်စည် ပြန်ဝင်တော့မယ် အစ်ကို.. လက်ကမ်း
ပြီး ကြိုနေပါနော်။

'Fat of beauty' မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ပင်စည်က 'Queen
of beauty' ဖြစ်နေပါပြီ။

လမ်းထွက်ရင် ကောင်လေးတွေ ရေလည်ကြွေတာ အသံ
သာကြီး။ အမေမွေးဝေးလိုက်တဲ့ မျက်လုံးလေးက ဒီနေရာမှာ စကား
ပြောတယ်လေ။ ပုလဲတစ်လုံး ရွဲတစ်လုံး ဆိုသလို ဝိုင်းစက် လှပစေ

မျက်လုံးကလေးနှင့် မျက်တောင်ကော့ကော့ကြီးတွေကို သမင်လည်
ပြန် (အမှန်က လူလည်ပြန် ဖြစ်ရမှာနော်) ကြည့်တဲ့ ဘဲတွေထဲမှာ
အရွယ်သုံးပါးစလုံး ပါနေတာ ခက်.. ခက်လှချည်ရဲ့။

'ဟာ.. တို့အစ်မက ရေလည်လန်းနေပါလား၊ အိတုန်တို့
ရေ.. လာကြည့်ကြဦးဟေ့'

အမည်းရောင် ဂူးဖီးဂါဝန်တစ်ဆက်တည်းက သူမခန္ဓာကိုယ်
မှာ ချပ်ရပ်စွာနေရာယူထားသည်။ ကြိုးတစ်ချောင်းအောက်မှအသား
ဖွေးဖွေးလေးတွေက တစ်မျိုးဆွဲဆောင်မှုရှိစေသည်။ ဆံနွယ်ခွေခွေ
ကလေးတွေက ပခုံးကို ကျော်ပြီး ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ လှပစွာ ဝဲဖြာနေ
သည်။

မျက်နှာလေးမှာ မိတ်ကပ်ပါးပါးလေး လိမ်းပြီး မျက်ခွံတွေ
ပေါ်မှာ ကာလာတင်ထားသည်။

ပန်းဖျော့ရောင်နှုတ်ခမ်းနီလေးက ကကြီးပုံ နှုတ်ခမ်းကလေး
ထက်မှာ စိုစိုလေးဖြင့် လှပလွန်းနေသည်။

တစ်ကိုယ်လုံးကို ခြေပြန်ခေါင်းပြန် အပြန်ပြန် အလှန်လှန်
ကြည့်နေကြသော ထိုအုပ်စုကို ပင်စည်က

'နင်တို့တွေ ဘယ်လိုဖြစ်နေကြတာလဲဟယ်... မမ ဒီမှာ အနေရခက်လာပြီဟဲ့'

'မမ မှန်မှန်ပြောစမ်း။ ဘယ်သူနဲ့ချိန်းထားတာလဲ၊ ဒါနဲ့ တစ်လော ဟိုဒါရိုက်တာကြီးကို မတွေ့ရဘူးနော်'

'မမက မင်းသမီးလုပ်မှာဆိုတော့ ခုကတည်းက ဝအောင် ကြည့်ထားရတာ'

'အိတုန် လောင်းရဲတယ်သိလား၊ မမကိုနိုးသေအောင်မြင်မှာ'

'ညီမလေးတွေအားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွယ်၊ မမက ကံကြမ္မာနဲ့ နပန်းလုံးရဦးမှာ'

'မမကို ဟိုဒါရိုက်တာကြီးက ရိုက်ပေးမှာ မဟုတ်လား၊ သူ့စတိုင်လ်က အရမ်းခိုက်တယ်နော်၊ ဒါရိုက်တာမလုပ်ဘဲ မင်းသားလုပ်နဲ့ ကောင်းတာ၊ တော်တော်ဆွဲဆောင်မှု ရှိတယ်၊ သိလား'

'ယောက်ျားပီသလိုက်တာလဲ လွန်ရော'

'ဟင်... နင်က ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ အိတုန်မ'

'အမယ် ဒီလိုပဲ ကြည့်ပြီး သိတာပေါ့၊ ကြင်နာတတ်ပုံလည်း ရတယ်နော်၊ မမတော့ ကံကောင်းပါတယ်လေ'

သူတို့တွေက အစ်ကိုနှင့်ကျွန်မကို အတွဲဟု ထင်နေကြပုံရသည်။ ကျွန်မက မဟုတ်ကြောင်း ပြောရှင်းချက် ထုတ်ရပါသည်။

တကယ်က သူတို့ထင်သည့်အတိုင်းဖြစ်စေချင်တာက ကျွန်မဆန္ဒ။

'ကိုဆုံမှတ်က မမဆရာအရင်းပါကွယ်၊ ညီမတို့ထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး၊ မမကို ရိုးရိုးသားသားကူညီနေတာပါ'

'ရိုးရိုးသားသားလား၊ ကြိုးကြိုးစားစားလားမှ မသိတာ၊ မမလူ ကြည့်ရတာ... နည်းနည်းတော့ ပိုပါတယ်နော်၊ မဟုတ်ဘူးဆိုရင် ဘယ်သူကမှ မနက် ငါးနာရီ ဒုက္ခခံပြီး လိုက်ပြေးပေးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အိတုန်တို့ ထပြေးချင်လို့ဆို လိုက်ပေးမှာမို့လို့လား... ဝေးသေး... တွန်း'

'ဒါကတော့ အိမ်ချင်းနီးလို့ပါကွယ်၊ ကန်တော်ကလေးတင်ပဲဆိုတော့ လမ်းကြုံနေတာကိုး ညီမလေးရဲ့'

'မမဘက်ကရော ရိုးသားလား၊ ပြော... ပြောပြ၊ သိချင်လို့'

'ဒီကောင်မလေးတွေတော့နော်၊ ဒီနေ့ ဘယ်လိုဖြစ်နေကြ'

မှန်းကို မသိဘူး'

‘မမနဲ့သူ ဘာမှမဟုတ်ဘူးဆိုရင် အိတုန်တို့နဲ့ပိတ်ဆက်လေ’

ပင်စည်ရင်ထဲတွင် အမျိုးအမည်တပ်၍မရသော ဝေဒနာတစ်ခု ဖြစ်ထွန်းသွားသည်။ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောရရင်တော့ ဘေးဝင်တာပေါ့။ ဆုံမှတ်ဆိုတဲ့ အစ်ကို့ကို ပင်စည်ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့စိတ်မဝင်စားစေချင်တာလေ။

‘ကြည့် . . ကြည့်၊ မမမျက်နှာကြီး ညိုမည်းလာပြီ၊ ဟော . . ဟော . . စူပုပ်လာပြီ၊ တွေ့လား . . ဟား . . ဟား . . . ဒါနဲ့များ ပြောတော့ ဘာမှမဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ပေါ်ကုန်ပြီနော်၊ ပေါ်ကုန်ပြီ’

ပင်စည်က ရှက်ရမ်း ရမ်းပြီး သူတို့တွေကို လိုက်ထုပါတော့သည်။ လေးယောက်သား ပတ်ပြေးပြေးနေသဖြင့် အိမ်ထဲတွင် ဝရမ်းသုန်းကား ဖြစ်နေကြသည်။ ပင်စည် ပျော်နေတယ် အစ်ကို။ သူတို့ပြောသလို တကယ် ဖြစ်ချင်တာပါရှင်။ နောက်နေတာ မဟုတ်ဘူး အတည်ပြောနေတာနော်။

အခန်း (၂၀)

ပင်စည်က ဆုံမှတ်ဖုန်းကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ နှစ်လနီးပါး မကြားရတဲ့အစ်ကိုအသံက ဖုန်းထဲမှာ သိပ်နားထောင်လို့ကောင်းတာပဲ သိလား။

‘အစ်ကို . . ကျွန်မကို လာတွေ့လို့ရပြီ’
‘မင်း . . ဘယ်မှာလဲ ပင်စည်၊ အစ်ကို လာခေါ်မယ်လေ’
‘လမ်းထိပ်က အအေးဆိုင်မှာ စောင့်နေမယ် အစ်ကို’
‘OK လေ၊ အခုလာခဲ့မယ် . . bye’
အစ်ကို ဘာကြောင့် မြူးကြွနေပါလိမ့်။ သူလည်း ကျွန်မလို

ပဲ မတွေ့ရတာ ကြာလို့ လွမ်းဆွတ်နေတာလား၊ သတိများ ရနေလား။ အိုး . . ရင်ခုန်သံတွေ ရိုက်ချက်ပြင်းပါတီ။ ခုချိန်မှာများ heart rate ကို တိုင်းကြည့်မယ်ဆိုရင် 96 လောက်တော့ ရှိမယ် ထင်တယ်။

ပင်စည့်တစ်သက် ဒီအချိန်လောက် ဂနာမငြိမ်တာ မရှိတော့ပါ။ အိတ်ထဲက မှန်လေးတော့ ငြူစုနေရော့မည်။ ခဏခဏ ထုတ်ကြည့်လွန်းလို့လေ။ ဘာနဲ့တူလဲ ဆိုတော့ ရည်းစားဦးနှင့် ပထမဆုံး အကြိမ်ချိန်းတွေ့ရတဲ့ feelingမျိုးလေ။ ခုဟာက ရည်းစားလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ . . . နည်းနည်းများ ကြောင်နေမလားပဲ။

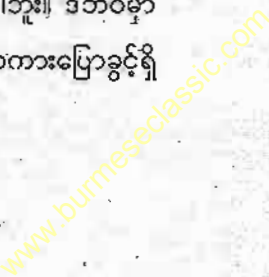
မိန်းကလေးက စပြီး မချစ်ရဘူးလို့ ဘယ်သူကများ သတ်မှတ်ထားခဲ့သလဲကွယ်။ မိန်းကလေးလည်း ခံစားတတ်တဲ့ အသည်းနှလုံး ရှိတာပဲ။ ခေတ်အဆက်ဆက် အရွေးချယ်ခံဘဝ ဖြစ်နေရတာဘောင်ကျဉ်းသွားတာပေါ့။ ယောက်ျားတွေကျတော့ . . လွတ်လပ်တဲ့ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမဆို (ခုနစ်ရက်သားသမီးမကလို့ ရာဟုတောင်ပါသေး။) နောက်ဖိုးစွဲခွင့်ရှိတယ်။ ရွေးချယ်ခွင့်ရှိတယ်လေ။ မိန်းမတွေမှာကျတော့ သူတို့က ကြိုက်မှ၊ ချစ်ရေးဆိုမှ ပြန်ပြီး ရွေးခွင့်ရကြတာ။ (OK လေ၊ မိန်းကလေးတွေ အကုန်လုံးကို မေးချင်တယ်။ ကိုယ့်ထံ

propose လုပ်လာတဲ့သူတွေကို ပြန်ကြိုက်လိုက်ရတာ စိတ်ထဲက 100% သေချာရဲ့လား)

ကျွန်မကတော့ သေချာပါတယ်လို့ ဖြေတဲ့သူတွေကို နည်းနည်းတော့ မုသားပါမယ်လို့ထင်တယ် . . . ဟုတ်တယ် မဟုတ်လားဟင် . . . တိုးတိုးတိတ်တိတ်ပေါ့။ အမှန်တကယ်က ကိုယ်က ရွေးခွင့်မရှိလို့ ကိုယ့်ကိုရွေးလာတဲ့သူတွေကို ခေါင်းညိတ်လိုက်ရတာမျိုးပါ။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ် . . . ကံကောင်းတဲ့မိန်းကလေးတွေကျ မင်းသားလို ရုပ်ရည်မျိုးနဲ့ ချမ်းသာတဲ့သူဌေးသားတွေလက်ထဲမှာ ကံစမ်းမဲပေါက်သွားပါတယ် . . ဒါမျိုးကျတော့ over 100% လို့ ဖြေရင် လက်ခံနိုင်ပါတယ်။

ခက်တာက . . . ဒီဘက်ခေတ် 21st century ကြီးထဲမှာ ယောက်ျားတွေက ပိုပြီး ပါးနပ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကို ပြန်ပြီး answer မပေးမယ့်သူကို အချိန်ကုန်ခံပြီး ရည်းစားစကား ပြောမှာ မဟုတ်ပါဘူး . . . မီးစိမ်းပြမှ လှုပ်ရှားတတ်တဲ့အမျိုးတွေပါ။

သူတို့ယောက်ျားတွေတော့ မပြောတတ်ပါဘူး။ ဒီဘဝမှာ ဗင်စည်ရှင်ရေး . . နင်ကြိုက်တဲ့သူကို နင် ရည်းစားစကားပြောခွင့်ရှိ

တယ်လို့များ permitsကြည့်ပါလား.. လာထားပဲ။ အဲဒါကမှ အခု စစ်နော်။ တကယ့်အနှစ်ပဲလေ။

ယောက်ျားလေးတွေ ခွဲခြားတတ်အောင် ပြောတာပါ။ တစ်ခါ Miss Universe 2009 ရွေးပွဲကျရင် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ ဘာကွာသလဲလို့ မေးတဲ့အခါ ဗိုင်လူကြီးတွေက အဖြေမှန်ကို သိဖို့ပဲ ပါတယ်။

(Answer - ယောက်ျားတွေသည် ရည်းစားစကား ပြောတတ်သည် - မိန်းမတွေသည် ခေါင်းညိတ်တတ်သည်။)

That's right - အဲဒီအဖြေသည် ကွက်တိ မှန်ကန်တဲ့ အတွက် Miss Universe 2009 ဘွဲ့ကို ရက်ရက်ရောရောကြီးပေးပေးလိုက်သင့်ပါသည်။

ကျွန်မက အစ်ကိုကိုစောင့်ရင်း တွေးချင်ရာတွေ လျှောက် တွေးပစ်လိုက်သည်။ အစ်ကိုကားက ဆိုင်ရှေ့မှာ ရပ်လာပြီး ဆိုင်ထဲ က စားပွဲအနံ့ ဟိုသည် ကြည့်လို့ တစ်ယောက်ယောက်ကို လိုက်ရှာ နေသည်။ ကျွန်မကိုလည်း တစ်ချက်လှမ်းနှိုးလိုက်သေးသည်။ ပြီးတော့ အကြည့်တွေက ကျော်သွားပြန်သည်။ အစ်ကို.. ဘာဖြစ်နေတာလဲ

မြတ်စွာဘုရား.. ကျွန်မကိုများ မမှတ်မိတော့တာလား။ ကျွန်မ.. ကျွန်မက ဒီလောက်တောင် ပြောင်းလဲသွားပြီလား။

အစ်ကိုရေ.. ကျွန်မ ဒီမှာ'

စိတ်မရှည်တော့သော ကျွန်မက လက်ညှိုးကလေး ထောင် ဖြီး လှမ်းခေါ်လိုက်ပါသည်။ အစ်ကိုမျက်လုံးထဲက ပုံရိပ်တွေကို သရုပ် ခွဲပြချင်ပါရဲ့။ တော်တော်လေးကို အံ့အားသင့်နေတာလေ.. လူက ကားပေါ်က ဆင်းသွားလာတာ.. ကျွန်မဆီက အကြည့်တွေက ရုပ် သိမ်းမသွားဘူး.. သိလား။ ကားပေါ်ကနေ ဆိုင်ထဲရောက်တဲ့အထိ လမ်းမှာ ခလုတ်တိုက်တာက နှစ်ခါ။

'မင်းက ပင်စည်လား.. တကယ်ပဲ ပင်စည်လားဟင်'

'တကယ်ပေါ့ အစ်ကိုရဲ့.. ကျွန်မ အသံတော့ ပြောင်းမ သွားပါဘူးနော်'

'ဟား.. မင်း သိပ်တော်တယ် ပင်စည်၊ ပြောရင် ပြောတဲ့ အတိုင်း လုပ်နိုင်တယ်နော်.. အစ်ကို ဂုဏ်ယူပါတယ်ကွာ.. ဒီနေ့ အစ်ကိုမျက်လုံးထဲမှာ မင်းက Angel (နတ်သမီး)လေးပါပဲ'

'ရှင်'

အာမေဇိုက်သံက ရင်ထဲမှာ ဆယ်ကြိမ်မက မြည်ဟည်းသွား
ပါသည်။ ကျေးဇူးပြုပြီး ဒီလိုမပြောပါနဲ့လား... အစ်ကို။ ကျွန်မ အစ်
ကိုကို ထပ်ပြီး တွယ်တာသွားမှာစိုးလို့ပါ။

'ဟော... ကြောင်ပြီး ကြည့်နေပြန်ပြီ၊ ထလေ... တစ်ခု
သွားစားရအောင်'

ကျွန်မ ဒိုင်ယာရီထဲမှာ ရေးမိပါတယ်... အပျော်ဆုံးနေ့လို့
... ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူး အစ်ကို။ ကျွန်မအတွက် ဂုဏ်ယူနေတဲ့
အစ်ကိုမျက်လုံးတွေက သိပ်ပြီးကျက်သရေရှိတာပဲကွယ်။ ကျွန်မ စား
ဖို့ ငါးကင်ကို အရိုးနှင်ပေးတာ... အရိပ်တကြည့်ကြည့်နဲ့ တဖွဖွနဲ့
ကျူးနေတတ်တာတွေဟာ ကျွန်မအတွက်တော့ ဘာနဲ့မှ တန်ဖိုးဖြတ်
လို့ မရဘူး သိလား။

ကျွန်မနဲ့မတွေ့တဲ့... နှစ်လအတွင်းမှာ အစ်ကိုက ကျွန်-
မအတွက် ဇာတ်တွေ ရေးနေတာ သုံးပုဒ်တောင်ရှိပြီဆိုပဲ။ ဗီဒီယို ငါး
ကား ရိုက်ပြီးရင် ရုပ်ရှင်တစ်ကားရိုက်မယ်တဲ့။ အစ်ကိုက Producer
အသစ်တောင် ရှာထားပြီးပြီ။ အဲဒီProducerက ငွေကြေးထက် အ
ပညာကျန်တာကိုပိုလိုသတဲ့။ ဒါကြောင့် အစ်ကိုနဲ့Key ကိုက်တာနေမှာ

အစ်ကိုက လေးလေးနက်နက်ပြောသေးတယ်။ ကျွန်မရိုက်
မယ့် ပထမဆုံးရုပ်ရှင်ဟာ သူ့ရင်နဲ့ရင်းပြီးရေးထားတဲ့အတွက် အကယ်
ဒမီ ရစေချင်တယ် တဲ့...။ အစ်ကိုစေတနာကို နားလည်ပေမယ့်
ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ရှိတဲ့အတိုင်း ပြောရရင် ကျွန်မကလည်း အစ်ကိုကို
ဒါရိုက်တာဆုရစေချင်ပါတယ်။

ဒီနေ့ဒီရက်ကစပြီး အစ်ကိုနဲ့အတူ မနက်ဖြန်တိုင်းကို ရင်
ဆိုင်တော့မယ်။ ပင်စည်ရှင်ကို မွေးခဲ့ခြင်းအတွက် အဖေနဲ့ အမေ
မျက်နှာမငယ်စေရပါဘူးရှင်။

အပြင်မှာတော့ ကိုယ်က မြန်မာမိန်းကလေးဆိုတာ မမေ့စေချင်ဘူး
တဲ့လေ။

ကျွန်မကလည်း အစ်ကို့ရဲ့ရှုပ်သေးရှုပ်လေးပဲ ဖြစ်ချင်တာပါ။
ဘာမဆိုနားထောင်ဖို့ အဆင်သင့်ပါ။

ကားရိုက်ဖို့အတွက် ပစ္စည်းတွေ ဝယ်စုနေရတာနဲ့ တစ်နေ
ကုန် မအားရပါဘူး။ လောလောဆယ် အစ်ကိုက အိတ်ဖိုက်ပေးထား
တာပေါ့။ အဝတ်အစားတွေ၊ ဖိနပ်တွေ၊ အိတ်တွေ အားလုံး အဆင်
သင့်ဖြစ်ပြီဆိုတော့ ဘာရယ်မဟုတ်. . shopping centre တစ်ခုကို
ကျွန်မ ရောက်သွားပါတယ်။

အလှကုန်ပစ္စည်း ရောင်းတဲ့ ကောင်တာရှေ့မှာ ကျွန်မက
Bio တံဆိပ် foundation မိတ်ကပ်ရည်နှင့် ပေါင်ဒါမှုန့်ဝမ်းဆက်ကို
ကြည့်နေတုန်း

‘Bio တံဆိပ် ဝမ်းဆက်တစ်စုံပေးပါ’

ဒီအသံ. . ဟုတ်တယ်. . ဒီအသံပဲ. . ငါ ကောင်းကောင်း
မိတ်မိတာပေါ့. . . အယုတ်တမာမရဲ့အသံပဲ။

‘ဒီတစ်စုံပဲရှိတော့တာ ညီမလေးရဲ့’

အခန်း (၂၁)

နေ့ရက်တိုင်း အဓိပ္ပာယ် ရှိနေသည်။ နုနယ် ငယ်ရွယ်ကာ
လှသွေးကြွယ်လွန်းတဲ့ ပင်စည်က modelသင်တန်းလည်း တက်လိုက်
သေးသည်။ အစ်ကိုကပဲ အကြိုအပို့လုပ်ပေးသည်။

ပင်စည်ကိုဆို. . မတွေ့လိုက်နှင့်. . တွေ့လိုက်တာနဲ့ လူ
တွေရဲ့မျက်လုံးတွေ အများကြီး ကပ်ပါလာကြသည်။ အစ်ကိုက ဒါ
တွေကို သိပ်ကြိုက်ပုံမရပါ။ ယုတ်စွအဆုံး. . ဂါဝန်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘောင်း
ဘီဖြစ်ဖြစ် တိုသွားရင် ဆူလို့ မဆုံးတော့။

ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေမှာတော့ လိုအပ်ရင် ဝတ်ရမယ်. . . တဲ့။

'သူက ယူမှာမို့လို့လား... ဖြစ်နိုင်ရင် ကျွန်မကို ရောင်းဖေ
ပါလား... ပိုပေးဆို ပေးပါ့မယ်'

သူ့ကြည့်ရတာ ကျွန်မကို လုံးဝသိပုံမရပါ။ အနိုင်ရထားတဲ့
သူဆိုတော့ မေ့နိုင်မှာပေါ့လေ။ ပြီးတော့ ကျွန်မလက်ထဲကဟာကို
သဲကြီးမဲကြီးလိုချင်နေပုံရသည်။ ကံတရားက တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်
သူနှင့်ပြန်ဆုံစေသည်။ ဒီတစ်ခါ မင်းရှုံးစေရမယ် မိယံ။

'ကျွန်မ ယူမယ် အစ်မ'

'တောက်'

တော်တော် ခံပြင်းသွားပုံ ရသည်။ တောက်တွေ ဘာတွေ
ခေါက်လို့၊ ခေါက်ပေါ့... သေအောင်ခေါက်... မင်းပဲ တစ်သက်လုံး
အနိုင်ရမယ်လို့များ တွက်ထားသလားကွယ်။

'နားလည်မှုမရှိဘူးနော်... အတ္တသိပ်ကြီးတာပဲ၊ ဒါကြောင့်
လည်း မအောင်မြင်တာဖြစ်မယ်'

ကောင်တာက အစ်မကြီးရဲ့ မှတ်ချက်ပြုတဲ့ စကားသံထေ
ခဏလေးတွေတဲ့လူတောင်မှ သူ့စိတ်ကိုဖတ်တတ်သွားပြီကိုး။ ကျွန်
သင်ယူစရာတစ်ခု တွေ့လိုက်တာက... ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတို့မည်သည်

သူတွေနဲ့ဆက်ဆံတဲ့အခါမှာ လျှို့ဝှက်တတ်ရမယ်... သိုသိပ်စွာ နေ
တတ်ရမယ်... ဆက်ဆံရေးပြေပြစ်ရမယ် ဆိုတာပါပဲ။

ဒီနေ့ ကျွန်မ ကျေနပ်တယ် သိလား။ သူလိုချင်နေတဲ့ပစ္စည်း
တစ်ခုကို အပိုင်ရလိုက်လို့ပေါ့။

ကျွန်မဆီက သူ ဖဲ့ယူသွားတာက ဂုဏ်သိက္ခာလေ...။ ဒီ
လောကမှာ မျက်နှာမပြရအောင်၊ ခြေပြန်မချရအောင် သူခိုးမလို့...
ပတ်ပက်စက်စက်ကို စွပ်စွဲခဲ့တဲ့ မိန်းမ။

သူများဆီက တစ်ခု ယူဖူးရင် တစ်ခုမက ပြန်ပေးရတတ်
တယ်ဆိုတာ ဒီမိန်းမ သိစေချင်ပါတယ်။

*

အရေးအကြီးဆုံးဟာကို ပြောပြဖို့မေ့နေလိုက်တာ... ခုနက ကျွန်မက ပင်စည်ရှင် မဟုတ်တော့ဘူး... ရုပ်ရှင်မင်းသမီးလုပ်မယ့် ဆိုတော့မှ အစ်ကို ပြောင်းပေးလိုက်တဲ့ နာမည်လေးက 'မြတ်တော်ဝင်' တဲ့ ရှင့်။ တော်ဝင်တဲ့ မိန်းမမြတ်လို့ အစ်ကိုက တင်စားချင်ဖူးတယ်။

မြတ်တော်ဝင်ဘဝနဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်ရတယ်... စာနာရေးမင်းသမားတွေနဲ့တွေ့ရတယ်... ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ် ဝါသနာပါရာကို လုပ်ရတဲ့အတွက် ပျော်တယ်... ရုပ်ရှင်မင်းသမီးဘဝကို အိမ်မက်ထဲမှာ ထည့်ထည့်မက်ရတဲ့ဘဝကနေ အများရှေ့မှာ ကြော့ကြော့ မော့မော့ကလေးနဲ့ အိုက်တင် လုပ်ရတဲ့ တကယ့် မင်းသမီးဘဝကို ရောက်ရပြီလေ။

ဒီနေ့ရှုတင်က Summit Park View Hotel ထဲက ရေကူးကန်နဲ့ဘေးမှာ...။ အစ်ကိုက လိုအပ်တာတွေကို သင်ပေးပေးပါတယ်။ ရယ်တော့ ရယ်ရသားရှင်... ရေကူးတတ်တဲ့ ကျွန်တော် ရေကူးဝတ်စုံဝတ်ပြီး သရုပ်ဆောင်ရမှာလေ။

စိတ်ကူးယဉ်တဲ့အခန်းပေါ့... ဇာတ်လမ်းထဲက ကောင်

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

လေးက ဘုရားမှာ ပန်းတွေ ရောင်းတဲ့ ပန်းသည်မလေးပါ။ သူ့... သူ့ဌေးဖြစ်ရင် ဘယ်လိုနေမလဲဆိုတာကို စိတ်ကူးယဉ်နေတာပေါ့။

ကျွန်မလည်း ကိုယ် တစ်ခါမှမဝတ်ဖူးတဲ့ ရေကူးဝတ်စုံကို ဝတ်ပြီး ရှက်တော့ ရှက်တာပေါ့... ခက်တာက ရှက်နေလို့ ပြီးမှာ မဟုတ်တာ... တစ်ခုတော်သေးတာက အစ်ကို ရွေးပေးထားတဲ့ ဝတ်စုံက ပေါင်လယ်လောက်ရှိနေလို့သာပေါ့။

နက်ပြာရောင်ရေကူးဝတ်စုံလေးနှင့် မင်းသမီးကို ကြည့်ပြီး အကုန် ငုတ်တုတ်မေ့ကုန်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ structure က လှလွန်းနေတာကို... အဲ... မမေ့တဲ့သူဆိုလို့... ဒါရိုက်တာဆိုမှတ်ပဲ ရှိသည်။ ချက်ချင်းပြေးလာပြီး ပါတိတ်ဆင်ဒီဇိုင်းနှင့် ပဝါစလေး လာပတ်ပေးသွားသည်။

ပြီးတော့ တိုးတိုးလေး ပြောသွားသေးသည်။ 'မင်းရဲ့အလှတွေကို လူတကာမကြည့်စေချင်ဘူး တော်ဝင်' ကျွန်မရင်ထဲတွင် သိမ့်ခနဲ လှိုက်ဖို့သွားသည်။ ဒါဆို အစ်ကို သဝန်တို့နေတာပေါ့...။

နေရောင်က လိုချင်တဲ့ lightingအတိုင်းအတာ ရောက်ပြီ

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

ဆိုတာနှင့် ဆုံမှတ်က စရိုက်ပါတော့သည်။ မြတ်တော်ဝင်က ရေထဲကန်နံဘေးက ခုံလေးပေါ်မှာ အိပ်ပြီး နေပူဆာလှုံနေသည်။ နေထူမှိုက်မှန်အညှိရောင်လေးက သူမနှင့်လိုက်ဖက်လွန်းလှသည်။ ရွှေပင်တွေကိုသိမ်းတင်ထားသော အပြားကြီးကြီးနှင့်ခေါင်းစည်းကြောဆံနွယ်ခွေခွေလေးတွေ ပိုပြီး ပေါ်လွင်စေသည်။ နှာတံလေးက စင်ပြီး ချွန်နေသည်။ မျက်တောင်ကော့ကော့တွေက Mascara သုံးထားသဖြင့် မည်းနက်ပြီး ကော့ရွန်းနေပါသည်။ စင်ရော်ပုံမျက်ခုံးလေးတွေက တစ်မျိုးဆွဲဆောင်မှုရှိစေသည်။

အအေးခွက်ကို နှုတ်ခမ်းမှာ တော့ပြီး.. ပိုက်တံလေးနှင့် သောက်နေပုံက အသည်းယားချင်စဖွယ်.. သူမ နှုတ်ခမ်းလေးတညှို့ဓာတ်အပြည့်ရှိသည်။ ဆုံမှတ်သာမဟုတ်၊ ရှုတင်ကို ပေါက်ချလာသော လေးနက်သည်လည်း မင်းသမီး၏အလှမှာ မျောပါသွားပုံပင်သည်။ တစ်ချိန်တစ်ခါက မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့ဖူးသူ ပင်စည်ရှင်ဟု သူမသိပုံမရပါ။ ဆုံမှတ်ကလည်း ပြောမထားခဲ့.. မင်းသမီးအသစ်မြတ်တော်ဝင်ဟုသာ သိထားပါသည်။

'ကိုစံမင်း မင်းသမီးမျက်နှာကို အကျပ်ဆွဲထားမယ်.. ဟုတ်တယ်..'

ပြီး.. မင်းသမီးတ ဖြည်းဖြည်းချင်း မော့ကြည့်မယ်.. ဟုတ်ပြီဗျာ.. တစ်.. OK'

Monitor ရွေ့မှာထိုင်ပြီး စိတ်တိုင်းမကျမချင်း ညွှန်ကြားနေသူက ဆုံမှတ်ရယ်ပါ။ ကိုယ့်ဥယျာဉ်ထဲက ဟိုးပင်လေး ရှင်သန်ဖို့အတွက် အရိပ်တကြည့်ကြည့်နဲ့ ပြုစုပေးရမှာက ဥယျာဉ်မှူးတို့ရဲ့တာဝန်ပါပဲလေ။

သုံး scene ရိုက်ပြီး ထမင်းစားရန် ခဏနားပါသည်။ လေးနက်က ဆုံမှတ်အနားကပ်လာပြီး

'ဟေ့ကောင်.. အဲဒီအသစ်ကလေးက မိုက်တယ်ကွာ.. မင်း ဘယ်က ရှာထားတာလဲ'

ဘယ်က ရှာထားတာတဲ့လဲ.. အော်ရယ်ပစ်လိုက်ချင်သည်။ အပင်ပန်းခံပြီး ဘဝပြောင်းပေးထားရတာ၊ ခုမှ လာပြီး မြင်နေသေးတယ်၊ အရင်က ဖက်တီးမလေးလေဟု သူ့ပါးစပ်က မထွက်ရက်ပါ။ ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှလည်း မသိစေချင်တော့ပါ.. လက်ရှိဘဝထဲမှာ သူမက ရွှေမင်းသမီးလေး မြတ်တော်ဝင်ဖြစ်နေပါပြီ။

'မိယ့်နဲ့ဘယ်သူပိုလှသလဲ လေးနက်'

‘သူ ပိုလှတယ်ကွ. . ဆွဲဆောင်မှုရှိတယ်. . အဟုတ်. . ငါ
မှာ အသက်ရှူတောင် မှားပါတယ်ဆိုမှ’

‘လုပ်ပြီကွာ. . မင်းတော့’

‘ဘာလဲကွ. . တိုနေလိုက်တာ သူမင်းသမီးကို. . . ဒါလေး
ပြောတာများ. . နေစမ်းပါဦး. . အရင်မင်းသမီးတွေတုန်းက တစ်ခါ
မှ မတိုဖူးပါဘူးကွာ. . . ဆုံမှတ်. . မင်းတော့ မရိုးတော့ဘူးနော်’

‘တော်စမ်းပါကွာ. . . လာ. . ထမင်းသွားစားမယ်’

‘တကယ်နော်. . မင်းနဲ့ စာရင်းမရှိရင် ငါလှုပ်ရှားလိုက်ရ
မလား’

ဆုံမှတ်က လက်သီးထောင်ပြပါသည်။ ပါးစပ်မှလည်း အသံ
တိတ် လှမ်းဆဲလိုက်သေးသည်။ လေးနက် အထာပေါက်သွားပြီဖြစ်
သည်။ ယောက်ျားချင်း ဒီလောက်တော့ သိတာပေါ့။

အခန်း (၂၂)

အစ်ကိုက ကျွန်မကို အရင်ရပ်ကွက်ထဲ ပြန်ဝင်စေချင်ပုံမရ
ပါ။ အရင် မပိန်ခင်တုန်းက ကျွန်မ အဖေ့ကို တစ်ပတ်တစ်ခါသွား
တွေ့ပေမယ့် နောက်ပိုင်း မရောက်ဖြစ်တာကြာပါပြီ။ ကြီးမေကတော့
သတိရတိုင်း လာလာကြည့်တတ်ပါသည်။ သူ့တူမလေး ဒီလိုလှတ
ပတဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု အိပ်မက်ပင် မမက်ဖူးပါတဲ့လေ။

ညကတော့ အဖေ့ကို အိပ်မက်မက်ပါသည်။ သမီး. . သမီး
ဟု မောပန်းတကြီးအော်ခေါ်ရင်း သူမနောက်ကိုပြေးလိုက်လာသည်။
အိပ်မက်မကောင်းသဖြင့် မိုးလင်းသောအခါ တော်ဝင်က ကြီးမေဆီ

ဖုန်းဆက်ပါသည်။ လမ်းထိပ်အိမ်မှတစ်ဆင့် သွားခေါ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ကြီးမေလား... သမီး ခံဖေ့ကို သတိရလို့ဆက်လိုက်တာ အဖေ... ဘာလုပ်နေလဲဟင်’

‘မနက်ကတည်းက စားပြီး ထွက်သွားတာပဲကွယ်... ဒီနား တင်ပဲ ရှိမှာပါ သမီးရော... အဆင်ပြေရဲ့လား’

‘ပြေပါတယ် ကြီးမေ... ဒါနဲ့ အဖေ သမီးကို မေးနေသေးလားဟင်’

‘အမြဲတမ်းကြီးတော့ မမေးပါဘူး... သတိရတဲ့အခါက မေးနေတာပဲ... သမီးသာ အဆင်ပြေအောင် နေပါကွယ်’

‘ဒေါ်ရင်နုရေ... ဦးခနကို ကားတိုက်သွားလို့ မြန်မြန်လာပါဦး’

ဖုန်းထဲမှ ကြားလိုက်ရသောအသံကြောင့် ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။ အဖေ... အဖေ... ဘာမှမဖြစ်ဘဲ စေနဲ့ဘုရား။ ကျွန်မက အဖေအပေါ်မှာ ဘာတစ်ခုမှတာဝန်မယူနိုင်သေးဘူး... ကျွန်မမှာ ပြေးကြည့်မှ ဒီအဖေတစ်ယောက်ပဲရှိတာပါ။

တော်ဝင် အင်္ကျီပင် မလဲနိုင်ပါ။ ဝိုက်ဆံအိတ်အပြားလေး ကိုင်ပြီး ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။ မျက်ရည်တွေက ပါးပြင်ပေါ်မှာ စိုရွဲနေသည်။ လမ်းထိပ်ရောက်တဲ့အထိ တောက်လျှောက်ပြေးလာသည်။ လမ်းထဲသို့ ကွေ့ဝင်လာသော ကားတစ်စီးနှင့် တည့်တည့်တိုးမိပြီး ဘရိတ်အုပ်သံက ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘ကျွီ...’

‘ဟာ... တိုက်ပြီ ထင်တယ်... သွားပြီ’

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှလူများက ကားတိုက်ပြီ ထင်ပြီး ပြေးထွက်လာ၍ကြည့်ကြသည်။

‘တော်ဝင်... ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ... ဘာဖြစ်လာတာလဲ’ အစ်ကိုမေးနေတဲ့အသံကို နောက်ဆုံးကြားလိုက်ရပြီး အစ်ကိုရင်ခွင်ထဲမှာပဲ ကျွန်မ ခွေလဲသွားပါတော့သည်။

ကျွန်မ သတိရလာသောအခါ အထူးကုဆေးခန်းတစ်ခုတွင် ရောက်ရှိနေကြောင်း သိရသည်။ ကျွန်မ မျက်လုံးဖွင့်ဖွင့်ချင်း တွေ့ရတာက စိုးရိမ်ပြီး သွေးပျက်နေတဲ့ အစ်ကိုမျက်နှာပါ။

'တော်ဝင်. . ချာတိတ်လေး သတိရလာပြီလား'

'အဖေ. . အဖေ့ကို ကားတိုက်သွားလို့ အစ်ကို. . . အဖေ
ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ မသိဘူး'

'အစ်ကို လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ. . . စိတ်အေးအေးထား. . .
တော်စင်၊ ခဏလေး ဆရာဝန်သွားခေါ်လိုက်ဦးမယ်'

ဆရာဝန်က တော်ဝင်ကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီး

'တစ်အောင့်နေရင်တော့ ဆင်းလို့ ရပါပြီ. . ရုတ်တရက်
ဆိုတော့ လန့်ပြီး shockရသွားတာပါ. . အခု အားလုံး normalပြန်
ဖြစ်သွားပြီ'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ'

*

အစ်ကိုနှင့်ကျွန်မ မြောက်ဒဂုံရုံ ကြီးမေအိမ်သို့ရောက်သော
အခါ

'အမယ်လေး ပင်စည်ရဲ့. . နင် အခုမှ လာရသလားဟဲ့. .
နှင့်အဖေအလောင်းကို ခုနကပဲ လာသယ်သွားကြပြီတော့. . . ငါ
မောင်လေး အဖြစ်ဆိုးလိုက်တာကွယ်'

တော်ဝင် မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဖြူဖန်သွားသည်။

အဖေ့အသက်ကို သူမ မမီတော့။

'ဦးက ပွဲချင်းပြီး ဆုံးသွားတာလား အန်တီ. . ကားနံပါတ်
ရော မှတ်မိလိုက်လား'

'ဆုံးတာက အန်တီလက်ပေါ်မှာ. . သူ့သမီးနာမည် ခေါ်
သေးတယ်. . တိုက်သွားတဲ့ ကားသမားကို ဖမ်းသွားပါပြီ'

'အဖေ. . သမီး လာပြီလေ အဖေရဲ့'

'ငိုလိုက်. . တော်ဝင်၊ အားရအောင် ငိုလိုက်'

ကျွန်မပခုံးကို ဖွဖွလေး သပ်ပေးရင်း ဆုံမှတ်က အားပေး
စကားဆိုသည်။

ခုချိန်မှာ ကျွန်မ အားအကိုးဆုံးက အစ်ကို ဖြစ်သလို ကျွန်မ

အတွက် အနွေးထွေးဆုံးရင်ခွင်ဟာလည်း အစ်ကို့ရဲ့ရင်ခွင်ပါပဲ။ အစ်ကို့ရင်ခွင်ထဲမှာ ကျွန်မ အားရအောင်သာ ငိုပါရစေတော့။

အဖေ့အသုဘ သုံးရက်စလုံး ကျွန်မ မြောက်ဒဂုံရိပ်အိမ်တွင် ပင် နေဖြစ်သည်။ အစ်ကိုလည်း တစ်နေ့ကုန်နေပေးရှာသည်။

ဒီနေ့ သုံးရက်ပြည့်ပြီဆိုတော့ မွန်းလွဲနှစ်နာရီမှာ အဖေ့ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်မှာ ဖြစ်သည်။

ကြီးမေကလည်း ထူးဆန်းသော စကားတစ်ခွန်းကို ပြောသည်။

'မောင်ဆိုမှတ်. . ပင်စည့်အဖေအတွက် အရေးကြီးဆုံးလူ တစ်ယောက်ကို အန်တီခေါ်ထားတယ်. . သူက မင်းတို့လောကထဲ ကပဲလေ'

'ဘယ်သူများလဲ အန်တီ'

'ရောက်လာတော့ သိမှာပေါ့ကွယ်. . သူ့နောက်ဆုံးခရီးမှာ သူ့မိန်းမမျက်နှာကို မြင်သွားစေချင်လို့ပါ'

မိန်းမတစ်ယောက်ဆိုတာသာ သိလိုက်ရသည်။ ပတ်သက်မှုတစ်ခုခုတော့ ရှိပါလိမ့်မည်။ ထိုမိန်းမ ဘယ်သူဆိုတာထက် ဆုံမှတ်

က တော်ဝင်ကို ပိုပြီး ဂရုစိုက်နေရသည်။ တော်ဝင်ပုံစံက ဖြူဖတ်နံ့ ချိနေပြီး လုံးဝ weak ဖြစ်နေပုံရသည်။

'တော်ဝင် ဒီအားဆေးလေး သောက်လိုက်ဦးနော်'

သောက် ဆိုတော့လည်း သောက်လိုက်တာပဲ။ သုံးရက်လုံးလုံး စကားသိပ်မပြောဘဲ ငိုလို့သာ နေလေသည်။

ဆုံမှတ်က သည်းသည်းလှုပ်ဂရုစိုက်နေတော့ ပတ်ဝန်းကျင်က သတိထားမိလာသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်က ချစ်သူတွေလားဟု ကြီးမေကို လာလာမေးကြသည်။

အားလုံးက ပင်စည်ပိန်သွားတာကို အံ့သြနေကြသည်။

ရေဝေးသူသာန်တွင် ဝမ်းနည်းသူတွေ စုဝေးနေကြသည်။

ကျွန်မမှမဟုတ်. . . တခြားအသုဘရှင်တွေလည်း ကြေကွဲနေကြတာပဲ. . ကျန်ရစ်သူအားလုံးဟာ ဘဝတူတွေပဲပေါ့။

အဖေ့အသုဘက ရပ်ကွက်ထဲကလူတွေသာ ရှိသည်။ အဖေ့အလောင်းကိုထည့်ထားသော အသုဘမှန်ခေါင်းနံဘေးတွင် ကျွန်မ ထိုင်၍ ကန်တော့သည်။

မျက်ရည်များက သမံတလင်းပေါ်သို့ လွင့်ကန် ကျသည်။

ကျွန်မမျက်ဝန်းထဲသို့ လှပသော ခြေထောက်ကလေးတစ်စုံ ဝင်လာသည်။

ကြီးမေထံမှ ရှိုက်သံတစ်ချက် ထွက်လာသည်။

'မင်း လာပြီလား မစိုးမေ . . မင်းကို သိပ်ချစ်ခဲ့တဲ့ယောက်ျားကို နှုတ်ဆက်လိုက်ပါဦး'

ကျွန်မမျက်နှာကို မော့လိုက်သောအခါ အန်တီစိုးခေတ်ခိုကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

ဘာတွေလဲ . . . အဖေနဲ့သူ ဘယ်လိုပတ်သက်နေလို့လဲ။

ဆုံမှတ်လည်း အန်တီစိုးကိုတွေ့လို့အံ့ဩသွားပါသည်။ တစ်ဆက်တည်း မျှော်စင်ကျွန်းမှာ ဦးလေး ပြောခဲ့တာကို သွားသတိရမိသည်။

စိုးခေတ်ချိုက သူမိန်းမတဲ့။ ဟုတ်များ နေပြီလား။

စိုးမေ တစ်ဖြစ်လဲ စိုးခေတ်ချို၏ မျက်နှာသည် အဆမတန် ကြေကွဲနေပါသည်။

'ကိုဇနနဲ့ သမီးလေးကို ကျွန်မ သုံးနှစ်လုံးလုံး လိုက်ရှာခဲ့ပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်ပါနော် . . ကိုဇန ထင်သလို မဟုတ်ပါ

ဘူးရှင် . . ကျွန်မ ကိုဇနအပေါ်မှာ သစ္စာမမဲ့ခဲ့ပါဘူး။ ဒါကိုတော့ ယုံသွားပေးပါ ကိုဇနရယ်'

တိုးတိတ်ညင်သာစွာ ပြောပြီး မျက်ရည်တွေ တသွင်သွင်စီးကျလာသည်။ တော်ဝင်က မျက်လုံးလေးပြူးပြီး ကြောင်ကြည့်နေပေမယ့် ဒါရိုက်တာဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ သိလိုက်ပါပြီ။ အဲဒါ . . တော်ဝင်မေမေပါပဲ။

'တော်ဝင် . . အဲဒါ မင်းရဲ့အမေပဲလေ'

လက်တို့ပြီး သတိပေးပေမယ့် တော်ဝင်က ကျောက်ရုပ်ဖြစ်နေပါသည်။ စိုးခေတ်ချိုက ဆုံမှတ်ကို မြင်သွားပြီး

'ဪ . . မောင်ဆုံမှတ်လည်း လိုက်ဖို့တာလား'

'ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျ . . . သူတို့သားအဖက ကျွန်တော့်ရဲ့ အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေတွေပါ'

တမင်ကို သားအဖဟု ထည့်ပြောလိုက်ပါသည်။ ဒါမှ တော်ဝင်ကို အာရုံစိုက်မိမှာလေ။ တစ်ခုပဲ ပြောစရာရှိသည်။ သူတို့သားအဖမိရဲ့တွေ့ဆုံခန်းက သင်္ချိုင်းမြေပေါ်တွင် ဖြစ်နေသည်။ အန်တီစိုးက တော်ဝင်ကို တွေ့တွေ့ကြီး စိုက်ကြည့်နေပြီး

'သူ့ . . သူလေးက နွေဦးဖြူလား မမန'

ဟု ကြီးမေကို လှမ်းမေးသည်။

'တုတ်တယ် စိုးမေ . . သူက နင့်သမီးပဲ . . ဝါသနာကလည်း အမေတူဆိုတော့ အခု ရှပ်ရှပ်မင်းသမီးလုပ်နေတယ် . . နာမည်က မြတ်တော်ဝင် . . တဲ့'

'သမီး . . . မေမေသမီးလေး လာပါဦးကွယ်'

အာန်တီစိုးက အိပ်မက်ထဲကလို သူ့ရင်ခွင်ကိုဖွင့်ပြီး လက်ကမ်း၍ကြိုပါသည်။ အိပ်မက်ဆိုတာ နိမိတ်ပုံရိပ်ပဲလား။

'အာန်တီစိုးခေတ်ချိုက သမီးရဲ့မေမေလားဟင် . . မေမေလို့ ခေါ်လို့ရသလားဟင် . . မေမေလို့ သမီးခေါ်မယ်နော်'

သနားစဖွယ်စကားတွေကို အဆက်မပြတ်ပြောရင်း အဖေရင်ခွင်ထဲသို့ ပြေးဝင်ပြီး ငိုနေသော တော်ဝင်ကိုကြည့်ပြီး ဆုံမှတ်ရင်ထဲတွင် နှင့်လာသည်။ ဦးလေးကတော့ စိတ်ချသွားလောက်ပါပြီ။ သူ့လေး သူ့အမေနှင့် ပြန်ဆုံသွားပြီမို့ ဘဝတစ်ပါးကို စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့်ထားပြီး သွားနိုင်ပြီပေါ့လေ . . . ။

အခန်း (၂၃)

သူ့သမီးဟု သိသွားပြီးချိန်မှစ၍ စိုးခေတ်ချိုသည် တော်ဝင်အနားမှာ အရိပ်သဖွယ် အမြဲရှိနေခဲ့လေသည်။ လိုအပ်တာတွေကို ဖြည့်ဆည်းပေးရင်း သမီးကလေးကို တစ်မိမိမိမိကြည့်နေတတ်သည်။

တော်ဝင်ကလည်း ခုမှတွေ့ရတဲ့ အမေကို အတိုးချအလွမ်း သယ်ပြီး အချွေပိုနေသည်။

'မေမေ . . ဒီနေ့ ဘာဟင်းချက်လာသလဲဟင်'

'ငါးရဲ့အူနဲ့ကြက်ဥပေါင်းလေ . . ပြီးတော့ မရမ်းသီးအမှည့်တွေကို သုပ်လာတယ် . . ပြီးမှ မေမေနဲ့အတူစားမယ်နော် သမီး'

'ဟင်. . အစ်ကိုအတွက်ရော. . အစ်ကိုကိုပါ ကျွေးလိုက်ပါ
မေမေရယ်နော်'

'ကျွေးမှာပေါ့ သမီးရယ်. . တကတ'

နဂိုကတည်းက ဆုံမှတ်ဆို သဘောကျပြီးသားဖြစ်တဲ့ မေ
မေဟာ သူ့သမီးကို ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ပေးထားသော ကျေးဇူး
တွေကြောင့် ပိုပြီး နွေးနွေးထွေးထွေးဆက်ဆံလေသည်။ ဆုံမှတ်က
လည်း ဉာဏ်ပြေးလေသည်။ သားအမိနှစ်ယောက် ကြာကြာတွေ့ခွင့်
ရအောင် အန်တီစိုးကို တော်ဝင် ပါတဲ့ကားတိုင်း actor ငှားတတ်
သည်။ အတူတွဲသရုပ်ဆောင်ရင်း လိုအပ်နေတာတွေကို အန်တီစိုးက
သင်ပေးပြီး ဆွဲခေါ်သွားနိုင်သည်။

တကယ့်သားအမိဆိုတော့လည်း သိပ်ပြီး mood သွင်းစရာ
မလိုဘဲ ပီပီပြင်ပြင်ရှိသွားသည်။ မင်းသမီးက သွေးမကြီးတတ်တော့
ရှုတင်အဖွဲ့ သားအားလုံးကို မိသားစုသဖွယ် ဆက်ဆံသဖြင့် အချိန်
ကုန်လို့ ကုန်သွားမှန်းမသိအောင် စလိုက် နောက်လိုက်ဖြင့် ပွဲကျ၍
နေသည်။ ဒီနေ့ ရှုတင်နောက်ဆုံးရက်ဖြစ်နေတော့ တော်ဝင်က စက်
အဖွဲ့သမားတွေ၊ မီးထိုး မှန်ထိုးတွေကို ငါးထောင်စီ မှန်ဖိုးပေးလေ

သည်။ ဆုံမှတ်ကလည်း ပေးသည်။ အန်တီစိုးကလည်း ပေးသည်။
အားလုံးက တော်ဝင်ကို ဝိုင်း၍ ဆုတောင်းပေးကြသည်။

'တို့အစ်ကို အကယ်ဒမီရပါစေ. . မြတ်တော်ဝင်လည်း po-
pular ဖြစ်ပါစေ. . အန်တီစိုးလည်း ကျန်းမာပါစေ'

ပျော်နေကြသောပတ်ဝန်းကျင်သည် ပွဲဆူစေသူတစ်ယောက်
ကြောင့် သွေ့ခြောက်သွားရလေသည်။ သူကတော့ မိယံ ဖြစ်သည်။
ကောက်ခါငင်ခါ ရောက်ချလာပြီး

'မာမီ. . ဒီမှာ ဘာလာလုပ်နေတာလဲ'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ မိယံ. . သမီးလေသံက မာလှချည်လား'

'ဘာဖြစ်ရမလဲ. . မာမီက ရေနစ်သူ ဝါးကူထိုးနေတာကိုး။

ပြောတော့ မိယံကို မင်းသမီးဖြစ်စေချင်လို့ဆို. . ခုကျတော့ တခြား
မိန်းမတစ်ယောက်ကို ပံ့ပိုးပေးနေတယ် မဟုတ်လား. . ဒီဒါရိုက်တာ
က မာမီသမီးကိုပြိုင်မလို့ သူ့ဟာမကို ပွဲထုတ်နေတာ မာမီ သိရဲ့လား'
ဆုံမှတ် ဒေါသတွေ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သွားသည်။

ပြဿနာကို ရှောင်ရှားချင်၍

'အန်တီစိုး. . သူ့ကို ခေါ်သွားလိုက်ပါ'

'သွားမှာပါ. . သွားမှာ. . စိတ်ချ၊ ကိုယ့်အမေ ကိုယ် လာ
ခေါ်တာ ရှင်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး'

ကြည့်စမ်း. . ဒီမိန်းမ အစ်ကိုကို ဆက်ဆံတာ ရင့်သီးလိုက်
တာ။

'ဒီမယ်. . မိယံ၊ ငါက မင်းကို ဘယ်တော့မှ ပြိုင်ဘက်စာရင်
မသွင်းဘူး နားလည်လား. . ဘာလို့လဲဆိုတော့ မင်းမှာ ငါနဲ့ပြိုင်ဖို့
အရည်အချင်းမှမရှိတာ'

တစ်လုံးချင်း အေးစက်စိမ်းကားစွာ ပြောလိုက်သော တော်
ဝင့်စကားသံ အဆုံး

'တော်ပါတော့ သမီးရယ်. . '

'ခဏလေး မေမေ. . သမီး ပြောစရာရှိသေးတယ်. . မိယံ
မင်းသိထားဖို့က အခု မင်းလာခေါ်နေတာ ငါ့အမေပဲ. . နောက်တစ်
ခါ ငါ့ရှေ့မှာ ငါ့အမေကို ပိုင်စိုးပိုင်နှင်းဆက်ဆံမယ်ဆိုရင်တော့ ငါ
ခွင့်လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူး. . မင်း မြဲမြဲမှတ်ထား'

မိယံက မယုံကြည်သလိုမျက်နှာပေးဖြင့် စိုးခေတ်ချိုကို

'မာမီ. . သူပြောနေတာတွေက တကယ်လား'

ဟု သံပြတ်ဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ် သမီး. . မြတ်တော်ဝင်က မာမီသမီးပဲ'

'ဪ. . လက်စသတ်တော့ ရှင်က သမီး. . သမီးနဲ့ အချို့
သတ်ပြီး ကျွန်မနောက်ကျောကို ဓားနဲ့ထိုးနေတဲ့ မိထွေးကိုး. . ရှင့်ကို
ကျွန်မ ရွံတယ်. . နာကြည်းတယ်'

မီးဝင်းဝင်းတောက်နေတဲ့ မျက်လုံးများက ကြောက်စရာ
ကောင်းလှသည်။ ဘယ်တော့မှ အခဲကြေမှာမဟုတ်သလို အလွတ်
ပေးမှာလည်း မဟုတ်တဲ့ မျက်ဝန်းများကို အထိတ်တလန့် ရင်ဆိုင်
လိုက်ရသည်မို့ တော်ဝင့်ရင်တွေ တလှုပ်လှုပ်တုန်လာရသည်။ သူ့ကို
ကြောက်တာမဟုတ်ပေမယ့် ကျွန်မကြောင့် မေမေ စိတ်ဆင်းရဲရပြီ
. . . ပြဿနာဖြစ်ရပြီဆိုပြီး ယူကြုံးမရဖြစ်မိတာပါ။

အစ်ကိုက ကျွန်မလက်တစ်ဖက်ကို ဖျစ်ညှစ်ရင်း အားပေး
လာသည်။

'ဟာ. . တော်ဝင်. . လက်တွေ အေးစက်နေတာပဲ၊ ဖြစ်ရဲ့

လားဟင်. . အိမ်ပြန်နားမလား'

မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့ကြီးမြတ်တဲ့မေတ္တာတရားကို မျက်ဝါး

ထင်ထင် မြင်ခွင့်ရအောင် မေမေက ဖန်ဆင်းပြလိုက်ပါသည်။ ကျွန်မကို တင်းတင်းပက်ထားရင်း

‘သမီးလေး နွေဦးဖြူ . . သမီး ဘာကို စိုးရွံ့နေလဲဆိုတာ . . မေမေ သိတယ် သမီး . . မေမေအတွက် ဘာမှ တွေးပူမနေနဲ့ . . မေမေရင်ဆိုင်ရမယ့် ဒုက္ခဆိုတာက အခုမှပါ သမီးရယ် . . ငါ့သမီးလေးမှာ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ပင်ပန်းကြမ်းတမ်းခဲ့ပြီးပြီ . . မိခင်မေတ္တာ ငတ်မွတ်ခဲ့ရပြီးပြီ . . မေမေ့ကို ခွင့်မလွှတ်ပါနဲ့ကွယ် . . မေမေက မိယ့်ကို တစ်သက်လုံး စောင့်ရှောက်ခဲ့ပြီး ကိုယ့်သမီးအရင်းကိုကျတော့ ပစ်ထားခဲ့မိတယ် . . ဒါပေမယ့် မေမေ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီ သမီး . . . ဒီနေ့ဒီရက်ကစပြီး ဘာပဲကြုံလာကြုံလာ သမီးရှေ့က ရပ်ပြီး ရင်ဆိုင်ပေးသွားမယ်’

‘မေမေရယ် . . သမီးကြောင့် . . မေမေတို့အိမ်ထောင်ရေး မပြိုကွဲစေချင်ဘူး’

‘မပြိုကွဲပါဘူး သမီးရယ် . . တိတ်တော့နော် . . အလကားလျှောက်တွေးပြီး ပူမနေနဲ့၊ တကယ်တော့ သမီးရဲ့အန်ကယ်က အားလုံးသိပြီးသားပါ သမီးကိုတောင် မေမေနဲ့အတူခေါ်ထားဖို့ ပြောနေတာ’

‘ဟင့်အင်း . . မေမေ၊ သမီး လိုက်မနေပါရစေနဲ့နော်၊ မိယ့်က သမီးကို လိုလားပုံမရဘူးလေ’

အခုမှပြန်တွေ့ရတဲ့သမီးလေးကို စိုး ခေါ်ထားချင်တာပေါ့။ ဖြစ်နိုင်ရင် ကိုယ့်မျက်စိအောက်ကနေ အပျောက်ခံချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ လူငယ်ပေမယ့်လည်း သူ့ခမျာ သဘောထားပြည့်ဝလွန်းလိုက်တာ . . . အမေ စိတ်ဆင်းရဲမှာကို သိပ်ကြောက်တဲ့ ကလေးပါလား။ ကံဆိုးလွန်းလိုက်တဲ့ အမေ့သမီးလေးရယ် . . . ။

တော်ဝင် အမေ့ရင်ခွင်မှခွာပြီး အမေ့ပါးလေးကို ညင်သာစွာ နမ်းရင်း

‘မေမေ ပြန်တော့နော်’ဟု တိုးတိတ်စွာပြောသည်။ ဒီစကားကို သူမ မပြောချင်တာလည်း အမှန်တရားပါပဲ။ မေမေရယ် . . သမီးကို ကိုယ့်သမီးမှန်းမသိခင် ပင်စည်ရှင်ဆိုတဲ့ဘဝမှာ မေမေ မလိုလားခဲ့တာ သမီး ကြိုးစားပြီး မေ့ပစ်နေပါတယ်။ ဖက်တီးမလေးဟာ သမီးပဲဆိုတာ ဒီတစ်သက် မေမေ မသိစေချင်တော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သမီးနာကျင်ရတာထက် မေမေသိသွားရင် ပိုပြီး ယူကြုံးမရဖြစ်နေမှာစိုးလို့ပါ။

အခန်း (၂၄)

ကံတရားက တော်ဝင်ဘက်မှာ %တော်တော်များများရှိနေပုံရသည်။ ဝိသီယိုင်းကား ဖြန့်ချိပြီး နာမည်က တစ်ဟုန်ထိုး တက်လာခဲ့သည်။ ဆုံမှတ်က မြတ်တော်ဝင် web site တစ်ခုကို လွှင့်တင်ထားရာ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဝင်ကြည့်သူဦးရေ မနည်းလှပါ။ တခြားကုမ္ပဏီတွေကလည်း စာချုပ်ချုပ်ရန် ကမ်းလှမ်းကြသည်။

လက်ချိုးရေတွက်၍ ရသော မများလှသည့် မင်းသမီးစာရင်းတွင် မြတ်တော်ဝင်က New generation ဖြစ်နေသည်။ ရုပ်ရည်အခံဓာတ် ရှိသည်။ သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်မို့ နောက်တက်မင်းသမီး

ဆောင်ရွက်ချက်စာပေ

တွေထဲတွင် မြတ်တော်ဝင်က ရေပန်းအစားဆုံးဖြစ်လာသည်။ ဒီဂျစ်တယ်တာကလည်း အရည်အချင်းရှိပြီး မရိသတ်လက်ခံပြီးသားဆိုတော့ ဆုံမှတ်နှင့် မြတ်တော်ဝင် ဆိုသည့် ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် အနုပညာပြေးလမ်းပေါ်မှာ ဆက်ပြေးဖို့ အားအင်တစ်ရပ်ကို ဖြစ်ထွန်းစေသည်။

မြတ်တော်ဝင် ဘယ်တော့မှမမေ့နိုင်တဲ့ ဆရာ ဆုံးမထားတဲ့ စကားလေးတစ်ခွန်း ရှိပါတယ်။ 'အစ်ကိုတို့ အနုပညာသမားတွေကို ပရိသတ်က ထမင်းကျွေးနေတာ...၊ ခုနစ်ရက်သားသမီး ကျွေးတဲ့ ထမင်းကိုစားတဲ့အတွက် ပိုပြီး တာဝန်ကြီးတယ်... သူတို့တွေအတွက် ကိုယ့်ဘက်က ဘယ်လိုပြန်ကျွေးဇူးဆပ်ရမလဲဆိုတာ အမြဲ စဉ်းစားထား... နေ့တိုင်း မေတ္တာပို့ပေးပါ တော်ဝင်... ဘယ်လိုပရိသတ်တွေက တော်ဝင်ကို ထမင်းကျွေးနေသလဲ ဆိုတာ တစ်နေ့ အစ်ကိုလိုက်ပြပါမယ်'တဲ့။

ဆရာစကား(အစ်ကိုဆုံးမတဲ့)အတိုင်း တော်ဝင်က မနက်အစောကြီး အိပ်ရာထပြီး ဆွမ်း ခုနစ်ပွဲ၊ ရေ ခုနစ်ခွက်ဖြင့် ခုနစ်ရက်သားသမီးအတွက်ရည်စူးကာ မြတ်စွာဘုရားထံဆက်ကပ်ပြီး လှူဒါန်း

ဆောင်ရွက်ချက်စာပေ

သည်။ ပရိသတ်ကြီး ကျန်းမာချမ်းသာစေဖို့ ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သ
သည်။

ကျွန်မရင်တွေ အဆမတန် ခုန်နေတယ် အစ်ကို.. ကျွန်မ
တကယ်ပဲ ရုပ်ရှင်ရိုက်ရတော့မှာပေါ့နော်။

ကြည့်ပါဦး.. 'ကိုကိုနိုးမှ ချို ထမယ်' ရုပ်ရှင်ကန်တော့ပွဲပေး
အခမ်းအနားတဲ့...။

အထင်ကရဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုမှာ ကျင်းပပြီး ဂျာနယ်ပေါင်း
စုံမှစာနယ်ဝင်းသမားတွေ.. ဧည့်ပရိသတ်တွေဟာ ခန်းမ အပြည့်ပါ
ပဲ။

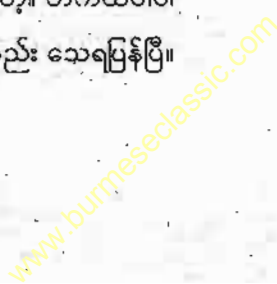
မေမေက ပြောတယ်.. ကျွန်မ ဒီနေ့ သိပ်လှတာပဲ တဲ့။

ကျွန်မက ဒီဇာတ်ကားထဲက ချို ဖြစ်သွားပြီလေ.. . . . ဒါ
ကြောင့် အခုကတည်းက ချို ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးလို ဝတ်မယ်.. .
ချိုရဲ့အပြုအမူအတိုင်း နေမယ်.. . ချိုပြောသလို ပြောမယ်လို့ ဆုံး
ဖြတ်လိုက်ပါပြီ။ ခက်နေတာက ဇာတ်ကားထဲက ချိုမှာ ခွဲစရာ ကိုကို
ရိုတယ်လေ.. ကျွန်မမှာလည်း ရှိရမှာပေါ့.. . ကျွန်မကိုကိုက ဒါ
ရိုက်တာကြီးလေ၊ rehearsal လုပ်တဲ့အနေနဲ့ အပြင်မှာ ခွဲကြည့်ရင်

ကောင်းမလားလို့... ကျွန်မက သူ့ကို တကယ်ပဲ ကိုကိုလို့ ခေါ်ချင်
တာပါ။

ကျွန်မကို ကြည့်ပြီး အစ်ကို ရေးထားတဲ့ ဒီဇာတ်လမ်းမှာ
ကောင်လေးက တည်ငြိမ်တယ်၊ စောင့်ထိန်းတတ်တယ်.. . ကောင်
မလေးက သူ့လက်ပေါ်မှာ ကြီးပြင်းလာတဲ့ ကလေးပေါ့.. . အသက်
ဆယ်နှစ် ကွာတယ်.. . ချိုက သူ့ကိုကိုကို နွဲ့ဆိုးဆိုးတတ်တယ်၊ စိတ်
ကစားတဲ့အရွယ် ရောက်လာတော့ သူ့ရဲ့ကိုကိုကို တစ်ဖက်သတ်စွဲ
လမ်းသွားတဲ့ ဇာတ်လေးပါ.. . မဖြစ်သင့်ဘူးဆိုတာ သိလို့ ကိုကိုက
ရှောင်သွားပါတယ်.. . တကယ်တော့ သူလည်း ကောင်မလေးကို ချစ်
နေတာပါပဲ.. . သူတစ်ယောက်တည်း ကြိတ်မှိတ်မျိုသိပ်ရင်း ကောင်
မလေး မေ့လောက်တဲ့အချိန်ကျမှပြန်လာတဲ့အခါ နှလုံးရောဂါသည်
လေး ချိုက နောက်ဆုံးအချိန်ရောက်နေပြီ.. . သူမရဲ့ကိုကိုကို စောင့်
နေပုံရပါတယ်.. . နောက်ဆုံးကျတော့ ကိုကိုလက်ပေါ်မှာ ကျွန်မက
သေရဦးမယ်တဲ့။ (ဇာတ်ထဲမှာ ပြောတာပါ)

ဒါရိုက်တာက 'သေဆို သေ၊ ရှင်ဆို ရှင်' တဲ့။ တကယ်ပါပဲ၊
သူ့စကားကို နားထောင်နေရတာလေ။ သေဆိုလည်း သေရပြန်ပြီ။

ဟော. . ရှင်ဆိုတော့လည်း ရှင်ပြန်ပြီပေါ့။ လူ့ဘဝမှာ တစ်ကြိမ်ပဲ
သေရမယ်ဆိုပေမယ့် ကျွန်မတို့လိုသရုပ်ဆောင်တွေမှာတော့ အကြိမ်
ကြိမ်အခါခါ သေနေရတာပဲလေ။

'မင်းသမီး ဒီဘက် ခဏကြည့်ပေးပါဦး'

ပြောတဲ့အတိုင်း ကြည့်ပြီး. . ပါးချိုင့်ကလေးတစ်ဖက် ပေါ်
အောင် ရွန်းရွန်းစားစားကြီး ရယ်ပြနေသော တော်ဝင်ကို ကြည့်ပြီး
ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ငြိမ်းသွားပါတယ်. . . သူ့ကိုတွေ့နေရရင် ကျွန်
တော့်စိတ်တွေ ချမ်းမြေ့နေတယ်. . . ဟန်ဆောင်မှုတွေ. . . ပကာသန
တွေ ကင်းတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့မင်းသမီးလေးဟာ သူ့ဇာတ်ရုပ်အတိုင်း
ကပိုကရိုကျနေတဲ့ ဆံနွယ်တွေကြားထဲမှာ နင်းဆီဖြူလေးတစ်ပွင့်ကို
ပန်ဆင်ထားတော့ ပိုပြီး နုနယ်နေသည်။ အသက်နှစ်ဆယ်ဆိုတော့
ငယ်ဂုဏ်လေးနှင့် တစ်မျိုးတစ်မည် ဆွဲဆောင်မှုရှိနေတာ အမှန်ပင်။

ကန်တော့ပွဲပေးသည့်နေ့ရာကို တော်ဝင်က ဆံထုံးတွေ. .
ချိတ်တွေနှင့် မလာပါ။ သူ့ရဲ့ဇာတ်ကောင် ချို ဝတ်သလို ပါတိတ်
အဆင်လှလှလေးကို ဂါဝန်ပုံဆန်းလေးချုပ်ဝတ်ပြီး လည်ပင်းမှာ ပုလဲ
ပုတီးရှည်ရှည်လေးတစ်ကုံး ဆွဲထားသည်။ လက်မှာလည်း ဆင်တူ

ပုလဲလက်ကောက်လေး ဝတ်လာသည်။ အင်္ကျီနှင့်လိုက်ဖက်မည့် နှစ်
လက်မလောက်မြင့်မည့် ဒေါက်ဖိနပ်ကလေးကို စီးထားတာကလည်း
style မိုက်နေပြန်ရော။

ကျွန်တော် ထင်တယ်. . . . တော်ဝင်က အိုက်တင်အပြင်
ဖက်ရှင်နှင့်ပါ ပရိသတ်ကိုဖမ်းစားနိုင်မှာပါ။ သူ့ရဲ့ဝတ်ပုံစားပုံက အမြဲ
လန်းနေတယ်လေ. . . တွေ့သမျှလူတိုင်းက ချီးကျူးနေကြတာ ကျွန်
တော် အသိဆုံးပါပဲ. . . .

တော်ဝင် ကျွန်တော့်ကို ခဏလေး လှမ်းကြည့်တယ်. . . .
မကြာပါဘူး။ စက္ကန့်ပိုင်းလောက်ကလေးအတွင်းမှာ ကျွန်တော့်ရင်ထဲ
မှာ လှိုင်းထန်သွားတယ်. . သူ ဘယ်လိုလေး ကြည့်သွားမှန်းကို မသိ
တာ. . .

www.burmeseclassic.com

ဒီဇိုက်တာ 2009 - ၂၀၉

တော်ဝင်က ဒုတိယတန်း ခံ၌ မှန်ပြတင်းပေါက်အနီးတွင်
 ကပ်၍ ထိုင်နေသည်။ သူမနံ့ဘေးခံမှာ လွတ်နေသည်မို့
 'တော်ဝင်. . အစ်ကို ဒီမှာ ထိုင်မယ်နော်'
 အံ့ဩသွားတာလား. . . ရှက်သွေးဖြာသွားတာလား မကွဲ
 ပြားသည်မှန်မှာလေးဖြင့် သူမက
 'ထိုင်လို့ရပါတယ် ကိုကိုရယ်'
 'ခုနက တော်ဝင် ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တယ်'
 'ကိုကို. . လို့ဆို၊ ဘာလဲ မခေါ်ရဘူးလား'
 ချွဲလိုက်တာ ကလေးလေးရာ. . . ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး
 ပူထူသွားသလိုပဲ။
 'ကိုကို. . ကျွန်မစိတ်တွေ လှုပ်ရှားနေတယ် သိလား၊ ကျွန်မ
 ပရိသတ်ကြီးနဲ့တွေ့ခွင့်ရမှာမို့လို့ပေါ့'
 'တော်ဝင်. . ပရိသတ်တွေကို ကြောက်မနေရဘူးနော်၊ နွေး
 နွေးထွေးထွေးဆက်ဆံပြီး ကျွန်မမှာ ဘာတွေလိုအပ်နေသလဲ. . ဘာ
 တွေ ပြုပြင်ရမလဲဆိုတာ ရအောင် မေးသွား. . သိလား'
 'ဟုတ်'

အခန်း (၂၅)

ကျွန်တော်တို့ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရေးအဖွဲ့တွေအားလုံး အယောက်
 လေးဆယ်ကျော် ပါသည်။ Mini bus တစ်စီးအပြည့်နှင့် ရှုတင်ကား
 တစ်စီးအပြည့် ဒီနေ့ ခရီးစုထွက်ကြသည်။ ရိုက်ကွင်းက ပြည်မြို့မှာ
 ဆိုတော့ producer နှင့် ပြည်လိုင်း (၁၀)မြို့နယ် ဝယ်ယူသောကိုယ်
 စားလှယ်တို့ ပူးပေါင်းပြီး မင်းသား၊ မင်းသမီးနှင့် တခြားactorများ
 ကို တစ်မြို့ချင်းစီ၌ ပရိသတ်တွေနှင့်တွေ့ဆုံစေကာ လက်မှတ်ထိုးပေး
 ခြင်း၊ ဓာတ်ပုံဝေခြင်း၊ စကားပြောခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်မည့်အစီအစဉ်
 တစ်ရပ် ဆွဲထားကြသည်။

ဆောင်ရွက်သည့်အခါ

ဆောင်ရွက်သည့်အခါ

ပထမဆုံးဝင်ရတဲ့ မြို့က တိုက်ကြီးမြို့ပါ။ အရှေ့က လမ်းပြ အဖြစ် ကိုယ်စားလှယ်၏ကားက အရင်သွားပြီး မင်းသား၊ မင်းသမီး တွေပါတဲ့ကားက နောက်မှ လိုက်ကာ တိုက်ကြီးရှိ ဗီဒီယိုရုံရှေ့တွင် ထိုးရပ်လိုက်သောအခါ များပြားလှသော လူအုပ်ကြီးကြောင့် ကား လမ်းပင် ပိတ်ဆို့သွားပါသည်။ မွန်းတည့်နေမဟုတ်သော်ငြား နေပူ ကြီးထဲတွင် ဘယ်အချိန်ကတည်းက လာစောင့်နေမှန်းမသိသောပရိ သတ်ကြီးကိုကြည့်ပြီး တော်ဝင် အံ့ဩနေသည်။

‘အများကြီးပဲနော် ကိုကို’

‘ကိုယ်ပြောဖူးတယ်လေ... တော်ဝင်ကို ဒီလိုပရိသတ်တွေ က ထမင်းကျွေးနေတယ်လို့... တကယ့်ကို အရိုးခံလေးတွေပါကွာ’

မြန်မာပြည်၏ Top-One မင်းသား စိုးသူရက သူ့ဇာတ်ပုံ ထုပ်ကို ယူပြီး ကားပေါ်မှလှမ်းဆင်းစဉ် ပရိသတ်တွေက ‘ဟေး’ဟု ပြိုင်တူအော်ရင်း လက်ခုပ်ပိုင်းတီးကြသည်။

‘ဖြောင်း... ဖြောင်း... ဖြောင်း’

‘ကြက်သီးထလိုက်တာ... ကိုကိုရယ်’

‘သွားလေ... တော်ဝင်၊ ဆင်းတော့... ဘာမှမကြောက်နဲ့’

ဆောင်ရွက်လိုစာပေ

သူတို့ခမျာ တော်ဝင်ကို တွေ့ချင်လို့ လာစောင့်နေရတာ... ကိုယ် အနောက်က လိုက်ခဲ့ပေးမယ်’

တော်ဝင် ကားပေါ်မှဆင်းခင် ပရိသတ်ကြီးကို လက်ပြရင်း အားရပါးရ ပြုံးပြလိုက်ပါသည်။

‘မြတ်တော်ဝင်ကွ... ဖြောင်း... ဖြောင်း...’

ပွဲရုံထဲမှလူများနှင့်မီးသတ်များက တော်ဝင်ကို ဝန်းရံပြီး ရုံ ထဲသို့ ခေါ်သွားကြသည်။ ဆုံမှတ်က ကင်မရာဖြင့် အစအဆုံး မှတ် တမ်းတင်ပေးသည်။ ရှုပ်ရှင်ကား၏နောက်ဆုံးတွင် အမှတ်တရပြန် ထည့်ပေးချင်၍ဖြစ်သည်။ လမ်းတစ်လျှောက် ပရိသတ်ကြီးဆီမှ

‘ချောလိုက်တာဟယ်’

‘အသားဈေးကို ဝင်းနေတာပဲ’

‘ပြန်ထွက်လာရင် ကိုင်ကြည့်ဦးမယ်’

‘လာ... စမ်း... ဖုတ်နမ်းပစ်လိုက်ဦးမယ်’

အသံအမျိုးမျိုးထွက်လာပါသည်။ တချို့ကလည်း

‘မင်းသားနဲ့မင်းသမီးက တကယ်လိုက်တယ်ကွာ’

တဲ့။ အဲဒီစကားလုံးကတော့ ကျွန်တော့်ကို heart ထိစေပါ

ဆောင်ရွက်လိုစာပေ

တယ်။ ပြောချင်တာ ပြောပါစေလေ. . ကိုယ့်ပရိသတ်ပဲ ဥစ္စာ။ ကျွန်
တော့်ကိုဆိုလည်း သူတို့က သိတာပါပဲ။

‘ဟယ်. . . ဒါရိုက်တာဆုံမှတ်တော့’

‘မင်းသားကျနေတာပဲဟယ်’

‘တော်တော်ဖြောင့်တဲ့ကောင်’

ကိုယ့်နားနဲ့ ဆတ်ဆတ်ကြားလိုက်ရတဲ့ ချီးကျူးသံတွေပါ။

စိတ်ထဲရှိရာကို အရှိအတိုင်းပြောတတ်တဲ့ နယ်ပရိသတ်ရဲ့ အသံပါ။

ပွဲရုံထဲကနေ မင်းသားက ဗိုက်ဖြင့် စကားလှမ်းပြောပါသည်။

‘ကျွန်တော့်ကို နေပူကြီးထဲမှာလာစောင့်နေတဲ့ ပရိသတ်ကြီး

ကို ကျွန်တော် အရမ်းချစ်ပါတယ်’

လက်ခုပ်သံတွေ ညစ်သွားပြန်သည်။

‘ကျွန်တော့်ကို ဆက်ပြီး အားပေးပါ. . ကျွန်တော့်ပရိသတ်

ကြီးအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် သရုပ်ဆောင်ပါမယ် ခင်ဗျာ

ကျွန်တော့်ကို ဘာများပြောချင်ကြသေးလဲ’

‘သီချင်းတစ်ပုဒ်လောက် ဆိုပြပါ’

မင်းသားနှင့်ပရိသတ်တွေ အပေးအယူတည်နေတာ အား

စရာကြီးပါ။ မင်းသားက သူ၏ ကျော်ကြားသောသီချင်းတစ်ပုဒ်ကို
ကာရာအိုကေစက်ဖြင့် ဖွင့်ပြီး ကိုယ်တိုင်ဆိုပြသည်။ သဘောတွေကျ
ပြီး လက်ခုပ်တီးပြန်သည်။ မင်းသားက လှမ်းမေးသည်။

‘ဘယ်လိုလဲ. . အဆင်ပြေလား’

‘ပြေတယ်. . ပြေတယ်’

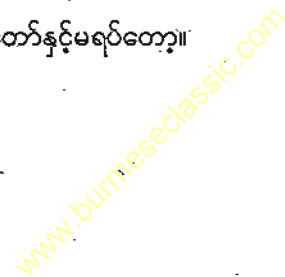
ပရိသတ်တွေက ပြန်ဖြေကြသည်။ မြင်ရတဲ့မြင်ကွင်းက ပီတိ
ဖြစ်စရာကြီးပါ။ ပြီးတော့ အော်တိုရေးပေးပြီး ဓာတ်ပုံတွေ ဝေသည်။
ဝိုင်းပြီးလှကြတော့ မင်းသားခမာ ခေါင်းတခြား ကိုယ်တခြားကိုဖြစ်
လို့။ (ဓာတ်ပုံကိုပြောတာပါ။)

‘အခုတစ်ခါ ပရိသတ်ကို နှုတ်ခွန်းဆက်စကားပြောကြားမှာ
က မင်းသမီးမြတ်တော်ဝင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား’

တော်ဝင် ပါးနပ်ပါသည်။ ပရိသတ်ကြီးကို ရိုသေစွာ ဦးညွတ်
၍ ကန်တော့လိုက်ပြီး

‘ကျွန်မကို ထမင်းကျွေးနေတဲ့ ပရိသတ်ကြီးတွေအားလုံး. .
မင်္ဂလာပါရှင်’

တီးလိုက်ကြတဲ့ လက်ခုပ်သံတွေ တော်တော်နှင့်မရပ်တော့။

မူပိုင်နှင်းဆီ - ၂၁၆

'တော်ဝင်... မင်းအကျိုး မြန်မြန်လဲလိုက်ရင် ကောင်းမယ် ထင်တယ်... ကိုယ်ပြောတာ သဘောပေါက်လား'။

တော်ဝင်က ခေါင်းညိတ်သည်။ စိမ်းညိုနေတဲ့မျက်လုံးကြီးတွေဖြင့် တွေ့ခနဲ တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လာသောအခါ မျက်နှာလွှဲရသူ မှာ ကျွန်တော်သာ ဖြစ်သည်။

အခန်း (၂၆)

ပြည်မြို့သို့ရောက်သောအခါ ညရှစ်နာရီထိုးနေပြီ... ကျွန်တော်တို့အုပ်စုတွေ အားလုံး 'Lucky Dragon Hotel' တွင် တည်းခိုကြသည်။

ရှုတင်က နောက်နေ့မနက်အစောကြီး စတည်ထားသည်။ ရေကူးကန်ထဲ ဒိုင်ပင် ထိုးပြီး အုပ်စုလိုက် ဆင်းသူတွေက ဆင်းသွားကြပြီ။

ခရီးပန်းလာလို့လား မသိ... ချာတိတ်မျက်နှာလေးက နှမ်းနယ်နေသည်။

'တော်ဝင်.. အိပ်ရေးဝအောင် အိပ်လိုက်တော့နော်.. ဒါမှ မျက်နှာလေးက ကြည်လင်ပြီး လန်းဆန်းနေမှာ'

'ကို့.. ကို့..'

'ဗျာ'

သူ ကိုကို့.. တစ်ခါခေါ်တိုင်း ကျွန်တော် ရင် တစ်ခါတုန်ရ သည်။ ဒါကို ဘာလို့ခေါင်းစဉ်တင်ရမှာလဲ။ အချစ်လား.. မဟုတ် သေးဘူး.. ချစ်တယ်ဆိုတာထက် ပိုပြီး သိမ်မွေ့နူးညံ့တယ်.. ဟုတ် တယ်.. ဒီခံစားချက်က တကယ့်ကို တစ်မျိုးလေး။

'ကိုယ် မနက်အစောကြီးထပြီး ရွှေဆံတော်ဘုရားမှာ ပွဲသွား ပေးမလို့.. တော်ဝင့်အတွက် အစစအရာရာ စိတ်ပူနေရတာ ကိုယ် မောလှပြီကွ'

တစ်နေ့တခြား လှလှလာတဲ့ ချာတိတ်မျက်နှာလေးက ပန်း လေးတစ်ပွင့်လိုလည်း လှတယ်။ စမ်းရေလေးလိုလည်း အေးမြတယ်။

'ကျွန်မ.. ကိုကို့ကို ညတိုင်း ရှိခိုးပြီးမှ အိပ်တာပါရှင်.. ကျွန်မအပေါ်မှာ ကိုကို့ကျေးဇူးတွေ များလှပါပြီ'

'အိပ်တော့နော်.. ဝှက်ဒ်နိုက်'

2008ခုနှစ်ရဲ့ နွေရက်ကလေးတစ်ရက်မှာ တော်ဝင့်ကို ရှင် ရှင် စုရိုက်ဖြစ်ပါတယ်။ စိုးသူရက သရုပ်ဆောင်တာ ပီပြင်လွန်းလှ တော့ တော်ဝင်မှ လိုက်နိုင်ပါ့မလားဟု တွေးပူမိသည်။ သို့သော်.. ချာတိတ်က ထင်သလိုမဟုတ်ပါ။ သူကမှ ပိုပြီး အသက်ဝင်နေသေး သည်။ ကလေးဆန်စွာ ခွဲနွဲ့နေသောသူ့ပုံရိပ်တွေကို monitor ပေါ် မှာ မြင်ရတိုင်း သက်ပြင်းတစ်ကြိမ်ချပြီး ရင်မောရသည်။

ကိုယ်ခံစားနေရတာ ကိုယ်ပဲ သိတာပေါ့.. ဟုတ်မှမဟုတ် ဘဲ.. ချစ်ပါတယ်လို့ ရင်ဖွင့်ပြဖို့ရာလည်း ဥယျာဉ်မှူး ပန်းခူးတယ်ဟု ကဲ့ရဲ့ခံရမှာကို စိုးကြောက်လှသည်။ ဇာတ်လမ်းထဲက ချိုဆိုတဲ့ကောင် မလေးက သူ့ရဲ့ကိုကို ဖုန်းဆက်ပြီး မနိုးမချင်း ထတတ်သူမဟုတ်။ မိုးလင်းတိုင်း ဖုန်းသံပေးပြီး

'ချို.. ကလေး.. ထတော့'

ဟု နှိုးပေးသော်အခါ တော်ဝင်က နည်းနည်းထပ်ကွန်ချင် သည်။

'ကိုကို့.. မျက်နှာလာသစ်ပေး'

တဲ့.. ဇာတ်ညွှန်းထဲမှာ ပါမှမပါတာ။ မင်းသားက သမ္မာ

ရင့်နေလို့သာ တော်တော့သည်။ သူ့ဟာသူ ကြည့်ပြီး ပြောသွားတော့
love scene ရိုက်နေတာနှင့်သာ တူနေသည်။

‘ကိုကိုကိုဆို ညည်း တော်တော်ချွဲနော်’

ဆုံမှတ် နည်းနည်းတော့ ကျွဲမြီးတိုချင်လာသည်။ Cut လို့
အော်ချင်ပေမယ့်လည်း သူတို့သရုပ်ဆောင်တာလေးတွေက ကောင်း
နေတော့ ဖြတ်မချရက်ပြန်။

‘ချိုဘဝထဲမှာ . . . ချိုကမ္ဘာထဲမှာတော့ ကိုကိုတစ်ယောက်
တည်းပဲ ရှိတာကိုး’

လက်ညှိုးကလေးကို ပါးချိုင့်မပါတဲ့ ပါးလေးတစ်ဖက်ပေါ်
တတောက်တောက် ခေါက်ရင်း မျက်လုံးလေး ထောင့်ကပ်ကာ စဉ်း
စားဟန် ပြုသည်။

‘နေဦး ကိုကို . . . ချို သတိရပြီ . . . ကိုကိုကို ပူဆာစရာရှိလို့
ဒီနေ့ ကိုကိုဆီက အချိန်တွေ ခဏငှားမယ်’

‘ချို ကိုကို ဒီလောက်ဆို မှန်းဆလို့ရပြီလေ . . . အချိန်တွေ
ငှားပြီဆိုမှ လူပါ လိုက်ပေးရမှာပေါ့ . . . ကဲ . . . ပြော . . . ဘယ်နေရာ
သွားချင်တာလဲ’

‘သောင်ထွန်းနေတဲ့ နေရာမှာ တဲလေးတွေ ရှိတယ်ဆို . . .

အဲဒါ ချို မရောက်ဖူးသေးဘူး’

‘OK သွားမယ် . . . ထတော့ ရေချိုးပြီး အလှပြင်ထား။ ကိုကို
လာခေါ်မယ်’

ချိုက ဖုန်းချလိုက်ပါသည်။

‘Cut’

ဒါရိုက်တာက အော်လိုက်တာ မဟုတ်ပါ။ ကင်မရာမင်းက
ကိုယ်စား အော်ပေးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဒါရိုက်တာက monitor ကို
လည်း မကြည့် . . . မင်းသမီးကိုသာ မျက်တောင်မခတ်ဘဲ စိုက်ကြည့်
နေတော့သည်။

အပြင်က ကိုကို ကျွဲမြီးတိုနေပြီဆိုတာ တော်ဝင်လည်း သိ
သည်။ သူမသိ ငါပိုးဆိုတဲ့ အံ့ပုန်းသမားတွေကျတော့ သူတို့ဆိုက
အချစ်ကို ဖွင့်ပြမို့ တော်တော်ဝန်လေးတာလေ . . . ဒါမျိုးကျတော့ ပါး
နပ်စွာနဲ့ပဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ် နှိုက်ထုတ်ရတာပေါ့။

တော်ဝင်က ဆုံမှတ်ဆီသို့ စမတ်ကျစွာ လျှောက်လှမ်းလာ
သည်။

'ကိုကို ဇာတ်ညွှန်းထဲမှာ မပါတာတွေ ပြောမိလို့ sorryပါ နော်'

'ရတယ်လေ. . ကိစ္စမရှိဘူး. . ဇာတ်ညွှန်းသမားကို အလကား ခွဲခိုင်းလိုက်ရတယ်. . ဒီလိုမှန်းသိရင် အစောကြီးကတည်းက မင်းကိုပဲ ဇာတ်ညွှန်းအပ်တယ်'

ကိုကိုဘုတောနေမှန်း ကျွန်မ သိတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် အပြုံး မပျက်ပင်

'ကိုကို ကျွန်မ သရုပ်ဆောင်တာ ပီပြင်ရဲ့လားဟင်'
'တကယ့် love scene ကို ကြည့်နေရသလိုပဲ'
'အဲဒါ ကိုကိုကြောင့်လေ'
'ဘာဆိုလို့လဲ'
'မင်းသားနေရာမှာ ကျွန်မက ကိုကိုကိုအစားထိုးထားတာကိုး'
ဒါပါပဲ. . . တော်ဝင်က အဲဒီခိုင်းလေးကို ပစ်သွင်းထားခဲ့ပြီး ထွက်ပြေးသွားတော့သည်။ ကျန်ခဲ့တဲ့ ဒါရိုက်တာကြီးတော့ စဉ်းစားပေတော့ပဲ။

အခန်း (၂၇)

တော်ဝင် ပါဝင်တဲ့ ရုပ်ရှင်ကားမှာ ဆုံမှတ်က အန်ဟီစီးကို မထည့်တော့ပါ။ မိယ ပြဿနာရှာမည်စိုး၍ ရှောင်လိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ အန်ဟီစီးက ပြည်ကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ကြီးကို ရောက်လာပါသည်။ ဘန်ကောက်ကို ကိုယ်တိုင် shopping ထွက်ပြီး သမီးအတွက် အင်္ကျီတွေ ဝယ်လာတာ သေတ္တာနှစ်လုံးစာအပြည့်။ အဲဒီအင်္ကျီတွေကို လာပို့တာတဲ့လေ. . သူ့သမီးကြိုက်တတ်တဲ့ ဟင်းတွေလည်း ချက်လာလိုက်တာ ပျော်ပွဲစားထွက်လာသည့်အတိုင်းပင်။
တော်ဝင်ကတော့ အပျော်ကြီးပျော်နေသည်။

ဒီနေ့ သူရိုက်မည့် ဇာတ်ဝင်ခန်းနှင့် အဝတ်အစားတွေက ကွက်တိဖြစ်နေလို့လေ။

'ကိုကို. . ကျွန်မ ဒီခရမ်းရောင်လေး ဝတ်မယ်နော် ဖြစ်ခဲ့လားဟင်'

သူပြတဲ့ ဂါဝန်ခရမ်းရောင်လေးက ခါးပတ်အမည်းရောင်လေးဖြင့် စိုလွင်နေသည်။ ကျွန်တော့်တစ်သက် ဘယ်မင်းသမီးကိုမှ အကျိုးရွေးမပေးခဲ့ဖူးဘူး။ တော်ဝင်နဲ့ကျမှ နေရာတကာ ပါနေရတာ။

'ဘယ်ကိုကို. . ကို မေးနေတာလဲ တော်ဝင်'

'ဒါရိုက်တာကိုကိုလေ. . အပြင်က ကိုကိုပေါ့'

အသည်းယားအောင် သိပ်လုပ်တတ်တဲ့ ကောင်မလေး။

'ကျွန်မ rehearsal လုပ်ပြမယ်နော်. . ဟောဒီလိုလေးလေ တော်ဝင်က ကိုယ်ကို တစ်ပတ်လှည့်ပြရင်း

'ချို. . လှရဲ့လား. . ကိုကို'

တဲ့။ ကျွန်တော် ဖြေနိုင်တာကလည်း တစ်ခွန်းတည်း။

'သိပ်လှတယ်. . . တော်ဝင်'

မင်းကို ငါ တောင်ပံတစ်စုံ တပ်ပေးလိုက်ပြီ တော်ဝင်. . .

မင်းသွားချင်တဲ့နေရာကို ကိုယ်တိုင်ပျံသန်းလို့ရပြီ. . .

ဒါပေမယ့် ငါပျော်မယ် ထင်သလား တော်ဝင်. . .

မင်းက ဟိုးအမြင့်ကြီးဆီကို ပျံတက်သွားတိုင်း. .

ငါနဲ့ပိုဝေး. . ဝေးသွားတယ်လို့ ခံစားရတယ်. . .

မင်းအတွက်ဆိုရင် ငါ့အသက်နဲ့ရင်းပြီး ပေးဆပ်ရဲပါတယ်။

*

'တော်ဝင် ဒီscene က အကယ်ဒမီအတွက်နော်. . ရှိသမျှ အကုန်ထုတ်. . ကြားလား'

မိုးဖွဲ့ရွာထားတဲ့ လမ်းကလေးပေါ်မှာ ကိုယ်ယောင်ဖျောက်သွားတဲ့ သူမရဲ့ကိုကိုကို လာစောင့်နေတဲ့ အခန်းလေးပါ။

နေဝင်သွားတာကို ဆုံမှတ်က အမိအရ ရိုက်ယူနေသည်။

ငှားထားတဲ့ မီးသတ်ကားတွေက ရေတွေ စပြီး ဖြန်းပါသည်။

တော်ဝင်မျက်နှာက အပြောင်းအလဲလေးတွေက သိပ်ကို အသက်ဝင်လွန်းသည်။

ပထမ - မျှော်လင့်ချက်လေးထည့်ထားတော့ ကိုကို ပြန်လာမှာပဲဆိုပြီး ယုံကြည်နေတဲ့ ပုံလေး။

ဒုတိယ - အချိန်တွေသာ ကုန်သွားသည်... သူ့ရဲ့ကိုကိုက ပေါ်
မလာတော့ နေကွယ်တောင် စောင့်နေသူအစ်ယောက်ရဲ့
မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့တဲ့ ဗလာမျက်လုံးလေးတွေက စကား
သိပ်ပြောသည်။

တော်ဝင်ခံစားနေပုံလေးက အိပ်တန်းပျောက်နေတဲ့ ငှက်
ကလေးတစ်ကောင်လိုပင်။ ဒီဘဝ... ဒီမျှနှင့် ဝေးကြရပြီလား ကိုကို။
စိတ်ကို လုံးလုံးလျှော့ချလိုက်မှ ကျိတ်ပြီး ငိုရှိုက်သံလေး...
အကယ်ဒမီရှော့ပါပဲ။

အန်တီစိုးမျက်နှာပေါ်မှာ ကျေနပ်မှုအတိုင်းအတာက လွန်
ကဲစွာ ဖုံးမရဖိမရပါ။

'မောင်ဆုံမှတ်ကို အန်တီ ဘယ်လို ကျေးဇူးဆပ်ရမှန်းမသိ
တော့ပါဘူးကွယ်... သမီးလေး အောင်မြင်မှာ သေချာသွားပြီမို့...
အန်တီ စိတ်ချထားလို့ရပါပြီ'

'တော်ဝင်ကို အောင်မြင်စေချင်တဲ့ဆန္ဒက ကျွန်တော့်ရင်ထဲ
မှာ အပြည့်ပါ အန်တီ'

ဆုံမှတ်မျက်လုံးထဲက အရိပ်ကလေးကိုကြည့်ပြီး စိုးခေတ်ချီ

သိလိုက်ပါပြီ။ သမက်စာရင်းမှာ ထိပ်ဆုံးက ထားရမယ့်သူက ဆုံမှတ်
သာ ဖြစ်သည်။

'ဘယ်တော့ လက်စသတ်မှာလဲ သား... အန်တီက သမီး
ကို စောင့်ပြီး ခေါ်သွားမလားလို့'

ရင်ထဲမှာ ဟာသွားသည်။ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ... တော်
ဝင်ကို သူ အပျောက်မခံနိုင်တော့ပါလား... စက္ကန့်မလုပ် မြင်ချင်
သည်။ အချစ်ဆိပ်တက်နေတဲ့သူကို တော်ဝင်က ထားသွားရက်မှာ
လား။

'Ending က ရန်ကုန်မှာ ရိုက်မှာ အန်တီ၊ Tomorrow
ဆို ပြီးပါပြီ'

'သမီး မေမေကားနဲ့မလိုက်ချင်ဘူးနော်... မေမေ သမီးတို့
ကားနဲ့လိုက်ခဲ့ပါလား... ပျော်ဖို့ အရမ်းကောင်းတာ သိလား'

တော်ဝင်လည်း ကျွန်တော်နဲ့ ထပ်တူပဲလား။ စဉ်းစားရင်း
မိုးလင်းခဲ့ပေါင်း များခဲ့ပြီ... ။ ယုံကြည်ချက်ခြေလှမ်းချင်းတူတဲ့ ကျွန်
တော်နဲ့တော်ဝင် ရှေ့ဆက်လို့ရနိုင်ပြီလား။

တော်ဝင် မလိုက်ဘူးဆိုတော့ အန်တီစိုး ပြန်သွားခဲ့သည်။

မနက်ဖြန်ဆို သူတို့အဖွဲ့တွေလည်း ပြန်ရတော့မည်။

ဆုံမှတ်ရင်ထဲတွင် ပေါ့ပါးသွားသည်။ ဖြစ်စေချင်လွန်းတဲ့ စိတ်ကြောင့် လူရော စိတ်ပါ အရမ်းပင်ပန်းခဲ့ရသည်။ ချာတိတ်လေးကတော့ ပင်ပန်းလည်း အပြုံးမပျက်ပါ။ ဒီအလုပ်ထဲမှာ သူပျော်ဝင်နေတာ ကောင်းပါသည်။

ကိုယ့်မှာသာ သူ့အကြောင်းကို စဉ်းစားရင်း ခေါင်းစားရသည်။ ဘယ်လိုပုံစံမိန်းကလေးမှန်းကို မသိ . . . အိပ်မရတော့ အာရုံတွေက လွင့်နေချပြီ။

ကိုယ်တကယ်ချစ်သောမိန်းကလေးနှင့် အိမ်ပြန်ချိန်အတူ ရှိရတဲ့ဘဝဆို ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ . . . နေဝင်ချိန်တွေကို အတူကြည့်ခွင့်ရရင် အတိုင်းထက် အလွန်ပါပဲ။

ဆုံမှတ်က သူတည်းသည်အခန်းရှေ့က ဝရန်တာလေးမှာ ထိုင်ပြီး ဂစ်တာတီးနေသည်။ ဒါက သူ့ရဲ့ ဦးနှောက်ဆေးနည်းတစ်မျိုးပါပဲ။

ကလေးရယ် . . . မကြာခင်မှာတော့ ပြောခွင့်ရလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ရင်ခုန်ခြင်းက ခမ်းနားပြီးထည်ဝါတယ်လေး။

L လွန်းဝါရဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ဆုံမှတ်က ခံစားချက်အပြည့်

ဖြင့် ဆိုနေမိသည်။

♫ 'ရင်မှာလေ တစ်ယောက်တည်း ချစ်တယ်
ဘယ်တော့မှမပြောင်းလဲတာ သေချာ
ကိုယ်နားလည် . . . ခံစားချက်တွေ
ပူပြင်းတဲ့ ကိုယ့်ရင်ထဲ . . . ' ♫

တော်ဝင်က ဆုံမှတ်နံဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လာသည်။

'ကိုကို . . . ဆက်ဆိုလေ'

'မအိပ်သေးဘူးလား တော်ဝင် . . . မိုးချုပ်လှပြီ'

'အိပ်လို့မှမရတာ . . . ဘာဖြစ်နေမှန်းလဲ မသိဘူး'

'ကိုယ် သီချင်းဆိုပြမယ်လေ'

'ကိုကို အသံက L လွန်းဝါသီချင်းတွေနဲ့ သိပ်လိုက်တာပဲ'

ဆုံမှတ်က သီချင်းနောက်တစ်ပုဒ် ဆိုပြပါသည်။ L လွန်းဝါ

ရဲ့ မျှော်လင့်ချက် ဆိုတဲ့ သီချင်း။

သီချင်းက အေးအေးငြိမ့်ငြိမ့်လေး။

♫ 'တည်ဆောက်ကြမယ် တို့နှစ်ဦး ပြောခဲ့တယ် . . .

မပြိုနိုင်ဘူးလေ အကြင်နာအိမ်လေးထဲ . .
 ခဏတေးသွားလည်း တစ်ညလုံးလွမ်းကြမယ် . . .
 ကြယ်တွေငေးကာ အတူတူ ရင်ဖွင့်မယ် . .
 စိတ်မှာ မကြာမကြာ မြင့်ယောင်ဆဲ
 ကိုယ် မင်းအကြောင်းပဲလေ . . .
 နောက်ထပ်မရှိတော့တဲ့ စွန့်လွှတ်ခြင်းနဲ့ချစ်တယ် . .
 သက်ဆုံးတိုင် ကိုယ်မြတ်နိုးမယ့်မင်းလေး
 ကိုယ့်အတွက် မငိုနဲ့လေ
 တကယ်ဆို အချစ်စစ်တစ်ခုပဲ
 ကမ္ဘာမှာ အရေးကြီးဆုံးထင်တယ် . . .
 တို့နှစ်ဦး ပြန်မဆုံအောင် ဝေးလို့သွားလည်း ကိုယ့်အတွက်
 မငိုပါနဲ့ . . .
 တစ်သက်လုံး . . .
 မျှော်လင့်ချက်မထားပါနဲ့ . . . ♪ '
 တွေတွေလေး ငေးကြည့်နေတဲ့ တော်ဝင်မျက်နှာမှာ ကြည်
 နူးမှုအရိပ်လေး ပြာနေသည်။

ဒီလိုပဲ တစ်သက်လုံး ငေးကြည့်ခွင့်လေးပေးပါလား ကိုကို
 ရယ် . . ပထမဆုံးတွေ့ကတည်းက ငေးခဲ့ရတဲ့ ကျွန်မပါရှင်။
 ဆုံမှတ်က တော်ဝင်လက်ကလေးတစ်ဖက်ကို ဆွဲယူလိုက်
 ပြီး သူ့ပါးနားကပ်ကာ
 'Baby I need you'
 ဟု ညင်သာစွာ ပြောသည်။
 'သိပ်ချစ်တယ် တော်ဝင်'
 ဘုရားရေး . . အိပ်မက်မဟုတ်ပါရစေနဲ့၊ တောင့်တခဲ့သော
 အချိန်မှာ ကိုကို့ဆီက အချစ်တွေကို သူမ ရလိုက်ပါပြီ။
 'ကိုယ် မနေတတ်တော့ဘူး အချစ် . . မင်းအနားမှာ မရှိရင်'
 ကိုကို့စကားက ရပ်တန့်သွားသည်။
 'ကိုကို . . . တော်ဝင်ကိုကြည့်ပါဦး'
 ကျွန်မဟု သုံးနှုန်းနေရာမှ တော်ဝင်ဟု ပြောင်းသုံးပါသည်။
 ဟုတ်တယ်လေ . . .
 တော်ဝင် ဆိုတာ . . ကိုကိုထုဆစ်ခဲ့တဲ့ ပန်းပုရုပ်လေးပဲလေ
 . . . ကိုကို့အတွက်ပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့။

မူပိုင်နင်းဆီ - ၂၃၂

ကောင်းမှုအစုစုကို ပေါင်းစုပြီး.. တောင်းတဲ့ဆုက တစ်ခု
တည်း.. ကိုကို့အနားမှာ သေတဲ့အထိ နေပါရစေလို့.. . .။

'ကိုကို့ကို-တော်ဝင် သိပ်ချစ်ပါတယ်.. ကိုကိုက ရွေးချယ်
လာလို့ ချစ်တာမျိုး မဟုတ်ဘူးနော်.. တော်ဝင်ရင်ထဲမှာ အရင်က
တည်းက ကိုကို ရှိပြီးသားပါ'

'ကိုယ် ပျော်လိုက်တာ ကလေးလေးရာ'

ဆောင်းပြုသူစာပေ

အခန်း(၂၈)

အပြန်ခရီးမှာတော့ အလာတုန်းကနှင့် မတူဘဲ ကိုကိုက
ကျွန်မပခုံးလေးကို ဖွဖွလေး ဖက်ထားရင်း သူ့ပခုံးပေါ်မှာ အိပ်စေပါ
သည်။ ကျွန်မလက်ကိုလည်း မလွတ်တမ်း ဆုပ်ကိုင်ထားသေးသည်။

ကျေနပ်ပါတယ် ကိုကိုရယ်.. အယုအယမခံချင်တဲ့ မိန်းမ
ကမ္ဘာပေါ်မှာ မရှိပါဘူး.. တွဲလက်လေးတွေ မပြုတ်ချင်ပါဘူး.. . .
အချစ်နဲ့တစ်သက်လုံး ပေးဆပ်ချင်တဲ့ တော်ဝင်ပါ ကိုကို.. ကျွန်မရဲ့
ကောင်းကင်က ကိုကိုပါ။

'ကလေး.. ဒီနေ့ ရန်ကုန်ရောက်ရင် dinner အတူတူစား
မယ်နော်.. ဘယ်မှာစားချင်သလဲ ပြော'

ဆောင်းပြုသူစာပေ

'ကိုကို. . . တော်ဝင်မှ ညစာမစားတာ'

'အရင်က မစားတာက မစားတာဘဲပေါ့. . . အခုဟာက ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အထိမ်းအမှတ်လေ. . .'

'အလေ့အကျင့်ဆိုတာ ပျက်သွားရင် ပြန်စရခက်တယ်တဲ့ ကိုကိုအတွက် တော်ဝင် လှချင်တယ်၊ ပြန်မဝချင်တော့ဘူး ကိုကို. . . ဒီလိုလုပ်မယ်လေ dinner မစားဘဲနဲ့ မနက်ဖြန်ကျမှ lunch စားမယ်လေ. . . အဲလိုဆို မရဘူးလား'

'သဘောပါဗျာ. . .'

'ကိုကိုက လိမ္မာတယ်ကွာ. . . ဟင်း. . . ဟင်း'

မြတ်တော်ဝင်၏ဘဝမှာ ဘယ်တော့မှမမေ့နိုင်တဲ့ အမှတ်တရဖြစ်စရာ ခရီးတစ်ခုပါပဲ။ ကိုကို့ ရင်ထဲက သံယောဇဉ်ကြီးလေး တစ်စကို ဆွဲထုတ်ယူနိုင်လိုက်ပြီဆိုတော့ ဒီထက် အမှတ်တရဖြစ်စရာ ဘာများရှိဦးမှာလဲ။

*

မေမေက သူ့ယောက်ျားနှင့်အတူ ကျွန်မဆီ ရောက်လာပါသည်။ ကျွန်မရဲ့အခန်းလေးကိုမြင်ပြီး စိတ်မသက်မသာဖြစ်သွားပုံရသည်။ ဦးအောင်မွန်ဆင့်က

'သမီးရယ်. . . ဦးတို့နဲ့ လာနေပါလားကွယ်. . . ကိုယ်က နာမည်ကျော်မင်းသမီးဖြစ်နေမှပဲ'

'ဟုတ်သားပဲ သမီးရယ်၊ တစ်ခါတည်း လိုက်ခဲ့လိုက်နော်၊ သမီးဦးလေးက သမီးနဲ့ မိယကို သင့်မြတ်စေချင်တာလေ. . . ဒါကြောင့် အိမ်မှာ မိသားစုလက်ဆုံစားဖို့ သမီးကို လာခေါ်တာ'

ဒီမိန်းမနှင့်သမီး ဘယ်လိုမှ မသင့်မြတ်နိုင်ဘူးဟု ပြောလိုက်ချင်ပေမယ့် သူ့အဖေမျက်နှာက ရှိသေးသည်။

မေမေ မသိသေးတဲ့ အကြောင်းတရားတွေ သူနှင့် သမီးကြားမှာ အများကြီးပါ မေမေရယ်။

'သမီး မလိုက်ပါရစေနဲ့ မေမေ'

'သမီးရယ်. . . ဦးလေးကို အားနာစရာကွယ်. . . မေမေ့ကို ချစ်ရင် လိုက်ခဲ့နော်'

တော်ဝင်မှာ မငြင်းသာတော့ဘဲ အဝတ်အစားလဲပြီး ထွက်

လာရသည်။ spot လေးတွေပါတဲ့ ပိတ်စကို ဂါဝန်ပုံဆန်းလေး ချုပ်ပြီး လက်ကိုင်အိတ်ကိုပါ ဝမ်းဆက်ချုပ်ထားတာမို့ တစ်မျိုးချစ်စရာကောင်းနေသည်။

‘ကြည့်စမ်း.. မအေတူသမီးလေးပဲ လှလိုက်တာကွယ်’
‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦး’

မေမေနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပထွေးတော်ရပေမယ့် သူ့ကြည့်ရတာ အင်မတန်မှ စိတ်ရှည်ပြီး သဘောကောင်းပုံပေါ်ပါသည်။ သူ့သမီးနှင့်များ တခြားစီပါ။

မေမေအိမ်က နန်းတော်ကြီးတမျှ လှပပါသည်။ ကုန်းမြင့်မြင့်လေးပေါ်တွင် ခေတ်မီလှပသောသုံးထပ်အိမ်ဖြူတော်ကြီးက ခန့်ညားလွန်းလိုက်တာ၊ အိမ်အတွင်းက decorationကလည်း နောက်ဆုံးပေါ် အပျံ့စားတွေချည်း ဖြစ်သည်။ အိမ်မှာ ခေါ်ထားတဲ့ အဒေါ်ကြီးတွေ ကောင်မလေးတွေ အားလုံး ခုနစ်ယောက်လောက်ရှိသည်။

‘ကဲ.. သမီးလေး တော်ဝင်၊ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာလို သဘောထားပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ်သာနေ သိလား’

ဆက်တီကြီးကလည်း အိတ်စက်နေသည်။ အခန်းထဲမှာတော့

နွေခေါင်ခေါင်က ဆောင်းရာသီလေးဖြစ်လို့နေလေသည်။ အေးစိမ့်နေသည်မှာ ဘဝင်ကျချင်စရာပါ။

မိသွံကို ဘယ်အချိန်မှာတွေ့ရမလဲဟု စိတ်ထင်နေရပေမယ့် ကိုယ်က အမှားလုပ်ထားတဲ့သူ မဟုတ်တော့ လိပ်ပြာလုံပါသည်။

မိသွံကိုယ်၌ကလည်း သူမကို ပင်စည်ဟု သိထားပုံမရပါ။

ခုလိုအချိန်မှာတော့ သူ့ကို ကိုယ်က အသာစီး ရနေပါပြီ။

အောင်မြင်မှုအရာမှာရော၊ အမေ့ရဲ့မေတ္တာတရားရော.. ကိုကို့ကိုရော.. အားလုံးကို သူမ ပိုင်ဆိုင်ထားပြီးပြီပဲ..

‘သမီး.. လာ.. ထမင်းစားရအောင်.. မိသွံကိုလည်း ခေါ်ထားပြီးပြီ’

ထမင်းစားစားပွဲက ဘဲဥပုံပေမယ့် မငယ်ပါ။ ဟင်းပွဲတွေက များပြားလှစွာ အမျိုးအမည်စုံလင်လှသည်။ ထိုင်ခုံလေးခုံ ချထားပြီး သူတို့သုံးယောက် နေရာယူလိုက်တော့ ထိုင်ခုံတစ်ခုံသာ လွတ်ကျန်ခဲ့သည်။

မေမေက ဦးအောင်မွန်ဆင့်ကို ဦးချပြီး ကျွန်မမန်းကန်ထဲကို ဟင်းတွေ စုံနေအောင် ထည့်ပေးတော့သည်။

'စား.. သမီး.. ဒီပုစွန်တုပ်ကြီးက သမီးကြိုက်တယ်လေ၊
ဟောဒီမှာက ဝက်စတူး.. ဒီဟာက ငဝီသုပ်'

မိယံ သူမနဲဘေးမှာဝင်ထိုင်တာ သိလိုက်သည်။ ခုံကို ဆောင့်
တွန်းပြီး ဝင်ထိုင်လိုက်သဖြင့် အသံက ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်
လာသည်။ ဦးအောင်မွန်ဆင့်က

'သမီးမိယံ.. သမီးက အိမ်ရှင်ဆိုတော့ သမီးအစ်မကို ဧည့်
ခံလိုက်ပါဦး'

'ဟား.. ဟား.. ဟား.. ဒယ်ဒီ စိတ်မှကောင်းသေးရဲ့လား
အဖေလည်းမတူ၊ အမေလည်းမတူတဲ့ မိန်းမနှစ်ယောက်ကို ညီအစ်မ
တော်ခိုင်းနေတာ'

'သမီးရယ်.. မာမို့မျက်နှာထောက်ပြီး သင့်သင့်မြတ်မြတ်
လေး နေပေးပါကွယ်.. သမီးလေးက မာမို့သမီး.. ငယ်ငယ်လေးက
တည်းက မာမိထိန်းလာခဲ့ရတာ.. သူလည်း မာမို့သမီးဆိုတော့ နှစ်
ယောက်စလုံးက မာမိချစ်ရတာချင်း အတူတူပါပဲကွယ်'

'မတူဘူး မာမိ.. လုံးဝမတူဘူး'
'သမီး.. မာမို့ကို ပြန်မပြောရဘူးလေ'

'ဪ.. ဒယ်ဒီကပါ သမီးကို အပြစ်ပြောပြီပေါ့.. ဟုတ်
လား.. နောက်လည်း သူ့ကိုပဲ သမီးအရာထားလိုက်ပြီး အိမ်မှာခေါ်
ထားလိုက်ပေါ့.. ဘာဖြစ်လဲ.. မိန်းမတက်က ပါတဲ့ သမီးက ပိုပြီး
ချစ်ဖို့ကောင်းတယ် မဟုတ်လား'

'သမီး.. နင် မခိုက်ရိုင်းနဲ့လေ'

တော်ဝင့်မှာ သည်းခံနိုင်တဲ့ စွမ်းအားတွေ ကုန်ဆုံးသွားပါ
သည်။

'ဦးနဲ့မေမေ.. ကျွန်မကို ပြန်ခွင့်ပြုပါတော့ ကျွန်မဆက်ပြီး
အစော်ကားမခံနိုင်တော့ဘူး'

'နေဦး.. နင်နဲ့ငါ ဇာတ်ကားအတူတူရှိက်ပြီး ဖြိုင်ကြတာ
ပေါ့.. နင့်ဒါရိုက်တာကြီးကို ပြောလိုက်လေ'

'တော်တော့.. မိယံ၊ မင်း ငါ့ကို မလိုလားမှန်း ငါသိတယ်၊
သိပ်ပြီး အပြင်ပြုမပြပါနဲ့'

မေမေရှိက်သံလေးက တော်ဝင့်ကို ပိုပြီး နာကျင်စေသည်။

'မေမေ့ဘဝလေး အေးချမ်းနေတာ သမီးကြောင့် စိတ်ဆင်း
ရဲနေရပြီနော်.. သမီးကို ခွင့်လွှတ်ပါ မေမေ'

မူပိုင်နှင်းဆီ - ၂၄၀

တော်ဝင်က မေမေ့ကို တောင်းပန်သလိုလှမ်းကြည့်ပြီး ချာကနဲလှည့်၍ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ နောက်ကျောဆီမှ ဦးနှင့်မေမေ၏ မချီတင်ကဲလှမ်းခေါ်ဆံ့ကို အဆက်မပြတ်ကြားနေရသည်။

တော်ဝင်နှင့်ခြေလှမ်းတွေက မေမေ့အိမ်နှင့်ဝေးရာဆီသို့သာ ဦးတည်နေပါသည်။

ဘယ်လောက်ဆိုးတဲ့ ဘဝကြီးလဲ မေမေရယ့်၊

တစ်မိုးအောက်ထဲမှာ အတူတူရှိနေရမယ့်အချိန်မှာ အဝေးတစ်နေရာကနေပြီး အမေရင်ခွင်ကို တမ်းတနေရတဲ့ဘဝဟာ ခါးသီးလွန်းလှပါတယ်။

အခန်း(၂၃)

မြတ်တော်ဝင်အတွက်ဆို ဆုံမှတ်က အလုံးစုံပေးဆပ်ရဲပါသည်။ သူမရဲ့မန်နေဂျာလိုလည်း ဖြစ်လို့နေပြန်သည်။

တော်ဝင်ရဲ့စန်းကလည်း အံ့မခန်းပါပဲ။ အချိန်တိုတိုလေးအတွင်းမှာ ပရိသတ် အခိုင်အမာ ရသွားခဲ့ပြီးနောက်မှာတော့ ရိုက်ရက်တွေက ၂၀၀၈ ကုန်တဲ့အထိ မရှိတော့အောင် ကျပ်သွားခဲ့သည်။ ကြော်ငြာတွေဆိုလည်း မြတ်တော်ဝင်က နေရာယူထားတာပါပဲ။ . . ။ တော်ဝင်ကလည်း အပြည့်အဝကို ပေးဆပ်ပါသည်။ အဝတ်အစားကအစ ပြီးစလွယ်ဝတ်တတ်သူမဟုတ်။ သူ့ရဲ့ပရိသတ်တွေ ကြည့်ရ

ကျိုးနပ်အောင် ဒီရိုင်းအစုံထွင်ပြီး ဖက်ရှင်ကျွတ် ဝတ်တတ်သူ ဖြစ်သည်။

အိုက်တင်မှာဆိုလည်း တော်ဝင်က ဆရာမကြီးပါပဲ။ ဘယ်သူနဲ့ပဲ ယှဉ်ရ ယှဉ်ရ. . လာထား. . ဆိုတာမျိုး။ လုံးဝ ကြောက်နေရိန်နေတာမျိုးမရှိဘဲ သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။

ချစ်သူအတွက် လိုအပ်တာလေးတွေ ဖြည့်ဆည်းပေးရင်း ကျေနပ်နေရတဲ့ ဆုံမှတ်ပါ။ တော်ဝင်က ဇူလိုင်လထဲမှာ စင်ကာပူနှင့် ဘန်ကောက်၌ ကြော်ငြာသွားရိုက်ရမည်။

သူမရဲ့ပထမဆုံးနိုင်ငံခြားခရီးစဉ်မို့ စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ဖိုးရွံ့နေသော တော်ဝင်က

‘ကိုကို. . တော်ဝင်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပေးပါနော်. . သူ့များနိုင်ငံမှာ သွားရိုက်ရမှာ ဒါပထမဆုံး ဆိုတော့ တော်ဝင်ကြောက်နေတယ် ကိုကို၊ မေမေ့ကို ခေါ်ချင်ပေမယ့် သူ့မိသားစုနှင့်သူမို့ တော်ဝင် မခေါ်ရက်ပါဘူး’

‘ကိုကို လိုက်ပို့ပေးမှာပေါ့ ကလေးရယ်’

‘တကယ်လား ကိုကို’

ကိုကိုပခုံးပေါ် ခေါင်းလေး မှီပြီး နှစ်ခြိုက်စွာ ပြုံးပျော်ရင်း တော်ဝင်က ကျေနပ်နေလေသည်။

အနားမှာ ကိုကိုတစ်ယောက်လုံး ရှိနေတာပဲလေ. . ဘယ်နေရာမဆို တော်ဝင်သွားဝံ့ပါတယ်။

*

ဗိုးရာသီရဲ့ ဇူလိုင် ပထမအပတ်ထဲမှာ ကြော်ငြာရိုက်မယ့် အဖွဲ့တွေ ရန်ကုန်လေဆိပ်မှ Silk Air စင်ကာပူလေကြောင်းလိုင်းဖြင့် စင်ကာပူသို့ ထွက်ခွာကြတော့မည်။ အန်တီစိုးက လေဆိပ်မှာ မျက်ရည်လေးတစ်ခမ်းဖြင့် သမီးကို နှုတ်ဆက်ရှာသည်။

'သမီးအပေါ်မှာ မေမေ တာဝန်မကျေတာတွေ များနေပြီ ကွယ်.. ဒါပေမယ့် မေမေ ကျေနပ်တယ် သိလား.. သမီးက မေမေ ထက် ပိုပြီးအောင်မြင်တယ်.. ပိုပြီးထက်မြက်တယ်.. မေမေ လွမ်းနေမယ်နော် သမီးလေး'

'မေမေ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်နော်'

တော်ဝင်က သူ့အမေပါးနှစ်ဖက်ကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် နမ်းရင်း နှုတ်ဆက်နေသည်။

'အန်တီစိုး.. ကျွန်တော်တို့ အထဲဝင်နှင့်တော့မယ်နော်'

'သား.. သမီးလေးကို စောင့်ရှောက်ပေးပါကွယ်'

'စိတ်ချပါ အန်တီ.. ကျွန်တော် တော်ဝင်အတွက် တမင်လိုက်သွားတာပါ'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သားရယ်'

အမေကို လှည့်ကြည့်လှည့်ကြည့်နှင့် အမိမြေမှ ပထမဆုံး ခွာဖူးသော အတွေ့အကြုံသည် ဝယ်ရသော တော်ဝင်နှလုံးသားကို ထိခိုက်စေပါသည်။ ဆုံမှတ်က တော်ဝင်လက်ကလေးကို အားပေးဆုပ်ကိုင်ထားရသည်။

စင်ကာပူရောက်တော့ သူတို့အဖွဲ့တွေ လေဆိပ်နှင့်နီးသော 'Changi Hotel' တွင် တည်းကြရသည်။ ဆုံမှတ်နှင့် ကြော်ငြာဒီဂိုက်တာက တစ်ခန်းတည်းပြီး တော်ဝင်က တစ်ယောက်တည်းနေရသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် Buffet Breakfast စားပြီး စင်ကာပူ၏အထင်ကရနေရာများဖြစ်ကြသော 'Mer-Lion' (ခြင်္သေ့ရုပ်) နှင့် 'Santosa' တို့တွင် ကြော်ငြာရိုက်ကူးကြသည်။ တော်ဝင်မှာ မိတ်ကပ်သမားပါ မလာတော့ သူမဘာသာ ပြင်ရလေသည်။

'ကိုကို.. တော်ဝင်မိတ်ကပ်ကို ကြည့်ပေးပါဦး.. အဆင်ပြေရဲ့လားဟင်'

'Foundation ကို အညှီနှလေး သုံးလေ တော်ဝင်.. ဖွေးဖွေးကြီးဆို မလှဘူး.. လိုင်နာထည့်နော်.. အခုက အဲဒါတွေ ပြန်ခေတ်စားနေတာ.. မျက်ခုံးမွှေးကို အပြားသိပ်မသေးစေနဲ့'

လိုအပ်တာမှန်သမျှ အကြံဉာဏ်ပေးရင်း အိုက်တင်ပိုင်းကို ပါ လိုက်ကြည့်ပေး အကြံပေးနေသောချစ်သူသည် တော်ဝင်အတွက် တော့ အဖိုးဖြတ်လို့မရနိုင်တဲ့ ရတနာလေးပါပဲ။ ကြော်ငြာဒါရိုက်တာ ကလည်း ဆုံမှတ်ဆီမှ ဦးနှောက်ဖောက်စားပြန်သည်။ (အနုပညာ လောကတွင် သူများဆီမှ idea ကို ထုတ်ယူခြင်းကိုဆိုလိုပါသည်။)

‘ကိုနော့ . . ခင်ဗျား Santosa မှာ လာရိုက်ပြီး မီးအကကို မထည့်ရင် မှားမယ်နော် . . . ဖြစ်နိုင်ရင် တော်ဝင်ပုံကို ရေပန်းတွေ ပေါ်မှာ ဖော်ပေးနိုင်ရင် ပိုပြီး အမြင်ဆန်းဦးမယ်’

‘Good idea ဗျာ . . ကျွန်တော် သွားညှိကြည့်လိုက်ဦးမယ်’

Santosa တွင် နိုင်ငံခြားသားများ အကြိုက်ဆုံးအရာမှာ ကမ်းပေါ်ရှိ မီးဆလိုက်များနှင့် ကမ်းစပ်ရှိ တဲကလေးများမှမီးဆလိုက် များ ပေါင်းစပ်ကာ နည်းညာထွန်းကားစွာဖြင့် ရေပန်းများပေါ်တွင် အရုပ်များ ဖော်ကာ ဖျော်ဖြေသော မီးအကသည် နာမည်ကျော်လှ သည်။ ကမ်းစပ်တွင် ကောင်လေးတွေ ကောင်မလေးတွေက ဝစ်တာ တီးရင်း သီဆိုကပြတာကလည်း အနုပညာတစ်ခုပင်။ တော်ဝင်မှာ တော့ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းဖြင့် ရင်သပ်ရှုမော့ကိုဖြစ်လို့။

စင်ကာပူတွင် နောက်တစ်နေ့ထပ်နေပြီး ပင်နီဆူလာကုန် တိုက်နှင့် တခြားကုန်တိုက်ကြီးများကို သွားကြသည်။ နေ့လည်စာ ကျွေးတဲ့ ကိုရီးယား Barbecue ကတော့ မမေ့နိုင်စရာပင်။ တန်းစီ ပြီး ကိုယ့်အလှည့်ရောက်ဖို့ စောင့်တောင် စားရသည်လေ။

စိန်ဆိုင်ကြော်ငြာရိုက်တာ ဆိုတော့ အဝတ်အစားတွေက ဆန်းသစ်ပြီး ပိုင်ရှင်က ဆင်ထားသော စိန်ထည်များမှာ နောက်ဆုံး ပေါ် ခေတ်မီဒီဇိုင်းတွေချည်းပင်။ တော်ဝင်ကိုယ်က အရောင်တွေ လင်းပြီးထွက်နေသည်။

အစအနောက်သန်သော ကိုနော့က တော်ဝင်ကို

‘ဟဲ့ . . ကောင်မလေး . . . ညည်း စိန်တွေ ဝတ်ထားရင် ဒီ ကုန်တိုက်ထဲ ဝင်လို့မရဘူး၊ ဒါ သူတို့စည်းကမ်းပဲ’

ဟဲ့ နောက်သည်။ ဘယ်အရာမဆို ရိုးရိုးတွေးပြီး အတည် ယူဇာတ်သော တော်ဝင်က တကယ်ပင် ကုန်တိုက် အပြင်မှာ ငုတ် တုတ်ထိုင်ပြီး ကျန်နေခဲ့ပါသည်။ သူ့ကို မင်းသမီးမုန်း သိနေသော ဗမာအချို့က လာပြီး နှုတ်ဆက်ကြသည်။

‘ဟေ့ . . ဒါရိုက်တာကြီး . . ခင်ဗျားမင်းသမီးကို သွားခေါ်ဦး’

ပျ၊ ကျွန်တော်နောက်တာကို တကယ်ထင်ပြီး ဝင်မလာဘူး.. ဟား
. . ဟား. . ဟား'

တစ်ဖွဲ့လုံး တက်ညီလက်ညီ ပျော်ပျော်ပါးပါးဖြင့် စင်ကာပူ
တွင် သုံးရက်နေပြီး ဘန်ကောက်သို့သွားသည်။ ပတ္တရာကမ်းခြေတွင်
ဆောက်ရေသန့်ကြော်ငြာသွားရိုက်တော့ တော်ဝင်က ဘာပြောတယ်
မှတ်သလဲ။

'မြန်မာပြည်က ချောင်းသံလောက်တောင် မလှဘဲနဲ့များ
ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်ရိုက် ပြီးရော. .

တဲ့လေ. . ။ အားလုံးက ဝိုင်းပြီး ရယ်ကြပါသည်။ ပရိသတ်
တွေ အမြင်ဆန်းအောင် ရိုက်ပြရတာကို တော်ဝင်က သူ့စိတ်ထဲရှိ
သည့်အတိုင်း ပြောလိုက်၍ ဆုံမှတ်မှာ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပြောပြရ
သေးသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တော်ဝင်က ကိုယ့်ချစ်သူဖြစ်သလို ကိုယ့်ရဲ့
ညီမလေးဆိုလည်း မမှားပါဘူး။

ဘန်ကောက်မှာ တော်ဝင်ကို shopping ထွက်ဖို့ လိုက်ပို့
ပေးရသည်။ Big C, Platinum, ပတူနမ်, China Townနှင့် ကုန်
တိုက်တော်တော်များများ ရောက်ဖြစ်ပြီး သူ့ရွေး ကိုယ်ရွေးနှင့်ပစ္စည်း

တွေ၊ အဝတ်အစားတွေ အများကြီး ဝယ်ဖြစ်သည်။ ပျော်နေတော့
တော်ဝင်က မောရပန်းရမှန်း မသိပါ။

အမှတ်တရအရှိဆုံးက Big C ကုန်တိုက်မှာ တော်ဝင်နှင့်
အတူ ရုပ်ရှင်ကြည့်ရတာဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ရော တော်ဝင်ပါ ဘန်
ကောက်မှာ အရမ်းကျော်ကြပါသည်။ တစ်ချိန် ဟန်းနီးမွန်းထွက်ဖြစ်
လျှင် ဘန်ကောက်ကို ပြန်လာဖို့ တိုင်ပင်ထားပြီးဖြစ်သည်။

ရုပ်ရှင်ဆိုလို့ တော်ဝင်ပါတဲ့ ရုပ်ရှင်ကို ရှေ့လထဲမှာ ရှိတင်
တော့မည်မို့ မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်တာနှင့် ကျွန်တော့်မှာ လုပ်စရာ
အလုပ်တွေ ပုံနေပါသည်။

တော်ဝင်ရော. . သူမမှာလည်း လက်ခံထားတဲ့ဇာတ်ကား
တွေ စောင့်ကြိုနေပါသည်။ မနက်ဖြန် ပြန်တော့မည်မို့ အမှတ်တရ
အနေဖြင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ည ဆယ်နှစ်နာရီအထိ. . ဘန်
ကောက်တွင် လမ်းလျှောက်ထွက်ကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျအောင်ကို တော်ဝင်က သရုပ်ဆောင် ပိုင်နိုင်ပါသည်။ ပြန်ထွက်
လာသော ပရိသတ်တွေက တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောသွားကြသည်။

'ဒီမင်းသမီး ဒီတစ်ခါပဲ ငါကြည့်ဖူးတယ်ဟယ်၊ တော်လိုက်
တာ.. အကယ်ဒမီရနိုင်တယ်'

'မျက်ရည်တွေက ဘယ်လိုမှထိန်းလို့မရဘူး၊ ငါ့နယ် အမေ
ရိုက်တုန်းက ဒီလောက် မငိုရပါဘူး'

'ဒီမင်းသမီးက body က ရှယ်ပဲ၊ ရုပ်ကလည်း လန်းတယ်
ဘာမှပြောစရာမရှိဘူး.. နောက်ဆို သူ့ကားတွေပဲ ငှားကြည့်တော့
မယ်'

'ဒီဒီဂျစ်တယ်ကို ချီးကျူးတယ်ဟယ်.. မင်းသမီးအသစ်ကို
များ သူ့မို့လို့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ထုတ်ဝံ့တယ်'

ဆုံမှတ်က ပြောသမျှကို နားထောင်ပြီး ပီတိတွေ ဝေနေပါ
သည်။ တစ်နေ့ လေးပွဲပြုလျှင် ပွဲချိန်တိုင်း ရုံထဲဝင်ထိုင်ကာ ပရိသတ်
တွေရဲ့ အသံကို နားထောင်တတ်တာ သူ့အကျင့်ပင်။ ဒီတစ်ခါ တော်
ဝံ့အတွက် သူ ပို၍စိတ်လှုပ်ရှားရသည်။

*

အခန်း(၃၀)

'ကိုကို နှိုးမှ ချို ထမယ်' ရုပ်ရှင်ကားသည် အံ့ဩလောက်
အောင် ဝင်ငွေစံချိန်ချိုးနေသည်။ မင်းသမီးက ရုပ်ရှင်တွင် မျက်နှာ
သစ်မို့ လူအများက ဒီလောက်ဖြစ်မည်ဟုထင်ထားပုံမရပါ။

လာကြည့်သူတိုင်းက မြတ်တော်ဝင်ကို မချီးကျူးဘဲ မနေ
နိုင်ပါ။ မင်းသားကလည်း မိန်းကလေးပရိသတ်တွေ သဲသဲလှုပ်မင်း
သား.. မင်းသမီးနှင့် အတွဲညီညီ သရုပ်ဆောင်နိုင်တော့ ဇာတ်က
ပိုပြီး ကြွလာသည်။ Tempo အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည့် မင်းသမီးသေခါနီး
မှ မင်းသားပြန်ရောက်လာသောအခန်းတွင် ပရိသတ်တွေ မျက်ရည်

2008အတွက် အကယ်ဒမီဆုပေးပွဲက တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာပါပြီ။ အကယ်ဒမီဆုကာတင်စာရင်းထဲတွင် ဆုံမှတ်ရိုက်သော 'ကိုကိုနိုးမှ ချို ထမယ်' ဆိုသည့်ဇာတ်ကား ပါသွားလေသည်။ ရင်ခုန်သံတွေ ပိုမြန်လာရသည်။ တော်ဝင်လည်း ရင်တွေခုန်နေသည်တဲ့။

ရှုပ်ရှင်အစည်းအရုံးမှ စီစဉ်ပေးသောတားများဖြင့် ဆုံမှတ်ရယ်. . . တော်ဝင်ရယ်. . . အန်တီဖိုးရယ် လိုက်သွားကြမည်။ သမီးက ဂျာနယ်တော်တော်များများမှာ ရေပန်းစားနေတော့ အမေလည်း ရင်တွေ ဖိုနေသည်။

Sponsor ပေးသော ပိုးထည်တိုက်မှ တော်ဝင်အတွက်. . . အမည်းရောင်နှင့်နို့စိမ်းရောင် ပေါင်းစပ်ကာ အလှဆုံးဝတ်စုံကို ဆင်မြန်းပေးထားသည်။ သူမက အကယ်ဒမီအတွက် ရေပန်းအစားဆုံး ဖြစ်နေတာကိုး။

အန်တီဖိုး ယူလာတဲ့ ရတနာတွေက မနည်းမနောပင်. . . ။ သူ့ယောက်ျားရဲ့ဆိုင်ပေါင်းစုံကနေ ထည့်ယူလာတာတဲ့လေ. . . သူ့သမီးကို ဆင်မလို့တဲ့။

တော်ဝင်ကလည်း သူ့အမေကို နားလည်နေပြီ ဖြစ်သည်။ မိခင်မေတ္တာဟာ အနေနီးခြင်း၊ ဝေးခြင်းတွေနှင့်မသက်ဆိုင်ပါ။ စိတ်ချင်း နီးနေဖို့သာ လိုပါသည်။ နွေးထွေးနေဖို့သာ လိုပါသည်။ ညဘက်ကြီး ကားတွေအများကြီးဖြင့် ခရီးထွက်ရသည်မှာ ပျော်ဖို့အလွန်ကောင်းသည်။ ကိုယ့်လောကသားအချင်းချင်း စနောက်ရင်း အိပ်ငိုက်ရမှန်းလည်း မသိတော့ပါ။ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရန်ထဲမှ ဗရုတ်ကျသူတွေ. . . ယောင်တတ်သူတွေကြောင့်လည်း ပါးစပ် မပိတ်ရပါ။ တော်ဝင်မှာတော့ ဒီလိုမျိုး နွေးနွေးထွေးထွေး မနေခဲ့ဖူးတော့ ပျော်လိုက်တာ အနှိုင်းအဆမရှိတော့။ စိုးခေတ်ချိုက သမီးလေးကို မျက်တောင်မခတ်စိုက်ငေးရင်း အကယ်ဒမီရစေဖို့ တစ်ချိန်လုံးဆုတောင်းပေးနေသည်။

'သမီး. . . ကော်ဖီ သောက်လိုက်ဦး. . . လက်ဖက်လေး စားလိုက်ဦး'

သမီးကို တစ်ချိန်လုံး ယုယနေသည်။ ဟိုကလည်း အမေပခုံးမှာ ခိုပြီး အခွဲပိုနေသည်။ နေပြည်တော်ရောက်တော့ တော်ဝင်နှင့် အန်တီဖိုးက သူ

တို့ကို Sponsorပေးထားသောဟိုတယ်တွင် တည်းရသည်။ ကျွန်တော်က တော်ဝင်နှင့် ဝေးဝေးနေနိုင်သူ မဟုတ်တော့ သူမ တည်းသည့် ဟိုတယ်တွင် အခန်းဘွတ်ကင်လုပ်ထားရသည်။

ပင်ပန်းလာတော့ အားလုံးထိုးအိပ်ကြတော့သည်။ တော်ဝင်ဆို ထမင်းပင် မစားနိုင်ပါ။ နေ့ခင်း နှစ်နာရီခွဲတော့ မိတ်ကပ်ပြင်မည့် မာမီနှင့် တံပည့်သမီးများစွာ ဟိုတယ်သို့ချီတက်လာကြသည်။ တော်ဝင်အပါအဝင် ဤဟိုတယ်၌ မင်းသမီးခြောက်ယောက်ကို ပြင်ရပါမည်။

ကျွန်တော်က အိပ်မပျော်တော့ တော်ဝင်အခန်းကိုလိုက်ပြပြီး နှိုးပေးရသည်။ သူ့ခမျာ အိပ်မောကျနေရှာတာ...။

'ကလေး.. အိပ်ရေးပျက်သွားပြီလား'
'ကိုကို တော်ဝင် နှလုံးခုန်မြန်နေတယ်'
'အများကြီး မမျှော်လင့်ထားနဲ့လေ.. စိတ်ကို လျှော့ထားတော်ဝင်.. ရလည်း ပျော်ပျော်.. မရလည်း ပျော်ပျော်ပေါ့၊ အန်တီစိုးရော'
'မေမေ ရေချိုးနေတယ်'

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

'ကလေး.. ရေအဝသောက်ပြီးမှ ချိုးနော်'
'ဟုတ်'

ကျွန်တော်က တော်ဝင်ကိုသာ ပြောနေတာ.. ကိုယ်တိုင်ကျတော့ အများကြီးကို မျှော်လင့်ထားပါသည်။ တော်ဝင်ကို အကယ်ဒမီရစေချင်လွန်းလို့ အပင်ပန်းခံခဲ့တာတွေ၊ ပေးဆပ်ခဲ့ရတာတွေဟာ အများကြီးပါ..။ ဒီည တော်ဝင် အကယ်ဒမီရမှ ကျွန်တော်လည်း အမောတွေ ပြေမှာပါ။

*

ဒီည တော်ဝင် သိပ်ကိုလှနေပါသည်။ ဆံထုံးလေးမှာ နို့စိမ်းရောင်ပန်းပွင့်ကြီးကြီးတစ်ပွင့်တည်းကို ဖက်ရှင်ကျစွာ ပန်ထားသည်။ ကင်မရာမင်းတွေကလည်း တော်ဝင်ကို ဦးစားပေးပြီးရိုက်ကြပါသည်။ ဆုံမှတ်ကိုလည်း လာမေးကြသည်။

'တော်ဝင်ကို အကယ်ဒမီမှန်းထားလား'
တဲ့လေ။ သူက ပြန်ဖြေလိုက်ပါသည်။
'မှန်းထားတာ မဟုတ်ဘူး.. ရကို ရစေချင်တာ'
ဆုတွေကို စတင်ကြေငြာနေပြီ။ ရင်ထဲမှာ တထိတ်ထိတ်နှင့်

ဆောင်ညပြာသိုစာပေ

လက်ဖျားတွေလည်း အေးစက်နေသည်။ ဓာတ်ပုံဆုဖြင့် စတင်၍ဈေး ဦးပေါက်သွားသောကားမှာ ဆုံမှတ်ရိုက်သော 'ကိုကိုနိုးမှ ချိုထမယ်' ဇာတ်ကား ဖြစ်သည်။ ထိုနောက် ဒါရိုက်တာဆုကို ကြေငြာပေးရန် ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာတစ်ယောက်ကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။ ကိုကိုအနား မှာ တော်ဝင်ရှိနေချင်လိုက်တာ. . ကိုကို ဒါရိုက်တာဆုရပါစေ။

'ကိုကိုနိုးမှ ချိုထမယ်. . ဒါရိုက်တာဆုံမှတ်ပါဗျာ'

ကိုကိုအနားမှာ ကင်မရာမင်းတွေ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ ဝိုင်းနေသည်။ တော်ဝင် ကိုကိုဆီကိုပြေးသွားမိသည်။ ကိုကိုက တော် ဝင်ကိုတွေ့တော့

'ကိုကို အပြည့်အဝမပျော်နိုင်သေးဘူး တော်ဝင်'

ဘာကိုဆိုလိုသလဲဆိုတာ တော်ဝင် သဘောပေါက်ပါသည်။ ဆုတွေ တစ်ဆုပြီး တစ်ဆု ကြေငြာသွားသည်။ 'အမျိုးသား ဇာတ် ဆောင်ဆု'ကိုလည်း စိုးသူရက 'ကိုကိုနိုးမှချိုထမယ်'ဇာတ်ကားဖြင့်ပင် ရသွားပြန်သည်။ 'ဇာတ်ကားဆု'လည်း ထိုကားပင် ရသည်။ ဆုံမှတ် ရင်တွေ ပူလာသည်။ အရစေချင်ဆုံးသောသူတစ်ယောက်က မရ သေးပါ။

'အမျိုးသမီးဇာတ်ဆောင်ဆု'ကို ကြေငြာသောအခါ တော် ဝင်နာမည်အစား သူမ၏ကြော်ငြာထဲမှ စာသားလေးကို ရွတ်ပြလိုက် ပါသည်။ 'မြတ်တော်ဝင်ပါတဲ့ရှင်'ဟု ပြောသွားပါသည်။

လောကကြီးက လှလိုက်တာဗျာ. . အလိုချင်ဆုံးသောဆု၊ အတောင့်တဆုံးသောဆန္ဒတွေက တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပြည့်စုံသွား ပြီမို့ ချစ်သူလေးဆီကို ပြေးသွားမိပါသည်။ ဂုဏ်ပြုမလို့လေ. . ကျွန် တော့်တပည့်လေး သိပ်တော်တာဗျာ. . .

ခက်နေတာက တော်ဝင်ပါ။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း မြင်ရော ဗြုန်းဆို ထိုင်ချလိုက်ပြီး ဦးသုံးကြိမ်ချလို ကန်တော့တော့တာပါပဲ။ ဘာလုပ်လို့လုပ်ရမှန်းမသိတော့။ ကျေးဇူးတင်စကားပြောတော့ ကျွန် တော်သည် 2009 အတွက် အကောင်းဆုံးဒါရိုက်တာတစ်ယောက် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပါမယ်လို့ ကတိပြုရင်း. . .